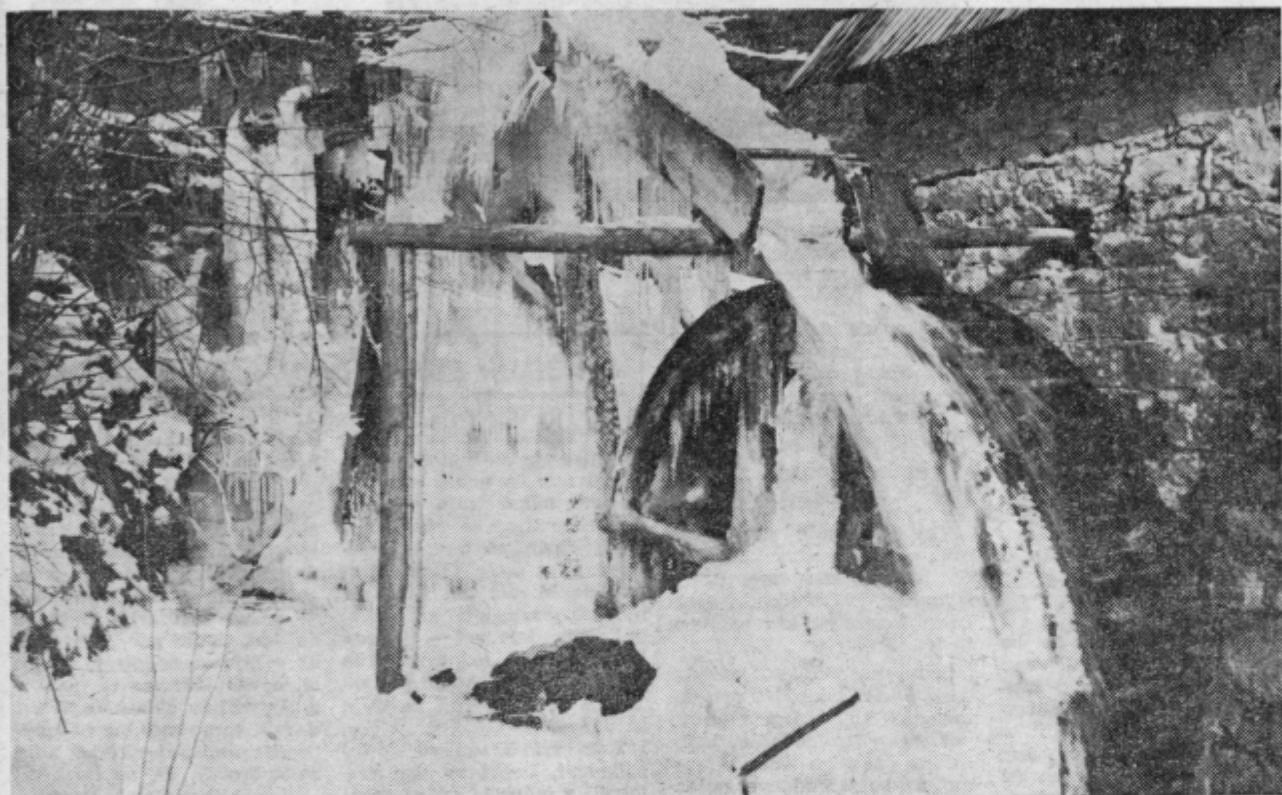

Celjski tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

SREČNO NOVO LETO vam želijo: uredništvo in uprava
C tednika, Radia Celje, Uradnega vestnika in služba EEP

Letošnji praznik 22. december — dan JLA — je bil v Celju še posebno svečan. Tri dni je bila v vojašnici »Jožeta Meniha-Rajka« razstava orožja, pripadniki JLA so imeli na obisku celjske pionirje, podeljen je bil pokal za zmagovalce v športnih srečanjih, pripadniki JLA so se skupaj s predstavniki skupščine in političnih organizacij poklonili padlim pred spomenikom NOV, nato pa se udeležili sprejema pri predsednici skupščine občine Celje.

Najpomembnejši dogodek pa je bil brez dvoma na predvečer praznika, ko so bili v Celju v prenovljenem domu OF odprti novi prostori doma JLA. Prizor na gornji sliki prikazuje trenutek, ko ob otvoritvi govoril podpolkovnik Anton Ivanetič.

Darilo Kovinotehne

Šola na Henini dobila tehnično delavnico

Prejšnjo soboto je bila na osnovni šoli Ivana Kovačiča Efenke na Henini pri Jurklostru slovesnost ob otvoritvi tehnične delavnice, ki jo je v celoti opravila Kovinotehna. Slovesnosti so se poleg soproge pokojnega narodnega heroja Ivana Kovačiča udeležili predstavniki podjetja in občinskih odborov zveze združenj borcev NOV iz Celja in Laškega, narodni heroj Franc Rožek Jaka in Ljubo Zelič ter drugi. Dogodek, ki mu bomo posvetili več prostora v prihodnji številki Tednika, je bil za šolo velikega pomena; ne samo nova tehnična delavnica, ki je veljala Kovinoteh-

no več ko 400 tisoč starih delarjev in v kateri se bodo izpopolnjevali v tehničnem znanju mnogi pionirji, tudi srečanje z učenci in prosvetnimi delavci je pokazalo, kolikšna so prizadevanja, da bi tudi ta odmaknjena šola živela s časom. dhr

Naročnikom in bralcem

Zaradi novoletnih praznikov bo prva številka Celjskega tednika v prihodnjem letu izšla šele 11. januarja na 24 straneh!

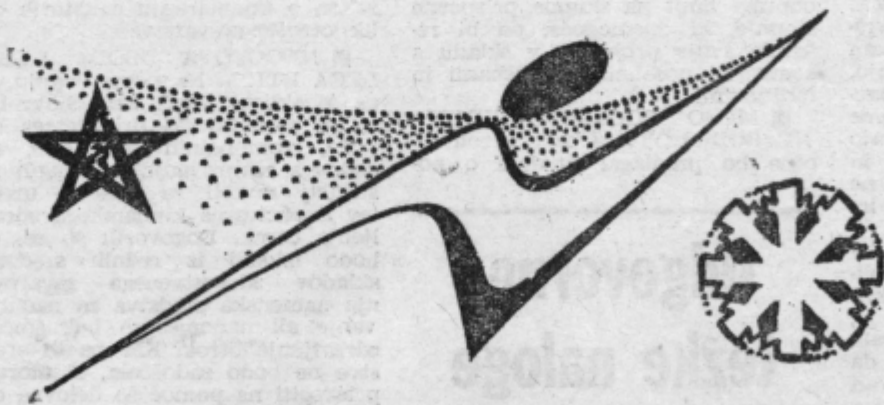
OBČNI ZBOR OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA V SENTJURJU

Ugotovljeni problemi

Naloge za delo v prihodnjem obdobju

Problemov, ki so v razpravi v ospredje, ni bilo malo. Ijaki o vlogi šolstva in izobraževanja, ki ga ni mogoče lo-

VSEM OBČANOM IN BRALCEM CELJSKEGA TEDNIKA
ŽELIJO OBILO SREČE IN DELOVNIH USPEHOV

SKUPŠČINA OBČINE CELJE — OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE — OBČINSKA KONFERENCA ZKS CELJE — OBČINSKI SINDIKALNI SVET CELJE — OBČINSKI KOMITE ZMS CELJE — OBČINSKI ODBOR ZZB CELJE

čevati od proizvodnje in ocenjevati kot problem stranskega pomena. Novost pa je vsekakor bila, da je delegat neke proizvodne organizacije po dveh poskusih segel malo dlje od sporov okoli osebnih dohodkov in dejal, da zlasti na podeželskih šolah otroci ne dobijo dovolj znanja, da bi lahko nadaljevali šolanje na višjih stopnjah in da je velik odstotek otrok, ki osemletko ne končajo z uspehom nekaj takega kot slab proizvod v gospodarstvu.

Omeniti je treba tudi zahtevo, da sindikat v prihodnje poveča svoj vpliv, da izoblikuje lastna stališča in da mora biti soustvarjalec naprednih odločitev. Sindikat deluje v času, ko ekscesi in napake ter samovoljnosti še niso preteklost, pa je zato zaščitniška vloga te organizacije še vedno nujna.

Ko so govorili o osebnem delu in zasebni iniciativi, so poudarili, da mora sindikat poskrbeti, kako pravice delavcem pri zasebnikih ne bi le kratene, pa naj gre za pravna vprašanja, varnost pri delu itd.

J. Kr.

Za praznično
razpoloženje

POTROŠNIŠKI
kredit

ZA NAKUP SMUČI
IN POHIŠTVA

TAKOJ ODOBRAVA

SLOVENJALLES

CELJE
ZIDANŠKOVA 15

Jean Rey, član komisije evropskih skupnosti, je bridko potožil, ko je Francija spet uporabila veto proti sprejemu Britanije v Skupni trg. Dejal je, da je to »čuden način sprejemanja sosedu, ki ga vsi poznamo in je prišel trkat na vrata. Namesto da bi ga vprašali, kaj hoče, smo mu z okna v vrhnjem nadstropju zlihi vedro vode na glavo...«

Toda še huje je prizadela de Gaulle velika dama Britanije lady Asquith, ki je stara osemdeset let. Povabili so jo pred francoske televizijske kamere v zvezi s dogodki, ki so se odigrali pred petdesetimi leti. Toda stara dama je začela govoriti o sedanjosti: »Ko je bila Francija poražena — je dejala — je Churchill predlagal združitev obeh držav in državljanstvo in ni spraveval, v kakšnem stanju je frank... De Gaulle zameri Anglosom to, da jim toliko dolgo...«

Med njenim govorjenjem so nenehno zvonili telefoni v francoski televiziji. »Kako naj pristižem jezik stari gospé?« je obupano spraševal vodja oddaje... Grška vojaška vlada, ki je pred nekaj dnevi slekla uniforme in postala »civilna«, je zdaj sporočila, da bo izpustila politične zapornike, razen tistih »komunističnih«. Politični opazovalci v Atenah pa so svetu zelo dvomljivo poslušajo te obljube. Volk dlako menja... Zahodnonemški študent Fritz Teufel, ki je prišel pred sodišče, ker je sodeloval pri demonstracijah ob obisku transkega šaha v Berlinu, je pred sodniki dejal: »Celih 148 dni sem sedel v preiskovalnem zaporu. Ko bi bil vsaj cesarica Farah Diba v uho ugriznil. Sedel sem v preiskovalnem zaporu tako dolgo zato, ker bo prej bik zlezal skozi ključavnico, kakor da bo en nemški uradnik podvomil o resničnosti izjave drugega nemškega uradnika... Nekaj demonstrantov proti vojni v Vietnamu v New Yorku so aretirali na prav izvirni način. Obtožili so jih krutosti do živali, ker so spustili golobe v veliki dvorani glavne železnice postaje v New Yorku. Tam pa golobi ne morejo ne piti ne jesti — se je glasilo uradno pojasnilo.

Gradimo kakšnih dvajset elektrarn

Zamude domačih dobaviteljev zavirajo gradnjo

Niso se izpolnile že nekajkrat dane obljube domačega elektro gospodarstva, da bo še letos v elektroenergetiki položaj boljši kakor katerokoli prejšnjih let in da prav zaradi tega ne bo omejitve v porabi toka. To, kar se je zgodilo v prejšnjem in tem mesecu, je povzročilo resne skrbi porabnikom električnega toka. Vsiljuje se vprašanje, kaj bo v prihodnjih letih, ako se bo zavlekla izgradnja novih elektrarn, kakor vse kaže.

V Djerdapu smo presegli plan, toda...

Po najnovejših podatkih poteka gradnja elektrarn v glav-

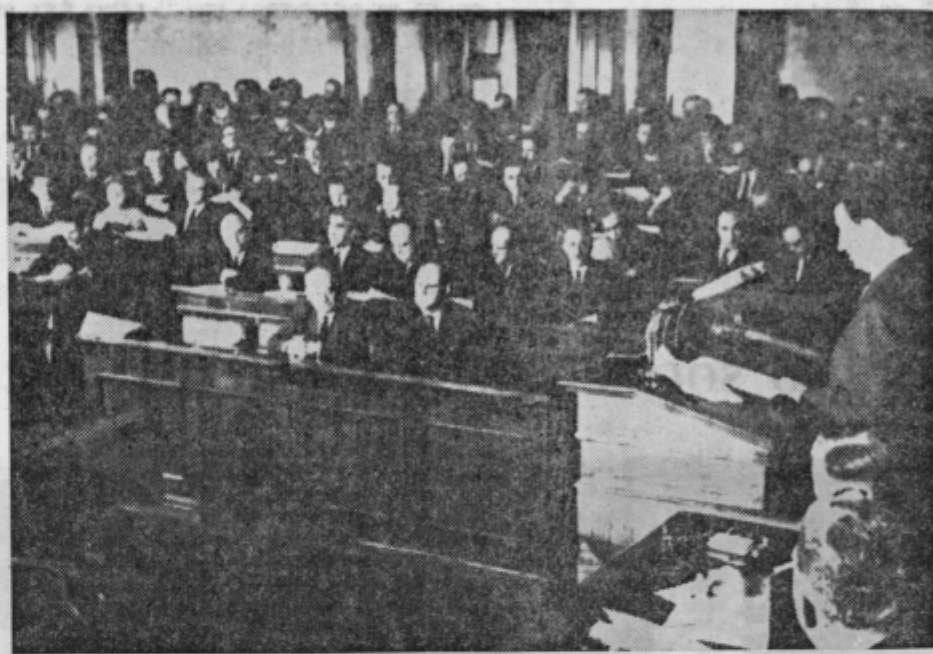
nem, kakor smo predvidevali, čeprav denar in oprema ne dotekata v skladu z dinamiko gradnje. Dela na naši največji hidrocentrali »Djerdap« dobro potekajo, celo nekoliko hitreje, kakor je bilo zamišljeno. Financiranje del pa zastaja, zato se je že doslej nakopičilo za okoli 130 milijonov novih dinarjev nepopolnanih računov. Jugoslovanska investicijska banka na izpolnjuje dolžnosti, ki jih nalaga zakon, zato bo letos dala namesto 300 samo 250 milijonov novih dinarjev.

Nedolgo tega je na sestanku v skupščini Srbije predstavnik Investicijske banke povedal, da banka ni mogla izvršiti vseh svojih obveznosti, ker so se zmanjšala federalna sredstva za investicije. Zaradi tega je prišlo do revizije financiranja posameznih energetskih objektov. Investitor je na tej seji povedal, da bo prisiljen tožiti Jugoslovansko investicijsko banko, ako ne bo izpolnila svojih dolžnosti.

Domača oprema je v zamudi

Obstaja nevarnost, da bomo z zamudo spustili v pogon termoelektrarno »Morava«, ki bo proizvajala skoraj 70 milijonov kilovatih ur električne energije. Dograjena bi morala biti 1. julija naslednjega leta. Dobava opreme pa je vendarle v zamudi. Dogovorjeni rok s podjetjem »Rade Končar« so dobavitelji že nekajkrat podaljšali. Spritno takega odnosa domačih dobaviteljev opreme so se investitorji elektrarn v Srbiji izrazili na omenjenem sestanku, da nimajo zaupanja v domačo izdelavo strojev. Rekli so celo, da domača strojna industrija ni sposobna solidno izvajati svojih del. Omenili so podjetja »Rade Končar«, »Termoelektro« in »Goša«.

Težavam s financiranjem se ni izognila niti termoelektrarna Kosovo III. Vse kaže, da bo tudi termoelektrarna »Šostanja« pričela kasneje obratovati.

Kiro Gligorov, podpredsednik zveznega izvršnega sveta, govori o našem gospodarstvu v prihodnjem letu na skupni seji gospodarskega in zveznega sveta v torek v skupščini v Beogradu. — (Telefoto: Tanjug)

vati, ker bo stekla šele sredi 1970. leta, ne pa ob koncu 1969. Nekaj mesecev kasneje bo pričela obratovati tudi termoelektrarna Sisak...

Skupna zamuda znaša 14 let!

Kakor vidimo, se največkrat govori o zamudah. Nekoč je celo izračunali, da je izgradnja teh dvajsetih elektrarn v zamudi kar za blizu 14 let.

Sedaj ne moremo povedati, kakšne bodo vremenske razmere in hidroenergetski položaj v naslednjih letih. Lahko pa z gotovostjo rečemo, da bo zamuda pri puščanju novih elektrarn v pogon povzročila vprašanje rednega oskrbovanja porabnikov z električno energijo. Zaradi tega moramo optimistične napovedi električnega gospodarstva jemati s precejšnjim nezaupanjem. V to nas je prisilila izkušnja.

B. L.

**Za potni list
odslej 200 Ndin**

Taksa za potno dovoljenje bo odslej znašala 200 Ndin. Ta ukrep utemeljujejo z nujnostjo, da bi omejili zlorabe in špekulacije.

tedenski zunanjepolitični pregled

Za božične in novoletne praznike je v Vietnamu zavladal mir za nekaj ur. Vsa leto, odkar traja vietnamska tragedija, se zbudijo v srcih ljudi po svetu, predvsem pa v srcih Vietnamcev, upi, da bi bilo teh nekaj ur mogoče raztegniti na nekaj dni — in kdo ve? — morda celo na nekaj tednov. Morda bi dosegli celo premirje, kakor so ga na Koreji, in traja še danes.

Toda vsi ti upi so doslej splahneli. Dnevi se niso raztegnili v tedne in vojna se ni samo nadaljevala, ampak je postajala čedalje bolj nečloveška.

Tudi letos se je vzbudilo upanje. Ameriški predsednik Johnson je izkoristil smrt avstralskega premiera Holta, ki je izginil v morskih valovih, in se je udeležil spominjske pogrebne svečanosti. Prav tako je priletel v Avstralijo južnovietnamski predsednik Thieu, s katerim je imel Johnson pomembne razgovore.

Po razgovorih so objavili sporočilo, v katerem je rečeno, da je predsednik Thieu izjavil, da je voljan pogovoriti se o važnih vprašanjih s slehernim zastopnikom južnovietnamske narodnoosvobodilne fronte. Pripomnil pa je, da saigonska vlada nikakor nima fronte za »neodvisno organizacijo«. Sicer pa da nima smisla voditi »konstruktivne pogovore s komer koli«, ki uporablja silo za doseg svojih političnih ciljev.

Vse kaže, da je prišlo med predstnikoma do »nesoglasja«. Johnson je baje vztrajal, da bi bilo dobro poklicati na morebitna pogajanja zastopnike FLN, medtem ko južnovietnamski predsednik noče priznati tem zastopnikom in pogajanjem uraden pomen.

Toda zaključek obeh predsednikov je bil, da je treba vojno z nezmanjšano silo nadaljevati, ker mirovne pobude ne bodo nikakor pripeljale. Prav tako trdi se je Johnson v bistvu pokazal v Rimu, kjer je po pogovoru s papežem govoril o miru, ni pa z besedico povedal, kaj je s papeževim predlogom, naj bi Američani prenehali bombardirati Severni Vietnam. Papež bi bil voljan posredovati, če bi Američani nehali bombardirati. Toda vse kaže, da so ameriški voditelji sklenili iti »do bridkega konca«.

Grški kralj je še vedno v Rimu, kamor je odletel po

izjalovljenem protiudarju pred nekaj dnevi, in še vedno se pogovarja z odposlanci grške vojaške vlade. Še vedno postavlja pogoje, med katerimi je najvažnejši ta, da bi morali polkovniki v Atenah omogočiti »demokratsko vladno«. Še vedno zagotavlja grškemu narodu, tistim pač, ki ga lahko slišijo in podpirajo, da je 21. aprila 1967, ko so polkovniki prišli na oblast, to oblast dovolil samo zato, da bi »preprečil prelivanje krvi«. Zdaj so sporočili, da se bo kralj

Božične utvare

verjetno v kratkem vrnil v Atene.

Vladajoča trojka v Atenah — Papadopoulos, Patakos in Makarezos — je na videz vse dni popuščala kralju. Ko je kralj iz Rima zahteval civilno vladno, so polkovniki brž sporočili, da so se »demobilizirali«. Slekli so uniforme in oblekli civilno obleko. In zadeva je bila opravljena.

Potem so obljubili, da bodo dali grškemu narodu »trdno« ustavo. Prihodnje leto bo referendum, če ne na spomlad, pa bo na jesen.

Presenetil pa je najnovejši sklep atenske vlade, da bi izpustila skoraj vse politične jetnike, razen tistih »komunističnih«, ki so »še od prej«. Tako so izpustili med drugimi tudi starega Papandreou, voditelja grškega Centra, in po nekaterih poročilih celo zaprtega skladatelja Mikisa Teodorakisa in mladega Andreja Papandreou, ki je bil zapleten v proces »Aspida«.

Kako daleč bo ta pomilostitev v resnici šla, bomo videli. Vsekakor pa se vojaška vlada trudi, da bi postala »spodobna«. Delno popušča pod pritiskom, ki pa ne prihaja od kralja, ker je kraljev pritisk zgolj »moralen«, kakor je zapisal neki komentator, temveč od ameriške vlade. Ta pritisk pa je dosti bolj realen. Američani se namreč trudijo, da bi menjali vsaj procelje v Atenah. In če že ni mogoče zamenjati volkov, naj bi ti vsaj dlako menjali.

Ves ta tragičen dvoboj s primesmi komedije pa poteka nekje visoko, kamor grško ljudstvo ne seže. Ljudstvo pa je dovolj zgovorno pokazalo da mu ni ne do kralja ne do polkovnikov. Ne eden ne drugi mu ne obetajo sprememb, ki si jih želi.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

■ PRIHODNJE LETO: POGLA-VITNO POVEČANJE PROIZVOD-NJE, INVESTICIJ IN IZVOZA. To je refren vseh razprav v izvršnih svetih in skupščinah. Če nam bo uspelo povečati proizvodnjo, bomo lahko namenili več za investicije, s tem pa ublažili probleme nezaposlenosti. Investicije morajo temeljiti le na večjem izvozu in večji akumulaciji, nikakor pa ne na emisiji denarja, ki vodi v inflacijo.

V razpravah o predlogu resolucije o temeljnih ekonomskih politike za prihodnje leto so bili kritični. Centralni svet sindikatov je, na primer, menil, da bi morala biti resolucija konkretnjša in da zamujamo z ukrepi, ki bi morali spremljati resolucijo. Podobnega mnenja so bili tudi nekateri skupščinski odbori.

Zvezni izvršni svet je predlagal zvezni skupščini, naj po hitrem postopku sprejme zakon, s katerim bi prepovedali povečanje osebnih dohodkov v bankah, hranilnicah, elektrogospodarstvu, podjetjih za zunanjo trgovino itd. To so podjetja, kjer so osebni dohodki zelo visoki in zato že dalj časa tarča kritik in nerazpoloženja javnosti. — Pomemben je tudi zakon, ki obvezuje delovne organizacije, da zaposlajo določeno število oseb s končano višjo in visoko šolo kot pripravnike.

Republike bodo bodo poslej s zakonom pooblaščen, da uvedejo prispevek na sklade skupne porabe podjetij in drugih delovnih or-

ganizacij. Republike pa še zmeraj vztrajajo pri zahtevi, naj zveza odpravi limit na skupne prispevne stopnje, ki onemogoča, da bi reševale svoje probleme v skladu s svojimi posebnimi potrebami in možnostmi.

■ MESO POCENITI, KRUHA NE PODRAŽITI. Zvezni zavod za cene bo predlagal predpis o po-

Odgovorne, težke naloge

cenitvi mesa, če ne bo kmalu pocenitve. Predloge za podražitev kruha so odbili kot nerealne. V Celju in Kranju, na primer, so bili odločno proti vsaki podražitvi kruha. Podobno bi morali ravnati tudi drugod, saj bi bilo res absurdno, da bi še sedaj podražili kruh zato, ker bo pšenica prihodnje letine dražja.

■ POMEMBNI ZAKONI. Socialno-zdravstveni zbor republiške skupščine je sprejel zakon o zdravstvenem zavarovanju kmetov, ki razširja krog plačnikov, daje osnovo za finančno usklajevanje skladov kmečkega zavarovanja in širi samoupravne pravice komunalnih skupnosti.

Isti zbor je sprejel tudi zakon o skupnostih otroškega varstva in zakon o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva.

■ NEGOTOVA USODA DEBE-LEGA RTICA. Na posvetovanju, ki ga je sklical Rdeči križ Slovenije, so se predstavniki prizadetega voda, komunalnih skupnosti, socialnega zavarovanja in drugih institucij zavzeli za solidno ureditev financiranja klimatskega zdravljenja otrok. Dogovorili so se, da bodo izločili iz rednih sredstev skladov zdravstvenega zavarovanja namenska sredstva za nadaljevanje ali nadomestno bolnišnično zdravljenje otrok. Ker pa ta sredstva ne bodo zadoščala, bi morale priskočiti na pomoč še delovne organizacije.

■ NEODGOVORNE GOVORICE O POZARIH. Pristojni organi, ki so raziskovali vzroke nekaterih požarov v zadnjem času, so sporočili, da so neodgovorne govorice, češ da so bili požari podtaknjeni od sovražnika. Preiskave niso ugotovile nič senzacionalnega, podtaknjena sta bila le dva požara.

■ CK ZMJ O PRIPRAVAH NA KONGRES. ki bo januarja 1968. Kongresna resolucija bi morala biti po mnenju članov plenuma čimbolj razumljiva. Tako da jo bo mladina sprejela za svojo. V njej ne bi smelo biti puhlih gesel in obilice besed, ki zamegljujejo dejstva. Tudi resolucija h zaposlovanju naj bi bila čimbolj konkretna.

Trdne cene kmetijskih pridelkov in živine

Zadovoljitev proizvajalcev in porabnikov živil, čeprav imajo različne želje

Trdnost vsakega gospodarstva je odvisna od trajnih, med seboj uskladenih cen. Kmetijstvo ni izjema. Na to kmetijci pogosto opozarjajo. Tudi porabniki blaga želijo, naj se cene ne bi preveč spreminjale. Kadar so cene trajne, brez večjih nihanj v daljšem obdobju, lažje izbirajo blago in se odločijo za nakup.

Industrijsko blago ima v primerjavi s kmetijskim precej stalne cene, ki se znižajo le ob sezonskih razprodajah, rastejo pa tudi sorazmerno počasi. Nihanje cen je torej malo, zlasti če ga primerjamo s skoki in padci cen zelenjave in sadja, ki se včasih podvojijo, pa spet znižajo za

polovico. Tudi cene živine močno nihajo. Pred dvema letoma je tako nihanje zmedlo rejce prašičev, letos pa rejce goved. Zato kmetijci upravičeno želijo, da bi cene njihovih pridelkov in živine bile vsaj tako trdne, nespremenljive kot cene industrijskega blaga.

Takim željam kmetijcev ne nasprotuje pravzaprav nihče, kadar so njihove cene uskladene s cenami drugega blaga. Škoda jim povzroča le neurejen trg. Torej je treba z ustreznimi ukrepi zavarovati trg pred nezaželenimi vplivi in spekulacijami posrednikov, pa bodo kmetijci zadovoljni.

»Zaželene cene« - primer pšenice nas pri tem spodbuja!

Družbeni organi že pripravljajo dodatne ukrepe za ureditev trga s kmetijskimi pridelki in živino. Verjetno bodo uspešni. Če imamo že več kot dve leti nespremenjene cene pšenice, ki nihajo le toliko, kolikor je razlike v kakovosti, bo podobno gotovo moči urediti tudi za drugo kmetijsko blago. Določiti bo le treba in zagotoviti take cene, ki bodo najbolj ustrezale pridelovalcem in hkrati porabnikom živil. Upoštevati bo treba koristi obojih. Namesto zamenjave cen ali najnižjih, kot jih že imamo na primer pri pšenici, koruzi, pitanih govedih in prašičih, se bodo menda imenovala zaželene cene. Zaželene zato, ker naj bi ustrezale širši družbi in razvoju našega gospodarstva. Morale bodo biti tako visoke, da ne bodo zavirale zaželenih proizvodnje, in tako nizke, da ne bodo preveč ali po nepotrebnem obremenjevale izdatkov prebivalstva.

Naša kmetijska proizvodnja bo zaščitena pred dumpinškimi cenami uvoženega blaga s posebnimi dajatvami ob uvozu. Uvozniki naj bi vplačali vso razliko med nizko nakupno ceno in zaželeno ceno pri nas v poseben sklad, ki bo namenjen za usklajevanje cen ali pospeševanje našega kmetijstva, da bo v prihodnosti lahko proizvajalo z nižjimi stroški. S tako urejenim uvozom pa bo hkrati moči preprečevati nezaželeno rast cen v škodo porabnikov živil.

Posebno vprašanje je, ali

bodo kmetijci zadovoljni s takimi stalnimi cenami, kot se pripravljajo. Nespremenljive cene so si namreč najbolj želeli takrat, ko so se visoke cene njihovih pridelkov in živine začele zniževati. Menili so, da so tako visoke cene upravičene, če jih je trg priznal za določeno obdobje. Včasih pa so take cene bile le posledica izjemnega stanja v proizvodnji in na trgu. Proizvodnja je treba prilagajati tudi nižjim prodajnim cenam.

Zaželene cene bodo uresničile želje kmetijcev po trdnih, nespremenljivih cenah. Nihanja bodo tako mala, da ne bodo preveč motila proizvajalcev. Take trdne cene pa bodo hkrati kompromis med proizvajalci in porabniki, zato bo rentabilnost proizvodnje odvisna predvsem od zniževanja stroškov.

J. PETEK

— Ali si že dosegel normo?
— Ne vem, ko pa ne zna nihče v hiši izračunati...

Vaše zaloge

so mrtev kapital v skladiščih! Razprodajte jih in pomagajte si z denarjem, ki ga boste dobili na ta način! Obvestite javnost in kupce, koliko odstotkov popusta ste namenili za blago iz zalog! Pri tem Vam najbolj učinkovito pomaga oglas v lokalnem tedniku!

Vsako delovno mesto naj bo za vsakogar enako dostopno!

Zvezni svet za delo je pred kratkim poslal zvezni skupščini svoj predlog o spremembah temeljnega zakona o delovnih razmerjih. Svet predlaga med drugim, da bo treba javne natečaje za prosta delovna mesta razpisovati obvezno tudi v bodoče. Vsako delovno mesto mora biti dostopno vsakemu našemu občanu pod enakimi pogoji.

Poskusno delo bi obdržali tudi vnaprej, bolj točno pa bo treba določiti, da velja tako delo le za določene vrste dela. — Novost v zakonu bo pripravniška doba, kar bo morala urediti v svojih pravilih vsaka delovna organizacija. Predlog predvideva tudi, da bi bilo treba za določeni čas sprejemati pripravnike z visoko strokovno izobrazbo, kar naj bi bila z zakonom predpisana obveznost delovnih organizacij.

Honorarno delo bo, kot vse kaže, omejeno do največje mere; morda ga bo treba celo dodatno obdavčiti, zanj plačevati dodatne prispevke in podobno. Tudi to je eden izmed ukrepov, da bodo podjetja in ustanove začele bolj zaposlovati mlajše kadre. Zdej si marsikje pomagajo s

honorarnimi močmi, z upokojenci in drugimi samo zaradi nižjih prispevkov oziroma dajatev, ki jih plačujejo za take sodelavce.

ČASOPISNO PODJETJE

KMEČKI GLAS LJUBLJANA

vas vabi med redne naročnike svojih izdaj.

Poleg časopisa »Kmečki glas«, ki je osrednji tednik za bralce na podeželju, izdajamo še revijo »Sodobno kmetijstvo«, mesečnik za popularizacijo kmetijske, živilske, gozdarske in drugih sorodnih strok ter žepni »Kmetijski priročnik 1968« z nasveti za sodobno gospodarjenje.

Casopis »Kmečki glas« obravnava vsa pereča življenjska vprašanja ljudi na podeželju, poroča o vseh pomembnejših dogodkih doma in po svetu, prinaša novice iz naših krajev, nudi zdravstvene in strokovne nasvete, v posebnih prilogah pa svetuje kmetijskim pridelovalcem in gospodinjam na podeželju, pri čemer sodelujejo številni kmetijski, živilski in drugi strokovnjaki.

V posebni literarni prilogi najdemo v njem branje tudi bralci, ki iščejo v časopisu razvedrilo.

Pravna služba »Kmečkega glasa« redno odgovarja na vprašanje bralcev brezplačno, bodisi v listu, bodisi pisмено.

Letna naročnina 35 N din.

Revija »Sodobno kmetijstvo«, ki bo začela izhajati januarja 1968, pa bo obravnavala strokovna vprašanja, ki so pomembna za sodobno pridelovanje v poljedelstvu, živinoreji, sadjarstvu, vinogradništvu, kmetijstvu, vrtnarstvu in za delo v gozdu. Poleg tega bo zajela tudi vprašanja iz veterinarstva, vzreje malih živali, kmečkega turizma in drugih gospodarskih dejavnosti v našem prostoru. Namenjena je kmetijskim in drugim strokovnjakom ter delavcem v kmetijskih, živilskih in gozdarskih organizacijah, kakor tudi kmetom, ki se ukvarjajo s pridelovanjem za trg, in vsem tistim, ki želijo izpopolnjevati znanje pri pridelovanju zase, prav tako pa tudi vrtnikarjem.

Letna naročnina 45 N din.

»Kmetijski priročnik 1968« je lična knjižica, ki ima poleg koledarskega dela bogato gradivo iz različnih kmetijskih strok in gozdarskega. Je dober svetovalec vsem, ki želijo spoznati novosti v kmetijstvu, zlasti še sedaj, ko občutimo močno pomanjkanje kmetijske strokovne literature.

Cena izvoda 12 N din.

Casopisno podjetje »Kmečki glas« pripravi vsako leto za svoje naročnike nagradno žrebanje. Pogoj je vplačana naročnina za časopis ali strokovno revijo.

VABIMO VAS MED NASE REDNE NAROČNIKE!

NAROČILNICA — CT

Naročam:

- časopis »Kmečki glas«
- revijo »Sodobno kmetijstvo«
- Kmetijski priročnik 1968

(ustrezno obkrožiti)

Prilimek in ime:

Naslov:

Pošta:

Podpis

ODREZITE IN POSLJITE V KUVERTI!

Casopisno podjetje

»KMEČKI GLAS«

Ljubljana,

Miklošičeva 4

tujega dela in spekulacij. Delavec, zaposlen v zasebnem sektorju, mora ostvarjati enake pravice kot delavci v družbenem sektorju, kajti pravico do samoupravljanja ima po ustavi vsak državljan. V naši družbi, katere temelj sta združeno delo in samoupravljanje, je nujno tudi delavcem, zaposlenim v zasebnem sektorju, omogočiti, da bodo sodelovali pri odločanju o delitvi ustvarjenega presežnega dela. Takšne odnose naj bi ustvarjali s pogodbami med tistimi, ki vlagajo v zasebno dejavnost svojo lastnino, in onimi, ki sodelujejo samo s svojim delom.

Sergej Kraigher je v razpravi opozoril, da izkoriščanja tujega dela ni mogoče omejevati samo z omejevanjem števila zaposlenih in z davki. Tudi on se je zavzel za pogodbeno odnose, zlasti tam, kjer obrtnik ali gostilničar zaposluje več tujih delavcev. Pri tem ne gre za urejanje delovnih razmerij, kot so delovni pogoji in podobno, kajti to je tako in tako že urejeno z delavsko zakonodajo in tu ni večjih družbenih problemov. Gre predvsem za odločanje o presežnem delu, ko je treba pogodbeno urediti, kakšen bo delež tistega, ki je vložil svojo lastnino, in koliko bodo sodelujoči pri dohodku, potem ko so plačani družbeni prispevki, drugi delavci.

Jožica Teppey: »Obrtniki sami obsojajo špekulante in davčne utajevalce v svojih vrstah!«

Tone Fajfar je v razpravi poudaril, da ne gre toliko za nekakšno ostrejšo davčno politiko, temveč je treba predvsem dognati davčni sistem in ga potem dosledno izvajati. Miha Marinko se je zavzel za to, da si ustvarijo občine davčno eksekutivo, nekakšno gospodarsko policijo, ki bo učinkovito preganjala špekulante in prekupčevalce. Takšen ukrep ne bi bil naperjen proti poštenim obrtnikom in gostincem, temveč le proti tistim posameznikom, ki neupravičeno bogatijo in ki bi radi še večjo svobodo, pa zato čedalje bolj godrnjajo in ustvarjajo nerazporejenost še pri drugih ljudeh. Jožica Teppey iz Brežic je, ko je seznanjala republiško konferenco o stališčih obrtnikov v brežiški občini, med drugim dejala, da obrtniki sami ob-

sojajo špekulante in davčne utajevalce v svojih vrstah. Predlagala je, da bi osvobodili obrtnike plačevanja prometnega davka od reprodukcijskega materiala, saj je v tem primeru plačan davek dvakrat: najprej pri obrtniku, nato pa še v potrošnji. Njenemu predlogu so pritegnili še nekateri drugi razpravljalci.

Miha Marinko: čimprej ustrezne republiške predpise!

Miha Marinko se je zavzel tudi za to, da čimprej izdejo ustrezni republiški predpisi in da si občine postavijo odločno, avtoritativno politiko, ki bo vzbujala spoštovanje pri zasebnih obrtnikih in gostincih. Razprave se ne bi smele vleči v nedogled, ker bi to slabo vplivalo na politično razpoloženje ljudi.

Na konferenci so obširno govorili tudi o tem, da morata biti družbeni in zasebni sektor glede prispevkov in drugih pogojev v povsem enakem položaju — brez diskriminacije ali potuše. Če sedaj ugotavljamo, da so družbene gostilne preveč obremenjene z dragim administriranjem, jih je pač treba tega razbremeniti. Nikakor pa ne bi bilo prav, da bi izenačevali tako, da bi drago administracijo vsilili še zasebnim gostilnam.

V razpravi sta sodelovala tudi dva kmeta, ki sta bila proti odpravi ugotavljanja kmečkega dohodka po katastru. Zavzela sta se tudi za to, da družba bolj ceni in spoštuje kmetovo delo in da ga podpira. Kritizirala sta razne ekonomske pritiske, kot so carina, prispevki in podobno, ki jih je treba plačevati od strojev. Bila sta tudi proti obremenjevanju učnih načrtov osemletk na podeželju z raznimi tujimi jeziki, medtem ko za sodobno kmetijstvo manjka časa.

F. SETINC

DEKORATIVNI
LAMINATI

MELAPAN

so odporni proti škibkim kislinam in lugom ter vsem gospodinjskim čistilnim sredstvom.
MELAMIN, Kočevje

Sedem desetletij in sedem letnic

Osebnosti, kot je Josip Broz — Tito, vsak dan polnijo nove strani zgodovine, prepletene z usodo ljudstva, iz katerega izhajajo. Če bi zbrali najbolj suhe podatke o najbolj važnih dogodkih in dejanjih, bi se nakopičile debele knjige...

Izbral sem sedem dogodkov in sličic, med vsakim je preteklo po deset let, in vseh sedem se je zgodilo v letih, ki se po koledarju končujejo s številko sedem.

1897

Petletni Joško Broz je bil tak kot desetine njegovih vrstnikov v zagorski vasi Kumrovec, kot tisoč otrok v Zagorju, tak kot velika večina vseh otrok, ki jim življenje ni postalo k nogam izobilja. Otroci v hiši, kjer je bilo več otrok kot čevljev, otroci, ki je bil pogostejše lačen kot sit, otroci, ki je bil razigran samo zato, ker se ni zavedal, da bi bilo življenje lahko lepše — tak otrok je bil tudi Joško Broz, bosopeti pastirček na kumrovskih pašnikih.

1907

Petnajstletni Josip Broz zvesto sledi usodi svojih stotisočernih vrstnikov. S povezano culo je odšel v svet, daleč od rodne vasi. V Sisku ob leno tekoči Savi se je začel učiti ključavničarske obrti, predvsem pa biti pripravljen izpolniti vsako željo mojstra, mojstrove družine in pomočnikov. Nositi vodo, čistiti stanovanje in delavnice, hoditi po cigarete, tekati sem, tekati tja, to je bilo prvo leto važnejše od pile, kladiva in klešč. Psotka in buška sta bili pogostejše plačilo kot krajcar.

1917

Kot ujetnik se je znašel med udeleženci velike oktobrske revolucije. V Omsku, v daljni Sibiriji se petindvajsetletni Josip Broz udeležuje bojev z bandami belega generala Kolčaka. Že dolgo dolgo ni več otrok, ki je razigran samo zato, ker ne ve, da bi bilo življenje lahko lepše, zanj in za vse druge. Zdaj ve tudi, da lahko postane lepše in je prepričan, da tako enkrat mora tudi biti.

1927

Ze sedem let je Josip Broz član komunistične partije. Za njim je že dolga vrsta štrajkov in delavska knjižica je polna pečatov s pripisom »odpuščen«.

Petindeset let mu je, ko pride v Zagreb in postane tajnik oblastnega odbora zveze kovinarjev in član mestnega komiteja partije. Tu začenja svoj boj proti frakcionizmu v partiji. Tisto leto ga v Ogulinu obsodijo na sedem mesecev robije, ko pa ga izpustijo, še na pet mesecev...

1937

Josip Broz je spet v Sovjetski zvezi. Vsi ga ne poznajo pod pravim imenom. Kot član Politbiroja CK KPJ je znan kot Valter, toda tudi kot TITO.

Leto, ko so Stalinove čistke na vrhuncu. Poleg Gorkiča, ki je bil kriv za razsulo v KPJ podležejo mnogi, ki niso bili krivi. V Kominterni govorijo o likvidaciji KPJ. Človek, ki se je zoperstavil Stalinu in njegovi nameri je bil Josip Broz. Zastavil je svojo besedo, da bo svet kmalu spoznal revolucionarnost in vrednote delavskega razreda v Jugoslaviji, saj ga je poznal bolje od vseh, ki so mu sodili.

Petindesetletni Josip Broz-Tito se je vrnil v domovino kot generalni sekretar KPJ.

1947

Sedem sovražnih ofenziv, bitke kot so bile na Neretvi, v Sutjeski in v Drvarju so legenda, ki je obkrožila svet. Domovina je zrasla iz ruševin. Tito, voditelj jugoslovanskih narodov, heroj in Maršal vodil delovne ljudi v nove bitke. Začela se je prva petletka, ena od mnogih stopnic k cilju — k lepšemu življenju za vse. Petindesetletni Josip Broz je tvegati še težji spopad s Stalinovim hegemonizmom, spopad, ki je korak v novo obdobje mednarodnega delavskega gibanja.

1957

Glas Jugoslavije, dežele samoupravljanja, je med najbolj upoštevanimi. Jugoslavija je steber miroljubne koeksistence, njen predsednik pa dobrodošel in visoko cenjen državnik Djakarte na Indonezijskem otočju, do Lime na perujski obali Južne Amerike.

Svet se seznanja z novo vrednoto. Ne več velikost in moč, to dvoje ni več edino odločilno, ideja in vzgled sta vse močnejši sili. Kjerkoli se danes čuje beseda Tito, ljudje pomislijo na mir, na miroljubno koeksistenco, na nezlomljivo svobodoljubnost in napredek.

1967

Tako blizu je ta čas. Sočasje je prisotno, zato, o njem ni treba pisati.

Slavimo tridesetletnico prihoda tovariša Tita na čelo Zveze komunistov Jugoslavije. Si pri tem lahko odmislimo štiri desetletja pred tem? Ne moremo!

Tito in bogastvo osebnega stika

● Ljudje, ki vedo ali so celo okusili Stalinovo samoljublje in prepričanost, da ima vselej najbolj prav in da od vseh najbolj jasno vidi središče problemov, morajo občudovati pogum Josipa Broza Tita, ki je leta 1937 v Moskvi zastavil svojo besedo za Komunistično partijo Jugoslavije in se zoperstavil namenu, da bi KPJ razpustili.

● Prepričal je vodstvo Kominterne, z drugo besedo Stalina, da delavski razred v Jugoslaviji in komuniste, ki živijo z njim, pač ni mogoče primerjati z razmerami v vodstvu KPJ.

Branitelj obtožene KPJ je leta 1937 postal njen generalni sekretar. Odločno in pogumno se je kot član politbiroja KPJ postavil v bran zato, ker je od leta 1920, ko je postal član revolucionarne partije, vedno živel z njo, sredi najtežjih spopadov; ker delavcev proletarcev in komunistov ni poznal samo kot številke, marveč večino njih po imenu, in zelo veliko osebno, njihove obraze in toploto njihovih rok.

Če listamo strani zgodovine, ki je še tako sveža, se je treba zares čuditi, kako je en sam človek uspel skoraj istočasno biti navzoč na tolikih krajih, kako je mogel biti danes v osamljeni planinski koči, nekaj dni pozneje pa že čisto na drugem koncu države med delavci, ki so stavkali.

Če listamo te strani, lahko bolje razumemo, da tudi danes pogosto krene med ljudi, se z njimi pogovarja,raje posluša kot govori. To je del njegove osebnosti. Ne dela tega zato, ker bi dvomil v pisana poročila. Josip Broz-Tito je voditelj, ki visoko ceni bogastvo, ki veje iz osebnega stika.

Tito je bil neprestano med ljudmi, njihovimi tegobami, vedno navzoč v njihovih snovanjih. Izbrali smo tri kraje na našem področju, kjer so važni dogodki povezani z njegovim imenom v letih, ko je bil na čelu KPJ.

HISIČA OB CESTI V PODSREDO

Majhna je hišica med drevjem na desni strani ceste, ki iz Bistrice ob Sotli pelje proti Podsredi in naprej v Kozje. V to hišico je rad prihajal ko je bil še otrok, ko je bil pri sorodnikih na slovenski strani in hodil v bistrsko osnovno šolo. V tej hiši pred Podsredo je živel njegova teta Ana Kolarjeva. V to hišo je tovariš Tito prihajal iz različnih vzrokov, vendar vedno zelo rad in vedno je bil dobrodošel. Teta Ana ga je bila vselej vesela in mu vedno enako postregla, pa če je prišel, da bi se za trenutek odpočil,

če se je sem umaknil pred stakljivostjo in radovednostjo policije, ali pa je tu počakal na svoje partijske tovariše in sodelavce. Če je bilo tako, potem je teta Ana vedno pristavila na ogenj tolikšen lonec, da je bilo dovolj za vse. V hišici pred Podsredo so se pogosto odvijali pogovori, ki so bili tako pomembni za naše narode.

In teta Ana? Kolikokrat je po vojni povedala, da jo je hudo skrbelo za nečaka Josipa. Vedela, da njegova pota oblastem niso všeč, vedela pa je tudi, da vse kar počenja ne more biti slabo. Zatrđno je vedela, da je Josip pošten in dober, od takih ljudi pa more prihajati le dobro.

Danes tete Ane ni več med živimi. Kako ponosna je bila na svojega najljubšega nečaka, katerega vzpon si tudi v sanjah ni mogla predstavljati — preveč preprosta je bila.

PLANINSKA KOČA NA VRHU LISCE

Leta 1938 v marcu, ko je sneg še ležal v zaplatah po odsojnih strminah, so se v planinski koči zbrali ljudje iz različnih krajev. Čeravno opravljeni kot turisti, njihov cilj ni bil planinarjenje. Hribolazenje je bil samo način, da so lahko prišli skupaj in da pri tem niso vzbujali pozornosti pri policijskih vohljačih. Med gosti planinske koče je bil tudi tovariš Tito. Šele po vojni, ko je bila koča obnovljena, prejšnja je namreč med borbo pogorela, je na pročelju stavbe bila vzdana plošča, ki prča, da je bilo tu pomembno partijsko posvetovanje, kateremu je potem čez mesec sledila prva konferenca leta 1937 ustanovljene Komunistične partije Slovenije.

ŠMIGLOVA ZIDANICA NAD GRAJSKO VASJO

Bilo je pred veliko nočjo aprila 1938. Vodstvo slovenske partije je zadoščilo Slavka Šlandra, da pripravi pri-

Šmiglova zidnica nad Grajsko vasjo v Savinjski dolini, kjer je bila leta 1938 prva konferenca CK KPS, katere se je udeležil tudi Tito.

meren kraj za prvo konferenco KPS. Slavko Šlander je obvestil člane prebidske celice o nalogi. Franc Hribar-Savinjšek se je spomnil na zidnico nad Grajsko vasjo, kjer je že večkrat bil. Ko so si ogledali lesenjačo na samem, so se zanjo odločili in se takoj lotili priprav, zlasti pa zavarovanja in načina, kako bodo člani centralnega komiteja čimbolj neopaženo prišli v zidnico.

Vse je šlo gladko. Konferenca je potekala nemoteno. Kdo je pripeljal v zidnico tovariša Tita ni znano, kajti tisti gotovo tudi vedel ni kdo je človek, ki ga vodi.

Preprosta in neugledna zidnica, spodaj zidana zgoraj zložena iz tesanih brun, je nudila streho tovarišem, ki so razpravljali o zelo resnih rečeh:

V pregledu zgodovine KPJ zasledimo lahko, da so na tej konferenci govorili o bližajoči se nevarnosti fašizma, kajti Hitler je z »anšlusom« Avstrije že rožljajal na severni meji. Tu so sklenili poživeti protifašistično gibanje, pritegniti vanj vse zavedne ljudi.

Kako?

Biti je treba nenehno povezan z ljudmi, enak med enakimi, pa čeprav prvi med njimi.

JURE KRASOVEC

TRG PODJETJE **moda**
CELJE

VSE VRSTE PLETENIN ZA MODO IN ŠPORT
RAZNA PRAKTIČNA DARILA
vam nudi
poslovalnica »VESNA« Celje

Pevski zbori

Na zadnji seji odbora za glasbeno vzgojo pri Občinskem svetu ZKPOS Celje so pregledali realizacijo nalog, ki so si jih zastavili na začetku leta ter ugotovili, da je bilo delo zelo uspešno. V programu dela za prihodnje obdobje so sprejeli sklep o organizaciji dveh večjih prire-

ditev, seveda poleg drugih nalog. Tako bodo predvidoma v Zrečah prihodnje leto imeli tekmovanje odraslih pevskih zborov, organizirali pa bodo tudi revijo mladinskih pevskih zborov kot pripravo na republiško revijo, ki bo v Zagorju.

Elegant Celje

VAM NUDI MOSKE IN ZENSKE PLASČE IZ NAJBOLJŠEGA VELURJA. NE OKLEVAJTE Z NAKUPOM — NAŠI IZDELKI VAS BODO ZADOVOLJILI.

Koroška zima 1942

Nemci so se na vsa usta nivalili, da je partizanstva na Štajerskem za vselej konec. Pisali in govorili so, da so v bitki na Dobrovljah 7. novembra potolkli in zajeli vse »bandite«, niso se pa hvalili, da so proti maloštevilnim borcev II. grupe odredov, ki jih je vodil Janko Sekirnik-Simon, pogнали nad 4.500 posebej izurjenih policistov.

Ljudje so še globlje sklonili glavo pod težo teh vesti in zaskrbljeno ugibali, če je to res...

xxx

Ni bilo res. Izgube so bile velike, toda uničili partizanov niso. Večja skupina se je prebila skozi več obročev čez Slapé, prek Menine planine, Savinjskih Alp, Raduhe v Bistru na Koroškem.

Koroško je takrat že pobelil sneg. Bolj kot mraz se je v borci zadržala skrb, kako bodo obstali čez zimo v krajih, kjer do takrat še ni bilo partizanov in nanje teren še ni bil politično pripravljen. Morali so hoditi od hiše do hiše, od človeka do človeka, vsakega posebej in podrobno prepričevati in seznanjati z cilji partizanske vojske. Po nekaj dneh je padla odločitev, da del borcev krene nazaj na štajersko stran, Lojz, Mile, Nestl, Stane, Drago, Ciril, Robin, Gorki, Dolfe in Muri pa so kot prostovoljci ostali na Koroškem. To je bila prva koroška partizanska četa.

xxx

Četica ni bila dolgo tako maloštevilna. Z juga je prišel mednje Tomaž, borec I. proletarske brigade in pooblaščenec CK KPS za Koroško. Četa se je pri svojih premikih spustila na severno stran Pece proti Železni Kaplji in pri-

dobivala ljudi. Ob taki priložnosti je v četo prišel Karel Prušnik-Gašper, koroški Slovenec z one strani. S četo so našli stik in se ji priključili še nekateri borci iz druge grupe in stari štajerski partizani kot Marko, Milanček, Atena in Marjetka.

Matjaž je četo usmeril predvsem v politično delo. To je bil pogoj, da bi se partizani v teh krajih lahko obdržali, se okrepili in začeli akcije. Njihovo delovanje je bilo uspešno. Samo en primer izdaje so doživeli, drugače pa so jih ljudje tople sprejeli, tako na tej, kot na drugi strani meje, ki je takrat seveda ni bilo. Četa se je gibala med Bistrom, Koprivno in Toplo, od Pece pa do Oljseve, onstran Pece pa po dolinah Remšenika in Lepene.

Bil je še vedno november leta 1942, ki jo je hudo zagoedel z ostro zimo, z visokim snegom.

xxx

Vedno bolj se je bližal konec leta, vedno hujša je bila zima. Borci so na raznih krajih deponirali hrano, da bi ob morebitnih hajkah ne bili brez vsega. V začetku decembra pa se je vodstvo odločilo za večjo akcijo, ki naj bi razbila dvorne, če partizani še delujejo na območju, ki so ga okupirali Nemci, hkrati pa bi si oskrbeli čim več hrane in drugega za dolgo zimo.

Njihov cilj je bila Solčava.

xxx

Iz okolice Bistre so krenili na pot po zasneženih vrhovih in spotoma obiskovali višinske kmetije, v katerih so domači bili že njihovi znanci in gostitelji.

Solčava se je globoko v kotlini ob vzhodju Raduhe in

Oljseve zagnila v mrak. Ljudje so po hišah ugibali svojo usodo. Zima utegne Nemce še zadržati, toda na pomlad bodo pridivljali z maricami in selili. Morda pa pridejo tudi kljub snegu po žigat in plenit? In partizani. So kje? Kako jim je v snegu in mrazu?...

...Niže ko so se spuščali borci, manj snega je bilo. Zaupali so se Jožetu, domačinu iz Solčave, ki je pred kratkim stopil v četo. Borci so bili utrjeni, prezeblji, pa tudi napetih živcev, kako bo napad uspel.

Spodaj snega ni bilo več. Nič več se njihove postave niso temno odražale od belega snega...

Stane Mavrič-Stane, nekdanji borec prve koroške čete, ki je z živo besedo opisal nastanek in prve akcije koroških partizanov. Slika je bila posneta leta 1943.

xxx

Solčava je bila na mah osvojena. Nič streljanja. Samim partizanom se je zdelo čudno. So bili Nemci zares tako trdno prepričani v svojo zmago na Dobrovljah, da so v Solčavi zaupali svojo oblast enemu samemu žandarju, ki ga je Stane na pošti nemudoma razorožil, mu ukazal, da je dal tudi svojo uniformo in mu zažugal, da ne bo več odnesel zdrave kože, če se še enkrat pokaže v Solčavi.

Borci so temeljito izpraznili trgovino in trafiko. Bilo je tam dosti živil, tekstila. Tudi živilske karte in denar so pobrali.

Ko je bila ta akcija pri kraju, so poiskali še deklino, ki je rada hodila švabom v posteljo. Za kazen in opomin so jo ostrigili, da bi jo bilo moč ločiti od poštenih solčavskih deklet.

V gostilni so partizani priredili še miting. Matjaž je govoril o ciljih osvobodilnega gibanja, zapeli so partizanske pesmi in se poslovali od Solčavanov, ki se jim je to noč vrnilo upanje, da nekega dne ne bodo več živeli v strahu.

Noč jih je dala, noč jih je vzela. Čez Hudičev graben so prvi koroški partizani tovorili svoj plen. Umikali so se čez Senti Jakob, Koprivno in Toplo v strmine Pece. Tu si je četa uredila prezimovališče ti kpod vrhom z imenom Kodrežova glava. Legenda o Peči je oživela. Tu je bil Matjaž s svojimi borci. Todi ni spal, kot pravični soimenjak. Vsak dan so odhajali na vse strani borci v vasi, k osamelim domačijam. Nosili so živo in pisano besedo o boju med ljudmi. V zemljanki so imeli radio in pisalni stroj. Tipkali so poročila in letake, brali pa so jih ljudje od Črne do Železne Kaplje, od Pece do Oljseve. Najrevnejšim in najbolj

Solčava 25 let pozneje, na obletnico napada prve koroške čete, ko so se s Solčavani spet srečali nekdanji borci, med njimi 12 preživelih udeležencev akcije.

zavednim družinam so k poročilom prilagali še živilske karte in blago iz solčavske trgovine.

xxx

Staro leto se je prevailo v novo. Matjaževa četa je zdaj že vedela, da Nemci partizanov s Koroške ne bodo pregnali. Minil je januar in februar in z njima zima. Četa je imela novega komandirja, Lenarta, Korošca z one strani severne meje. Matjaž se je posvetil političnemu delu...

Marca 1943 je četa ponovno planila v napad. Tokrat je bila njen cilj Mežica. Zmagovit boj je vodil Franc Roz-

man-Stane, španski borec in komandant Glavnega štaba, ki se je v tistih marčnih dneh mudil pri prvi koroški četi.

Pri četi, ki je hitro prerasla v bataljon in nato v odred.

xxx

Nemci so še bolj kričali, še bolj divjali. Imeli so tudi vzrok. Bahaenje o zmagi na Dobrovljah se jim je hudo zarezalo. Vsa štajerska in Koroška je bila prepletena od partizanskih stez, segale so celo tja čez k Dravi na ozemlje, ki so ga okupirali že ob priključitvi Avstrije.

Po pripovedi zapisal J. KRASOVEC

59 nagrad

NAGRADNO VARČEVANJE

za vlagatelje vezanih hranilnih vlog od 1. novembra 1967 do 30. aprila 1968

Žrebanje 15. maja 1968

2 AVTOMOBILA IN ŠE 57 DRUGIH NAGRAD V SKUPNI VREDNOSTI 9.000.000 STARIH DINARJEV

Vloge sprejemajo poslovne enote in vse pošte na območju KB Celje

KREDITNA BANKA CELJE

Postopno in premišljeno

Novo leto je tako rekoč na pragu in v novem letu si obe-tamo tudi spremembo dose-danega delovnega časa. O tem je bilo že precej razprav in prav toliko različ-nih mnenj. Tudi v Celju. To pa je seveda povsem razum-ljivo, saj gre v bistvu za veli-ko spremembo, ki bo pose-gla v ustaljene navade našega vsakdanjega življenja.

O problemih, ki se v tej zvezi porajajo v Celju, smo naprosili za pogovor pred-sednika sindikata delavcev družbenih dejavnosti občin-skega sveta Igorja Ponik-varja.

Stališče občinske sindikal-ne organizacije, je med dru-gim dejal, je predvsem v tem, da v uvedbo novega delovne-ga časa ne moremo čez noč. Sindikat o tem sicer ni glob-lje razmišljal, ker je bilo premalo časa in zato zaupa predlagateljem sklepa. Če iz-haja takšen predlog iz vse-stranskih analiz in pomeni spodbudo za učinkovitejše delo, večjo produktivnost, so-dobnejšo organizacijo proiz-vodnje itd., je razumljivo, da moramo to težnjo podpreti. Seveda pa bomo mogli v nov delovni čas le postopno in premišljeno in predvsem v skladu s kompleksnim pro-gramom. Takšen program bo do konca januarja naredil občinski center za socialno delo in bo poleg o njem raz-pravljalo predsedstvo občin-ske skupščine. Gre namreč za ureditev osnovnih pogojev, kot so otroško in dnevno var-stvo, obrati družbene prehrane, prevozni delavcev in seveda usklajitev delovnega časa v vseh dejavnostih.

Toda, je dejal Igor Ponikvar, kakšnih vzrokov za zaskrblje-nost ni, saj ne gre za spre-membo v naglici in pravza-prav že zdaj mnoge usta-nove delajo tudi v popoldan-skem času. To pomeni, da je prva faza že skoraj mimo. Zato je tudi pričakovati, da bo interes prav tako v po-slovni upravi, saj gre v od-

nosih med njo in zaposleni-mi za isto relacijo kakor ob-čan — javna uprava. Poleg številnih problemov, ki jih bo pač predhodno rešiti, se za zdaj kaže zlasti velik pro-blem v prilagoditvi pouka prosti soboti, ker gre namreč za spremembo učnega načrta. Toda takšno težnjo prosvetni delavci podpirajo. dhr

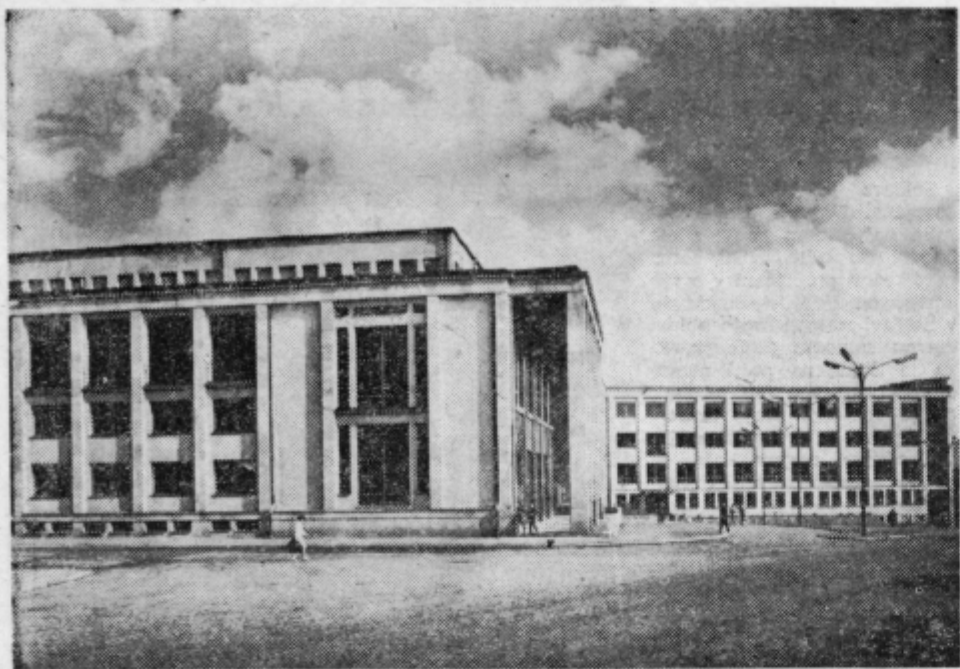
Vse je spremenjeno in večje

V sindikalni delegaciji iz Čuprije, ki je bila nedavno na obisku v Celju, je bil tudi livar in član občinskega sindikalnega sveta VLADIMIR ANDJELJKO-VIČ. Tokrat je bil drugič v Celju, prvič je bil tu pred dvaindvajsetimi leti kot borec 39. srbske divi-zije, ki je bila udeležena pri osvoboditvi Celja.

»V vojni dneh človek si-cer nima radovednosti turi-sta, preveč je zaposlen z dru-gimi rečmi. V sestavi 39. di-vizije sem prišel v Celje pre-ko Kozjanskega, kjer smo se spotoma spopadali z Nem-ci in ustaši. Spominjam se, kako smo zaplenili v bližini Celja oklopni vlak in da smo v Celju samem zaplenili ve-liko vojnega materiala in hrane. Res se nisem dolgo zadževal v Celju. Samo ne-kaj dni. Toda dobro vem, da sem se takrat povzpel na stari grad in gledal starin-sko mesto pod seboj... Tudi zdaj sem bil na sta-rem gradu. Gledal sem, iskal v svojem spominu stare vtise. Starega mesteca iz nove slike nisem več izluščil. Tudi Savinja mi ni več »dogovar-jala«, nekoč je tekla drugače in dolgo je trajalo, oziroma povedati so mi morali, da je zdaj čeznjo speljan nov most in da železniškega ni več.

Ne vem, če se Celjani do-volj zavedate razlike, za me-ne je bila velika. Če bi ne vedel kam potujem in če bi me pripeljali nekam z zavezanimi očmi in mi jih potem odkrili, bi ne vedel kje sem. Ne zaradi dvain-dvajsetih let in pozabe, mar-več zaradi sprememb, ki so med tem nastale.

Tako približno je razložil svoje vtise VLADIMIR AN-DJELJKOVIČ, ki je kot par-tizan bil med osvoboditelji našega mesta, takrat seveda devetnajstletni mladenič, tak kakršnega vidite na fotogra-fiji. -ec

Dom kulture v Jihlavi (ČSSR)

Festival vokalne glasbe v Jihlavi-ČSSR

Jihlava leži med Brnom in Prago, 75 km severno od avstrijske meje. Je središče okraja s 40.000 prebivalci ter ima razvito tekstilno in elektrotehnično industrijo. Pravijo, da sega bogata pevska tradicija v čas mojstrov pevcev. Izredno močno razvit čut za vokalno glasbo je privedel pred deset leti skupno entuziastov do ideje o zborovskem festivalu. V prvih letih so ga prirejali na področju jihlavskega okraja, pozneje je dobil vsedrjavni značaj. Zadnja leta vabijo goste in zbere tudi iz inozemstva (Avstrija, Poljska, Madžarska). Medtem ko so se odvijali prvi festivali v starem mestnem gledališču, so se pred tremi leti odprla vrata novega veličastnega kulturnega doma, ki sprejema odslej številne zbere in goste iz Čehoslovaške in iz inozemstva. Dom ima veliko in malo dvorano, elegantne foyere, restavracijo, garderobe in več prostorov, ki so namenjeni amaterski dejavnosti. Le škoda, da velika dvorana ni dovolj akustična za zborovske koncerte.

Letošnji deseti festival je bil še posebno slaven. Vabljeni so bili številni gostje iz evropskih držav, od katerih so se vabilu odzvali delegati iz SSSR, Finske, Estonije, Zapadne in Vzhodne Nemčije ter Jugoslavije. Inozemske zbere je predstavil študentski mešani zbor iz Ščecina (Poljska).

V treh dneh se je izvršilo 6 koncertov, na katerih so nastopali moški zbor moravskih učiteljev, ženski zbor učiteljev iz Bratislave, že omenjeni študentski zbor iz Poljske, mešani zbor iz Jihlave, mladinski zbor radia Praga, praški madrigalisti, mešani zbor radio Praga in simfonični orkester Praga.

Za nas je presenetljiva visoka stopnja amaterskih zborov. Moravski učitelji, pa tudi drugi zbori so izvajali skoraj izključno sodobne težke kompozicije povsem brezhibno. Tako zmogljivost je možna le tedaj, če bazira na dolgi tradiciji in na notalnosti vsakega pevca. Vedeti moramo tudi to, da je na Češkem več učiteljskih zborov, od katerih so si pridobili vsaj trije mednarodni sloves.

Poglavje zase je čudovit mladinski zbor praškega radia. Okrog 80 otrok poje z lahkoto, eleganco in popolno preciznostjo zahtevne sodobne kompozicije Ilje Hurnika, Petra Ebna, Benjamina Brittena in kantato »Mali princ« Iwane Loudove, ki je sama lepo izvajala solistični park. To je zbor, ki bi ga veljalo povabiti na naslednji celjski mladinski festival. Njegovim izrednim kvaliteta bi mogel očitati le to, da je zvok zaradi specifičnih

nalog preveč zadušeni in izrazna moč ni velika.

Jihlavski mešani zbor šteje okrog 46 pevcev in pevk in je glasovno lepo izenačen, ker skrbi dirigent, da ženski glasovi ne pokrivajo moških. Tudi ta razmeroma skromen zbor je lepo odpel vrsto sodobnih pesmi. Mešani zbor praškega radia, seveda profesionalen, je zelo močan ansambel, ki se loti najtežjih skladb z brezprimerno zanesljivostjo. To je instrument, ki ga odlični dirigenti oblikujejo in vodi kot orkester.

Festivalski odbor razpisuje vsako leto natečaj za zborovske skladbe. Najboljše izvajajo obvezno na festivalu. Po tej poti so Čehi silno obogatili svojo že tako obsežno vokalno literaturo. Programi letošnjega festivala so napovedali kar 7 premijer, med temi otroško kantato in oratorij Petra Ebna »Apologija Sokratesa« za bariton in alt solo, mladinski in mešani zbor ter orkester na Platonov tekst (v starogrškem jeziku!).

Ženski zbor učiteljev iz Bratislave je pel dela a capella, s klavirjem dvo in štiričlano. Prav ta so bila posebno zanimiva (J. Suk: Deset spevov, op. 15) in so po

naravi emocijni sestav zbora močno popestrila.

Ansambel »Praški madrigalisti«, ki jih vodi izvrsten muzik Miroslav Venhoda, je izvajal skladbe starih mojstrov (tudi Gallusove »Harmoniae morales«) pa vse do sodobnikov J. Richlika in K. Slavickga. Sestavlja ga oktet ženskih in moških glasov, ki ga vodi dirigent sede za spinetom (predhodnik klavirja). V sestavi sode še 8 instrumentalistov, ki izvajajo skladbe samostojno ali kot spremljavo vokalnemu sestavu na starih instrumentih kot npr. na lutnji, psalteriju, na pihalih, trobilih in tolkalih. Odlični ansambel je gostoval že po vsej Evropi in dosega imenitne učinke s svojo pestrostjo, vendar ne išče zunanjih efektov, ampak mu je verna predanost starim in novim mojstrov glavnih nalog.

Koncerti so bili dopoldne, popoldne in zvečer in vedno so bile dvorane polno zasedene. Izenadilo me je, da so češki poslušalci sprejemali najnovejša, tehnično zelo zahtevna dela z očitim navdušenjem. Marsikdaj aplavzom ni bilo ne konca ne kraja.

Nekaj posebnega je discipliniranost čeških poslušal-

cev: kaditi je bilo dovoljeno le v foyeru, toda nisem opazil niti enega ogorka na tleh, niti vžgalice ali pepela. Pred garderobo se je vsak obiskovalec avtomatično postavil v vrsto brez vsakega opozorila. Oddaja in prevzem plaščev se je odvijal mirno in hitro (kako bi mogli pri nas dospeti do take discipline?). Po koncertih sem imel priliko stopiti v stik z glasbeniki raznih držav in tako sem mimogrede zvedel, da sodi med najbolj razvite dežele v pogledu zborovske glasbe Estonska SR. V državi, ki šteje en milijon prebivalcev, je vsako leto pevski festival, kjer nastopajo zbori posamezno po kategorijah. Nekaj števil: 2000 dečkov, 7000 pevcev v mladinskih zborih, 3000 moških, 9000 pevcev v mešanih zborih. Ba je presegajo festivali vse, kar pri nas poznamo.

Potnik, ki se vrača z jihlavskega festivala, primerja naše dosežke s češkimi in razmišlja, kolikšno pot smo pri nas opravili v 22 letih po vojni. Ali moremo sploh govoriti o napredku, če se spominimo Kumarjevega učiteljskega zbora, Maroltovega APZ, pa še kakšnega?

EGON KUNEJ

Tretji kongres psihologov

Pred prvim jugoslovanskim kongresom psihologov (1960 na Bledu) je bilo pri nas malo poklicnih psihologov, medtem ko jih je bilo na nedavnem tretjem kongresu v Beogradu že več ko 600. Psihologija je med tem pridobivala kot znanost in praksa iz leta v leto večjo vlogo in si utirala pota v vse dejavnosti našega življenja. Proces se nadaljuje, saj zadevamo neprestano ob težke probleme pri preučevanju v industriji, šolstvu, zdravstvu, pri poklicnem usmerjanju, klinični diagnozi itd. Mnogo je problemov v zvezi s preučevanjem življenja naše mladine, turizma, pravosodja, viška delovne sile itd. Šolnike že od nekdaj zanimajo problemi šolske mladine, saj

jih je veliko ne samo v šoli, ampak tudi zunaj nje. Vprašanje službe šolske psihologije oziroma dejavnosti šolskih psihologov je še vedno aktualno in o njem bo še razpravljati.

V okviru tretjega kongresa psihologov je bilo več simpozijev, kot na primer o sposobnostih, psiholoških problemih samoupravljanja v industrijskih podjetjih, dokimologiji ter utrujenosti in odlohi; referatov s področja obče psihologije, pedagoške in razvojne, socialne in klinične psihologije ter psihologije dela. Posebni kongresni pogo- vori pa so obravnavali družbeni in poklicni položaj psihologov pri nas, njih strokovno izpopolnjevanje ter organizacijo strokovnega psihološkega dela v praksi.

Slovenski udeleženci — bilo jih je blizu 50 — so imeli referate o vplivu frustracije na konotativni pomen besednih simbolov (Breda Bezić), o nekaterih informacijah o veljavnosti testa zvijanje žice v obliko ključa (dr. Miran Čuk); na simpoziju o problemih samoupravljanja v industrijskih podjetjih je imel Vlado Arzenšek referat z naslovom Nekaj empiričnih podatkov o odgovornosti v de-

lovnih organizacijah; v sekciji za delo Franc Polak o delovnih obremenitvah direktorjev v industrijskih delovnih organizacijah; v sekciji za klinično psihologijo pa dr. Oton Petrovič o kvantitativni in kvalitativni analizi procesov mišljenja pri shizofrenih bolnikih; dalje je Pavel Vinčičar govoril o psihosocioloških vidikih reelekcije v gospodarstvu, Bogdan Kovačič o odnosu slovenskih delavcev do sindikata ter Stane Možina o deprivaciji in signifikantnosti psiho socialnih potreb pri vodilnem kadru v industriji SR Slovenije.

Na kongresu je sodelovala tudi študentska sekcija psihologov s svojimi deli in blizu 30 študentov psihologije iz Ljubljane.

Bilo je veliko referatov, pomembna so bila srečanja starejših in mlajše ter najmlajše generacije psihologov. V tem članku sem želel le informirati naše prosvetne delavce o največjem posvetovanju jugoslovanskih psihologov. Vsekakor velja poudariti potrebo tudi po intenzivnejšem razmišljanju o psihološki službi na naših šolah in pri delu z otroki in mladino sploh.

A. PODJAVORSEK

19. Srečno Novo leto 68

V Mozirju v Savinjski dolini živi in ustvarja slikar NIKO MLAKAR, ki je svoje umetniške stvaritve razstavljal med drugim tudi že v Celju. Med svoje najpomembnejše uspehe šteje tudi sodelovanje na mednarodni razstavi MIR, HUMANOST IN PRIJATELSTVO MED NARODI v Slovenjem Gradcu. Našemu uredništvu je poslal sliko »STIRJE LETNI CASI« skupaj z novoletno voščilnico bralcem CT.

Dedek mraz v Celju

Kljub skromnim sredstvom, ki so na razpolago, bodo mladi in najmlajši Celjani vendarle občenovali novoletno jelko. Občinska zveza prijateljev mladine prireja dvakratni prihod dedka Mrza, ki bo otroke pozdravil s balkona muzeja revolucije v Celju. Seveda bo z njim prišlo tudi njegovo bogato spremstvo. Dedek Mraz bo obiskal tudi šole in varstvene ustanove — občina je le prispevala zanj nekaj denarja — v gledališču in kinu pa bodo predvajali otroške igrice oziroma filme. Tako sodi med novoletne prireditve tudi Trnjučica, ki jo dajejo člani Slovenskega ljudskega gledališča — pripravljeno pa imajo še igrice Dedek Mraz — ter predstave v kino Dom, kjer si otroci lahko ogledajo ruski film o dedku Mrzu.

Z darili pa bo letos bolj

žalstava. Delovne organizacije, ki imajo svojih problemov dovolj, so pozabile na patronate nad šolami in le redki bodo kakemu pionirskemu odredu podarili kakšno skupinsko darilo. K sreči pa so otroci že z malim zadovoljni.

I. BURNIK

Preko 3.000 obiskovalcev

Spominsko razstavo ALBERTA SIRKA, ki so jo zaprli pred nekaj dnevi je obiskalo preko 3.000 obiskovalcev. Posebno zanimivo ob tej razstavi je to, da je bilo preko dve tretjini obiskovalcev starejših oseb, kar je za Celje precej nenavadno, saj je večina obiskovalcev običajno iz vrst predstavnikov mlade generacije.

Albert Sirk - spominska razstava

Muzej revolucije si utrjuje polagoma tradicijo s prirejanjem likovnih razstav, ki so povezani z NOV. Ta tendenca je zdrava, obiskovalec dobiva v področje umetnosti nove vpoglede iz naše veličastne polpreteklosti.

Albert Sirk, tržaški rojak je bil pred vojno zasidran s svojo dejavnostjo v Celju. Njegovo slikarsko delo je bilo znano in cenjeno daleč naokoli. Zlasti so njegovi akvareli odmevali tudi izven Slovenije. Realistično usmerjen slikar je s svojo temperamentno barvno paletno zajel krog ljubiteljev — postal je v nekem pogledu »ljudski«. Razpon njegovih slikarskih prizadevanj je bil velik. Poleg virtuosnega slikarstva je gojil tudi grafiko, bil je hkrati ilustrator.

V zaporih kapucinskega samostana je začel izdajati To ti list, kar je bilo pogumno dejanje. Redko ohranjene izvedbe smo imeli priliko ogledovati na sedanjih razstavi. Albert Sirk je v vrsti naših slikarjev izjemno pomemben kot slikar morja. Za Celje je v času pred drugo vojno njegov pomen tudi pedagoški, ko je postal med celjskimi slikarji njihov vzornik. Verjetno bi današnje stanje v Celju brez njegovega predhodnega poslanstva bilo bomo. Med deli, ki jih je zbrala

razstava se nam vidi skica za zidno sliko: Prihod slovencev k morju vredna vse pozornosti. V našem času, ko nam je dostopna slovenska mor-

ska obala bi bilo lepo dejanje, ko bi se ta osnutek izvedel v velikem formatu v Kopru ali v Piranu.

A. S.

Zdravnik za leto dni

Zavarovanci Celja bomo v novo leto vstopili z nekaterimi spremembami pri načinu izbire zdravnika. Kolektiv Zdravstvenega doma — ali zdaj že — celjske enote zdravstvenega doma je namreč v svojem statutu zapisal nekaj novih določil, ki na prvi pogled nekoliko omejujejo dosedanje svobodno izbiro zdravnika. Doslej smo lahko zdravnika v Zdravstvenem domu menjali vsakokrat, odslej pa to ne bo več mogoče. Zavarovanci si bodo pri svojem prvem obisku v prihodnjem letu morali izbrati zdravnika splošne prakse, h katere bodo nato hodili vse leto. Le če bodo imeli kakšne zelo tehtne razloge, si bodo lahko izbrali drugega. Toda ta svoj postopek bodo morali najprej razložiti direktorju zavoda.

Kaj je kolektiv zdravstvenih delavcev pripeljal do te odločitve? Glavni razlog je bila težnja, da bi občane in zdravstvene delavce tesneje

povezali, kar je pogoj za dispanzersko metodo dela zdravstvene službe. Če bo zdravnik leto in dan skrbel za določeno populacijo, potem jo bo bolje spoznal, laže bo ukrepal, kadar bo kakšna bolezenska nevarnost grozila večjemu številu ljudi, laže pa bo zdravil tudi vsakega posameznika, ker bo dobro poznal način njegovega življenja, dosedanje težave z zdravjem in podobno. To doslej ni bilo možno v tolikšni meri, kajti neredki so bili zavarovanci, ki so menjali zdravnika splošne prakse ob vsakem svojem obisku v zdravstvenem domu — tudi če za to niso imeli nobenega tehtnega povoda. Zgodilo se je celo, da so izsiljevali bolniški stalež. Od svojega stalnega zdravnika, ki jim ni hotel priznati bolezenskega dopusta, so se napotili k drugemu, ki jih morda ni tako dobro poznal — in ostali so v »bolnišnici«.

I. B.

Ambulante imajo prav

Zdravstvene ambulante delovnih organizacij so torej dobile spor, ki so ga pred slovenskim ustavnim sodiščem sprožile zaradi določila republiškega zakona o organizaciji zdravstvene službe, da se morajo obratne ambulante do konca leta priključiti večjim zdravstvenim zavodom. Iz Celja sta v sporu sodelovali ambulanta tovarne »EMO« in zobna ambulanta »Kovnotehne«. Kako bo dobljeni spor vplival na nadaljnji potek integracije zdravstvene službe? Obratne ambulante, ki so jih ustanovili, opremili in jim dali pogoje življenja kolektivni, so zdaj v ugodnejšem položaju kot zdravstvena služba v občini, ki bo verjetno morala popustiti pogojem delovnih

organizacij. Tako na primer v Kovnotehni pravijo, da niso proti združitvi svoje ambulante z zobno ambulanto zdravstvenega doma, želijo pa, da ostane v dosedanjih prostorih, da dela z enakim številom strokovnih sodelavcev in, seveda, osnovna sredstva naj ostanejo last delovne organizacije, ki jih je kupila. Podobno stališče imajo tudi v tovarni »EMO«, ki so osnovna sredstva sicer pripravljene ponuditi zdravstvenemu domu, toda ne zastoj.

Bilo bi prav, če bi skupno rešitev našli čimprej. Nova organizacija naj bi res zaživela z novim letom, sicer bo trajalo pre dolgo, predno se bodo uredile vse vzporedne zadeve.

Tudi letos vas vabimo na

tradicionalno silvestrovanje

- izbira jedi in pijače po želji (55 ND na osebo, 40 ND konsumacije),
- bogat novoletni menu z aperitivom in buteljko vina (vključno z rezervacijo 55 ND na osebo; s prenočitvijo 75 ND na osebo),
- za ples in razvedrilo bosta igrala dva priznana ansambla,
- devet izrebranih gostov bo dobilo lepe nagrade.

Če vam ne bomo mogli izreči osebno čestitke, vam želimo obilo zdravja in sreče v novem letu.

Hotel EVROPA

CELJE

ZDRAVILSKO GOSTINSKO PODJETJE ROGAŠKA SLATINA

prireja

SILVESTROVANJE

v svojih obratih Slovenski dom, hotel Park in restavraciji Pošta.

Izbrani silvestrski menuji po ugodni ceni. Cenena peneča se vina in priznani plesni ansamblji. Vsak obiskovalec prejme novoletni suvenirček. Za rezervacije se priporočamo!

**ZDRAVO, SREČNO
IN USPEŠNO NOVO LETO**

želi vsem svojim poslovnim sodelavcem in vsem ostalim delovnim ljudem — koristnikom naših cest.

**KOLEKTIV
KOMUNALNEGA PODJETJA**

**CESTE
KANALIZACIJA
CELJE**

„Prihodnja konferenca bo v socialistični domovini“

Tako se spominja Olga Vrabčeva prvega srečanja s Titom

Menda je malo žena, ki bi v svojem ne tako dolgem življenju opravljala toliko in tako pomembnih in odgovornih funkcij kakor Olga Vrabčeva. Bila je sekretarka mestnega komiteja za Šoštanj in Velenje ter članica okrožnega komiteja partije; sekretarka okrajnega komiteja v Mladencu in članica okrožnega komiteja v Beogradu; po vojni v agitpropu CK KP Slovenije, instruktorka v CK KP Jugoslavije, pa zopet sekretarka mestnega komiteja v Celju; članica CK KP Slovenije in članica CK KP Jugoslavije; poleg tega pa članica izvršnega sveta Slovenije, sekretarka centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije in predsednica socialno zdravstvenega zbora zvezne skupščine. Zdaj je članica kontrolne komisije CK ZKJ in predsednica celjske občinske skupščine. Ta funkcija jo je tako okupirala, da skoraj ne najde časa niti zase, kaj šele, da bi za javnost govorila o sebi. Pa vendar mi je uspelo, da sem ji v časovni stiski tako rekoč ukradel kakšno uro in pol — za pogovor, brez katerega bi bila sicer v naših prispevkih, posvečenih tridesetletnici Titovega vodstva ZKJ vrzel, saj je ime Olge Vrabčeve povezano z vso partijsko dejavnostjo na našem območju in torej tudi zunaj njega.

— V partiji sem res že dolgo, je rekla, ko sva odpravila po njenem mnenju »suho-

parnejša del, kot je naštevaje funkcij, in brž dodala: — sicer pa se ne počutim kot veteran. Članica sem postala avgusta 1936, ko se je z robije v Sremski Mitrovici vrnil Slavko Slander in je z drugimi komunisti hotel zopet okrepiti partijo na tem območju. Pravzaprav pa smo bili že kot dijaki nekako diferencirani. Mladina je sponzoro obsojala unitaristično diktaturo in simpatizirala z naprednim delavskim gibanjem, ki je odločno postavljalo zahteve za svoje pravice. Bili smo seveda bolj po občutku levičarsko usmerjeni. Prav v tem času (1935—36) je splošna politična klima pospeševala želje za aktivnejšim delom nas mladih. Po vrnitvi komunistov iz Sremske Mitrovice so zaživela društva kmečkih fantov in deklet; zlasti razgiba-

no je bilo leto 1935, ko sem maturirala. Po celjskem zletu Svoboda je prišlo do znanih štrajkov v Trbovljah in tovarni emajlirane posode v Celju, nato v tovarni usnja v Šoštanju in med delavci, ki so gradili cesto Črna — Sentvid. To skupino je vodil Karlo Mlakar, kasnejši španski borec, ki me je tudi sprejel v partijo. Razumljivo, da so vsi ti dogodki močno razburkali politično življenje; z vojno v Španiji pa je bilo močno začutili napadalnost fašizma, štrajk v tovarni usnja je mobiliziral skoraj vse sloje prebivalstva, čeprav je bilo mesto Šoštanj materialno odvisno od tovarnarja. Delavcem so dajali podporo in pomoč obrtniki, mali trgovci in kmetje iz okolice. Seveda so štrajk zloмили, kajti v samem vodstvu so bili tudi ljudje, ki so ga kompromitirali. Tovarnar je z revolucionarji obračunal, tako da jih je vrgel na cesto. Ta neuspeh je tudi nekoliko zavril partijsko delo v sami tovarni, toda napredne sile so iz štrajka izšle okrepjene. V tistem času nas je bilo več sprejetih v partijo, razumljivo, konspirativno, saj na primer dve leti sploh ni sem vedela, da je tudi brat organiziran komunist. Osebnost sem bila zelo vznemirjena in sem se počutila, kot da nisem kos takšni nalogi. Partija je namreč tedaj uživala ogromno avtoriteto. Na območju Šoštanja in Velenja

je bilo pred vojno kakšnih 40 skojevcev in veliko mladih delavcev, študentov in kmetov, ki so bili pripravljani delati. V Šoštanju smo imeli tri celice, vendar časa za dolge sestanke ni bilo. Bili smo željni literature in znanja in smo tako tudi sami ustanovili svojo tehniko za tiskanje letakov.

— Se morda spominjate, kdaj ste se prvič srečali z imenom Tito?

— To je bilo v partijskem glasilu Proleter in izdajah, ki so prihajale na cigaretnem papirju iz inozemstva. Vsaka številka Proleterja, ki smo jo prebirali tudi skupaj, je bila za nas kot največja dragocenost. Leta 1938 ali 1939 smo opazili, da se v Proleterju pogosto pojavljajo članki, podpisani s T. T. ali s Tito. Pozornost je vzbudila njih odločnost in jasnost, zlasti pa smernice za praktično akcijo. Tako je Tito postal pojem. Na tretji konferenci 1940 nad Domžalami pa sem ga kot delegatka srečala tudi osebno. V navzočnosti sekretarja okrožnega komiteja je namreč preveril vsakega delegata posebej. Potem je na konferenci tudi govoril in med drugim rekel, da se bomo na prihodnji konferenci srečali že v socialistični domovini. To je bilo seveda za vse nas veliko presenečenje, toda hitra kapitulacija držav in kasnejši dogodki so potrdili, da je Tito imel prav in je čutil trenutek, ko bo KP z množicami sposobna opraviti veliko zgodovinsko poslanstvo. Tedaj sem vedela, da je to Tito.

— Kaj bi mogli reči o partijskem delu nekoč in danes?

— Delo, čeprav po zunanjih okoliščinah in pogojih zelo različno, je danes prav tako težko in pomembno kot je bilo nekoč. Pred vojno so bili lahko komunisti le ljudje s čvrsto voljo, saj so morali svoje osebno življenje podrežati izključno partijskemu delu in se, če je bilo treba, tudi žrtvovati. Po osvoboditvi so se okoliščine seveda bistveno spremenile, toda naloge so postale morda še zahtevnejše, kajti graditi moramo sami novo družbo in vemo, da se poraja z velikimi težavami. Brezme, ki ga je pred vojno ali med vojno nosila peščica komunistov (v Sloveniji jih je bilo le okrog 1.000), je danes na znatno številnejših ramenih. Nekdanje okrutne razmere, ki so oblikovale lik komunistov, so izginile in morda ima tudi to za posledico, da del komunistov danes ne opravlja svojih nalog, kot bi bilo potrebno. Današnji pogoji pa so tudi težji, ker terjajo ustvarjalni pristop do vseh bistvenih problemov in dela ne moremo zmanjšati na predvojne ali medvojne direktive. Pogostni so občutki mlade generacije, da se čuti zapostavljanje, da so časi velike slave minili in da danes ni tolikšnih možnosti za uveljavitev; toda prav danes je vloga in naloga mlade generacije še večja in prav tako revolucionarna, saj bi morala stati v prvih vrstah boja za očiščenje človeka in nove družbene odnose ter biti potemtakem oblikovalec svoje prihodnosti. Pri uresničevanju te zgodovinske naloge bo lahko črpala mlada generacija navdihe tudi v liku starih komunistov.

I. Burnik

D. HRIBAR

MED OSKRBOVANCIM DOMOV NA GRMOVJU IN POLZELI

Ni vsaka jesen sončna

Življenje piše čudne zgodbe. Več žalostnih kot veselih in včasih jih kar na enem samem mestu poveže v pisan šopek ljubezni, razočaranja, spominov in solza. Mislim, da bi največjega našli tu, kjer živijo stari ljudje. Ne toliko zato, ker so prehodili že dolgo pot, ker je za njimi že toliko zaceljenih ran in nepozabnih trenutkov, temveč preprosto zavoljo tega, ker se je na enem samem mestu — sicer v dveh graščinah — zbralo veliko ljudi. Njihove zgodbe so različne in vendar imajo nekaj skupnega — samotno zimo življenja v domu oskrbovancev, starost ali bolezen, enoličnost, ko jo le redkokdo zmoti in — premalo ljubezni.

Toda današnji sončen zimski dan bo vendar nekoliko drugačen. Pred 160 leti staro graščino na Grmovju, kjer živi okrog 60 oskrbovancev — v glavnem duševno prizadetih bolnikov — se je ustavil avtobus. Fantje, ki so stopili iz njega, so prinesli s seboj harmoniko in lepo pesem v slovi, njihovi spremljevalci — družbeni delavci iz Celja pa prisrčne želje za novo leto in skromna novoletna darila.

Na stopnišču stoji starka. »Sam bog vam poplačaj, da ste prišli,« ponovi vsakemu posebej in vsakomur ponudi svojo mehko, od starosti pegavo roko. Mlada sestra ob njej se prijazno smehlja in jo poskuša odpeljati, toda ženica ne gre vse dotle, dokler zadnji od gostov ne zgine za ovinkom zavrtih stopnic.

Dom na Grmovju je, lahko bi rekli, specializirana zdravstvena ustanova — za tiste bolnike, ki so stari in zanje ni več velikega upanja, da bi jim zdravljenje na kakem psihiatričnem oddelku popolnoma vrnilo pogoje za normalno življenje. Od časa do časa se sicer vračajo vanj,

toda skoraj vedno se vračajo tudi v dom. Tu preživljajo svoj enolični dan, kajti zelo malo je pogojev za delovno terapijo. Na ramah skromnega števila strokovnih sodelavcev leži vsa teža njihovega težkega življenja. Zdravnik prihaja sem le enkrat tedensko.

Tisti, ki lahko hodijo, že sedijo v lepo preurejeni jedilnici — razmere na Grmovju so se od lani precej spremenile. Ko Fantje iz Celja urežejo eno svojih poskočnih, se marsikatera teh utrujenih nog zgane v živahen ritmu. Zenica, ki ji je ruta zdrknila daleč na obraz, s skoraj povsem mirnimi prsti skrbno zavezuje srebrno pentljo zavoja, ki ji ga je podarila mlada gostja.

Jaz pa sedim blizu starčka, ki je na bose modrikaste noge obul črne gumijaste copate. Zavzeto posluša pesem. Potem pa mu roka zdrsne ob zavoju k levemu žepu, k zakrpanemu suknjiču in nekaj išče. Ko ga najde — tisti podarjeni zavojček cigarete — se potolaži... Cez nekaj časa ga spet pogledam. Fantje pojejo tisto »Saj lep-

še rožce ni na svet«. Njegove oči pa se smehljajo in ustnice neslišno ponavljajo zlog za zlogom... Potem za pojemom vsi, z vsem srcem! Da bi bilo več pesmi v vaših središčih, več svetlobe v vašem mraku!

Srečanje z oskrbovanci doma na Polzeli je manj moreče. Tu je sicer sto ljudi, toda v glavnem so taki, ki jim volja do življenja še ni ugasnila. Ti na glas povedo, kaj jim ni po godu, Marsikateri celo še pomagajo pri hišnih opravilih. Mnogi so polni humorja in to kljub boleznim, ki je njihova najbolj zvesta spremljevalka. In zdaj smo tam, pri rani, ki najbolj boli. Povedo mi, da se kdaj pa kdaj pripelje kateri od sinov ali hčera z velikim bleščečim avtomobilom. Enkrat, ali dvakrat v letu. Pa ne za dolgo. Saj veste, veliko je dela in pravzaprav smo si že vse povedali. Včasih preveč...

Prav gotovo bi bilo bolje, če se domovom oskrbovancev ne bi bilo treba ubadati še s finančnimi težavami. Cena oskrbnega dne se giblje od 1300 do 1750 dinarjev. S tem pa ne krijejo vseh stroškov. Porodila se je ideja, da bi sklad za zdravstveno zavarovanje financiral vsaj zdravstveno dejavnost v obeh domovih. Potem bi bilo nekaj več denarja tudi za manj dolgočasen vsak dan, za pogostejši priboljšek...

Obisk je minil. Kmalu bo mrak. »Pa pridite še kaj, tako radi zvemo kaj od zunaj!« pravijo ob slovesu.

MALA ANKETA

Srečno, srečno novo leto!

Se nekaj dni in zopet bomo menjali koledarje; zavrgli bomo stare, na zidove v naših sobah ali kuhinjah pa bomo obesili nove, z novimi barvnimi slikami, z novimi željami. Je pač takšna že stara navada in običaj da si ljudje ob prehodu v novo leto drug drugemu želijo kar največ sreče in zadovoljstva. Različni ljudje imajo različne želje, ki pa se na koncu koncev zlijejo v tisti domači, topli in prijazni... »da bi bilo srečno!«

Mrzel popoldne je bil, ko sem prejšnji teden stopil po mestu in poiskal nekaj ljudi, ki so tisto popoldne opravljali svoje vsakodnevno službeno opravilo. Vsakega izmed njih sem pobaral, kaj si želi v novem letu 1968. Takole so odgovorili na moje vprašanje:

RANDIĆ MARJAN, pomočnik poslovođe bencinske črpalke PETROL ob Ljubljanski cesti: »Ljudje imajo ob takih priložnostih mnogo želja, eni manjše drugi velike. Jaz osebno si v novem letu ne želim ničesar posebnega razen zdravja. Vsega kar človek potrebuje za normalno življenje imam dovolj in vsled tega nimam posebnih želja. Imel sem občutek, da je tudi psička Laica, ki jo je nežno držal v naročju skromno in pritrilno prikimala.

Dr. STERLE NADA, zdravnik splošne prakse v Zdravstvenem domu je bila tisto popoldne ravno dežurna in zgolj slučajno se moram zahvaliti, da sem jo našel, ker je imela, kot običajno vsi dežurni, pač veliko obiskov: »Ta trenutek si želim šoferja, da bi čimprej prišel, ker me čaka osem bolnikov. V novem letu pa si želim tega, kar si želi danes sleherni zdravstveni delavec — čimprejšnjo sanacijo materialnega položaja zdravstva, kar bo nedvomno v korist zavarovanca, zdravstvenim delavcem pa bo prihranjen prenekateri grenak trenutek.«

KRESNIK BORIS, študent zadnjega letnika elektrotehnike. Ujel sem ga na mostičku ob Glaziji, kjer je z dvignjenim palcem »lovil« prevoz do Ljubljane. »Dvoje želja imam. Prva je v tem, da si prav nič ne želim, da bi v prihodnjem letu postal vojak. Oprostite, pa brez pomote prosim, svojo državljansko dolžnost sem že opravil — vojake sem namreč že odslužil. Druga želja pa je predvsem odvisna od mene samega, želim, da bi uspešno zaključil študije, saj sem že čisto pri kraju.«

HARINSKI VERICA, točalka v paviljonu Kolodvorske restavracije ob avtobusni postaji. »Joj, tovariš, lepo prosim, ne slikati še nisva uspeli pospraviti. Veste toliko je potnikov, pred prazniki smo pač. Kaj si želim? Vsega tistega, kar si človek pač želi ob novem letu, zdravja, zadovoljstva in osebne sreče. Pa še nekaj, želim, da bi bile stranke vedno zadovoljne z mojo postrežbo in da bi jih bilo v novem letu še več. Rada delam!« Pogledal sem okoli sebe in iskal tisto, kar bi bilo potrebno pospraviti, pa nisem prav ničesar ustreznega videl.

KOS JANEZ, mesar v MERX MARKETU ob Ljubljanski cesti. Bil je že oblečen in se je ravno odpravil domov, kajti svoj »šlita« je za tisti dan že opravil. »Marsikaj si je možno želeli. Svoje želje bi ločil v tiste, ki so vezane za službo in čisto moje osebnost. V službi bi si človek želel ugodnejšega delovnega časa, kar pa je verjetno v trgovini nemogoče. Želel bi, da bi lahko svojim strankam v prihodnjem letu vedno in v celoti ustregel in da bi bili kupci s prizadevanji našega malega kolektiva čimbolj zadovoljni. Osebnostno si želim zdravja, zadovoljstva in osebne sreče.«

Želje naših anketirancev so resnično skromne, pa naj si bodo osebne kakor tudi tiste, ki so s širšega področja, pa so v vsakem primeru tako ali drugače osebne. V imenu naših bralcev in v imenu celotne redakcije CT želimo, da se Vam vse izpolni ter Vam želimo SREČNO NOVO LETO! Enako tudi Tebi, dragi bralec, ki sibral gornje vrstice!

Berni

Dedek Mraz

Zmotil sem ga prav v trenutku velike zamaknenosti, ko se je pripravil za vlogo dedka Mrza.

»Tale dedek Mraz gotovo ni naš,« sem si rekel, »kajti tale je malo čuden.«

Bil je namreč čisto drugačen od drugih dedkov Mrzov in zdel se je neka izgubljen v velikem in mračnem prostoru sindikalne dvorane.

»Kaj pa delaš?« sem rekel. »Saj si ti dedek Mraz?«

»Seveda sem!«

»Ali nisi bil ti tudi lani dedek Mraz? Kje pa imaš tisto lepo obleko?«

»Le pogled, kako so me reformirali!« je odvrnil in pokazal skromno opremo, ki jo mora imeti občan, če hoče biti takle Mraz.

»Kako se naj pokažem otrokom v temle in še celo brez vate, saj mi niti za vato niso dali denarja?«

»Koliko pa ti morajo dati otroci, da jim kaj prineseš?«

»Otroci nič, pač pa njihovi starši.«

»Dedek Mraz iz sosednjega podjetja pa ni takle,« sem rekel začuden. »On ima lepo obleko in toliko vate, da bi zadostovala za sto ranjencev, če bi bilo potrebno, in ima celo ukrivljeno palico kakor nekoč sveti Miklavž!«

»On že,« je dejal, »ampak on ni reformiran! Lahko je njemu, ko ima polno vrečo, ampak težko meni, ko imam napol prazno!«

»Čudno,« sem rekel, »kako hočeš biti dedek Mraz, ko pa ti ne dajo niti osnovnih sredstev?«

»Saj jaz nočem biti! Če so me pa prisilili! Rekli so, da sem sposoben za

dedka Mrza, ker ne jem sladkarij. Predsednik sindikalne podružnice je iskal prav takega. Na, zdaj pa bodi dedek Mraz!«

»Ali ne bi stopil v integracijo s kakšnim bogatejšim dedkom Mrzom?«

»Vidiš, prav to,« je rekel s tresočim glasom,

»prav o tem sem premisljeval. Ampak ne vem, kako bi bilo, ker bi morali narediti referendum. Kar je Miklavž rotiral, te stvari niso urejene, kajti v kolektivu dedkov Mrzov je vedno manj bogatih in vedno več revnih, da o tistih, ki so jih odpravili, sploh ne govorim.«

»Integracija je rešitev,« sem zopet rekel. »Ko imamo že toliko najrazličnejših združenj, ali ne bi mogli ustanoviti morda še združenja vseh dedkov Mrzov na območju občine, ki bi se borili za enake obleke in enake brade, se pravi za enake količine vate in seveda,

kar je najvažnejše, za enako velike vreče. Lahko bi imelo takšno združenje tudi svoj statut, v katerem bi pisalo, da mora dedek Mraz biti pravičen do vseh otrok in da ne sme nositi palice bivšega Miklavža, ampak da mora imeti ravno palico, za vse enako dolgo, čeprav za predne seveda za spoznanje tršo. Kaj praviš?«

»Presneto, je to dobra ideja!« je rekel in se popraskal za ušesom. »Danes ima vsako podjetje svoje morda celo samo enega — občinskega! To bom predlagal na ustanovnem sestanku našega združenja; zdaj se moram pa hitro preobleči, kajti otroci me že čakajo...«

Dihur

OBRAZI

KONFERENCA SZDL CELJE O KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

KS potrebne tudi v mestih

Prejšnji teden se je v Celju sestala občinska konferenca Socialistične zveze. Na dnevnem redu je bila razprava o nalogah Socialistične zveze pri nadaljnjem razvijanju krajevnih skupnosti.

Tovarišica Magda Kočarjeva, predsednica sekcije za komunalno samoupravo pri občinski konferenci Socialistične zveze, je v uvodni razpravi dejala, da so krajevne skupnosti v zadnjem obdobju sicer zabeležile lepe uspehe, da pa so nekatere še vedno samo podaljšana roka občinske skupščine in njenih organov. Zlasti v mestu imajo o vlogi in nalogah krajevne skupnosti napačne pojme. Smatra se, da krajevne skupnosti tu pravzaprav sploh niso potrebne, saj različne strokovne službe in organi skupščine tako opravljajo celo vrsto njenih zadev. O tem so kasneje razpravljali še Zdravko Trogar, Marjan Ašič, Bogdan Snabi in drugi. Vsi so poudarili, da dileme o tem ali je krajevna skupnost v mestu potrebna ali ne, sploh ne bi smelo biti. Res je sicer, da je obseg dela podeželskih krajevnih skupnosti širši; ker pa naj bi v krajevnih skupnosti zadovoljevali najširše življenjske interese ljudi svojega območja, je prav gotovo tudi v mestnem področju dovolj problemov, ki bi jih mogla uspešno reševati samo krajevna skupnost.

Tovariš Marjan Ašič je razpravljaval o financiranju dejavnosti krajevnih skupnosti. Dejal je, da se je odločitev sveta za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve, po kateri naj bi občinska skupščina sofinancirala modernizacijo cest samo na tistih področjih, kjer občani sami zberejo vsaj 30 odstotkov vrednosti celotne investicije, bogato obrestovala.

Tine Lorger, upravitelj osnovne šole v Šmartnem, je opozoril, da bi bile podeželske krajevne skupnosti, če bi se dosledno držali samo tega pravila, spet prikrajšane. V sredstva, ki jih zberejo občani sami, se štejejo namreč tudi prispevki delovnih organizacij. Teh pa na podeželju, kjer so problemi največji, največkrat ni.

Na seji so se pogovarjali še o profesionalizmu v sve-

tih krajevnih skupnosti. Mnenja so zelo različna. Res je pa, da so nekatere krajevne skupnosti za osebne dohodke svojih profesionalcev porabile več kot 50 odstotkov vseh svojih sredstev. Ob tem je tovarišica Olga Vrabčeva, predsednica občinske skupščine, dejala, naj o tem, kako bodo porabili sredstva, odločajo krajevne skupnosti same.

I. B.

SREČNO, ZADOVOLJNO, ZDRAVO IN
USPEHOV POLNO LETO 1968 VAM
ŽELI

GOZDNO GOSPODARSTVO
CELJE

pridite po pralni stroj s prazno ..denarnico

Dobite ga v prodajalni
»TEHNO-MERCATOR«
in v prodajalnah
njegovih POSLOVNIH
PARTNERJEV ŠIROM
PO SLOVENIJI

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

vam nudi
SUPERAVTOMATSKE PRALNE
STROJE

gorenje

PS-652 in PS-275

- 12-mesečni kredit
- brez obresti
- brez 20% pologa
- brez norokov

ENKRATNA PRILOŽNOST ZA ŽIVLJENJSKI NAKUP

Tovarna GORENJE daje 12-mesečno garancijo — Priključuje pralne stroje

Servis zagotovljen po vsej Jugoslaviji

Rodilo se je novo jutro, nov dan, eden med zadnjimi v letu 1967. Hlad in megla sta objela Celjane, ki že navsezgodaj hitijo po opravkih in v službe, kot tistih nekaj tisoč, ki prihajajo vsak dan na delo v Celje zaradi lepšega kosa kruha. Nekaj pred 6. je na ulicah kot v panju; ljudje mrzlično hitijo na vse strani, zakaj zjutraj so minute najbolj tesno odmerjene. Mariborska cesta se tedaj spremeni v pravcato valovanje — je najbolj obljude na in prometna, kajti ob njej in nedaleč vstran so zvrščena številna podjetja, ki v prvi izmeni zaposlujejo več kot 6.000 ljudi.

Mnogo jih še zmerom prihaja od zunaj z vlaki, avtobusi, s kolesi, no pa tudi takih, ki se pripeljejo s svojimi avtomobili, je že precej; vsekakor jih je poleti več, saj takrat ne pazijo toliko na svoje principe, austine, škode in fičke. »Br... v mrzlo in megleno jutro z mojim »Kadetom«... Ne, to ne...« poreče ta ali onj in že ga srečaš v množici, ko hiti po Mariborski cesti proti Gaberju. Morda čez leto, dve ob tej rani uri ne bo več toliko gneče. Spremenjen delovni čas utegne marsikaj menjati. Mnogi izmed tistih 20.000 zaposlenih v Celju utegnejo čez čas pozneje zažeti dobro jutro.

Jutro kot tisoče drugih doslej, a vendar za kanček drugačno od včerajšnjega. Prinaša nove skrbi, radosti, naloge, presenečenja... Jožeta iz Strmca, ki že osem let zapored vsako jutro okrog 5. ure zajaha svojega železnega konjčka na dve kolesi, vedno skrbi, ali bo šlo vse po sreči na tej prometni cesti do Celja. Pridno pritiska na pedal, da je vsaj pet minut pred 6. mimo vratarjeve hišice. Jože je med tisoč hišarji, ki se vsak dan s tem prevoznim sredstvom pripeljejo na delo v tovarno posode. Samo takrat, če preveč dežuje ali sneži, gre na avtobus, sicer pa je ta za vsak-

dano vožnjo predrag. Družinski proračun ne vzdrži takega izdatka. Če bi zaslužil več, potem bi že šlo. Sicer pa Jože že nekaj časa »planira« nakup mopeda. No, ta reč ni tako poceni. Kar 230 starih tisočakov je treba zanj.

Prvi gost v snack baru hotela Celeia ob 6.05 uri sem bil kajpak jaz. — Čaj z limono. To je bilo prvo naročilo tistega dne. Natakariča Slavka je v trenutku izginila in se potem vrnila z zvrhanim naročjem skodelice, krožnikov in čašo smetane za ljubitelje espressa. Dva nova gosta, ki ju je skoro po zraku prineslo iz ogretega Fiata 850 v lokal, sta naročila zase dvakrat espresso in eno... no... tisto: »Kdor vozi, ne pije veliko, če pa pije, pije hermeliko.« Torej, čaj z limono, dvakrat espresso, hermelika — vse to v desetih minutah. »Premalo za štart v novi dan,« bi dejal gostinec.

Na sodišče prihajajo ljudje, ki običajno zjutraj, zmerom prej kot pozneje. Tudi ženi-ko z zoranim obrazom iz okoli-lice Sentiurja so pripeljali v Celje nujni opravi. Na vsak način mora stvari še letos urediti. Niti ni natanko vedela, kako se naj loti svojih tegob, da jo ne bi še naprej pritiskale k tlom. Morda ji bo pomagalo sodišče, odvetnik...? Doletela jo je usoda kot že toliko preužitkarjev. V lastnem domu ji ne privoščijo miru ne dobi tistega pol litra mleka dnevno, po kurjavo pa je raje šla k dobri- brim sosedom kot da bi spet nastal prepri, češ da preveč pokuri. Vse drugače je sedaj kot so se domenili in zapi-sati pred petimi leti. Zet jo celo pretepe in si zato po več dni ne upa iz hiše nad do-mačijo. Pred tedni jo je bo-lezen za tri dni priklenila na posteljo. Nihče se ni zmenil zanj, nikogar ni bilo blizu. V mrzli sobi je tri dni osta-la brez požirka tople hrane,

dokler... dokler ni tuja ro-ka potrkala na okno njene sobe.

Kratek, bežen zapis o člo-vekovi stiski in trdih srcih ljudi, ki bi morali biti vsaj ljudje. Bo mar zalegla bese-da pravice in za koliko ča-sa? Morda v tem primeru, pa v drugem, tretjem... Ljudje!

Tu in tam višja sila komu prepreči, da bi zaželel me-stu: »Dobro jutro, Celje!«. Kolega Janez, ki stanuje v Zagradu, ni mogel minuli pe-tek do svoje modre »Olim-pije«, da bi jo segrel in po-telej pogljal proti Celju. Le svoji ženi je lahko voščil do-bro jutro in obležal v poste-lji s spomini na popoldne minulega dne. Bilo je tako lepo. Kaj bi se hodili smučat na Pohorje. No, tako za praznike že. Čez teden gre tudi v Zagradu. In je šlo, dokler se ni zgodilo — spiral-ni zlom, na nogi kajpak. Janez ne bo edini, ki letošnjo zimo ne bo videl Zelenice, Velike planine ali Pohorja. Da pa bi jih bilo čim manj, to želimo vsem smučarjem.

Vanja in Darinka iz zadnje-ga letnika Ekonomske s'ednje se prebujata zjutraj s svojimi skrbmi; šola, drsanje, kak dan v tednu kino, mor-da tudi ples. S slednjim sploh nista zadovoljni, ker prihajajo na ples sedaj tudi že otroci — dobesedno tako sta dejali — in tam počenja-jo nemogoče stvari. Publiki se kaj rada prilagodi instru-mentalna zasedba. Naslednje jutro ti je potem žal za ve-čer, ki ga tako preživiš, je dejala ena izmed obeh. Pa to niso njune glavne skrbi. Ena osrednjih je prav gotovo, kaj bo po končani šoli čez pol leta. Služba? Bosta njuna obrazka čez pol leta enako prešerna, vesela? Ko bi le ostala! Pa ne samo njuna! Vsi si želimo in pričakuje-mo vedrejšega jutri.

F. KRIVEC

Kraj: Celje. Prizorišče ka-varna »Zvezda«.

S težavo se prebijem sko-zi gnečo in dim. Imam sre-čo: pri tretji mizi ob oknu dobim prostor poleg skupi-ne dijakov.

Prva misel: ne bom več pri-hajal semkaj. Preveč mladi-ne. In hrup, preveč hrupa!

Fantje poleg mene pijejo konjak in se zavijajo v obla-ke dima. Naročim limonado in pomislim na svoj prehlad.

Pogled se mi sprehodi po omizjih. Mahoma spoznam, da nikakor ne sodim v ta lo-kal. Nehote ugibam, kakšne-ga spola je bitje, ki mi pri sosednji mizi obrača hrbet. Dolgi rdeči lasje so rahlo na-kodrani. Preveč so umazani in lepljivi, pomislim. To bo fant. Pogled mi drsi naprej. Ustavi se ob razkošno razga-ljenih bedrih dekleta. Beseda »bedran« je pretirana, saj je dekletu kvečjemu 15 let. Ka-di. Na obrazu ji sije vsemo-gočnost, gospodovalnost in samozadovoljstvo.

Iz razmišljanja me zbudita fanti, ki mi sedita nasproti.

Prvi: »Ni slaba, tistale s koleni, a?«

Drugi: »Poznam jo na vi-dez. Inteligentna punca!«

Prvi: »Res je gala! Povabi jo na konjaka!«

Drugi rahlo dvigne desno roko in čaka na ugodno pri-ložnost. Dekle dvigne glavo in prst fantove desne roke pomigne. Kolena se vzravna-jo in dekle lenobno pride k naši mizi, vrže cigarete na njo in sede. »Največ 15 jih ima!« pomislim. Gledam jo. Srebrni škornji, mini-krilo, lep svetel pulover. Pomislim: oče direktor, mati inženir. Oba v službi. Veliko denarja, ma-lo časa za otroke. Gledam njen obraz. Zelo je čedna. Pravzaprav bo čez tri do štiri leta, ko bodo črte otroštva izginile. Ponovno me zdra-mi fantov glas:

»Konjak?«

Glavica pokima. Naglo, da lasje nemirno, kot da bi bi-li iz dolgih srebrnih niti, po-skačejo na vse strani. Njen »da« ni podoben alkohola va-jenemu, pijanskemu »da«. To je vesela otroška pritrditev, ostanek tiste pravkar minu-

le dobe, ko mati vpraša otro-ka: »ali boš malinovec?«...

Razvije se pogovor. Prava-prav je to viharina mešani-ca vse vprek preskakajočih in poskakajočih osebnih sta-lišč posameznikov do razno-raznih stvari: od »perfektnih« kitaristov, plesov, čevljev, fri-zur in pijač, preko »blesa-vih«, kratko pristrženih moš-kih las, pa vse do »strapaste-ga profesorja«, ki je proti dol-gim lasem, ker jih »sam ne more imeti, saj je vendar plešasta. Potem smeh.

Postajam nervozen. Zulim svojo limonado in pomislim — gotovo že desetič — na natakaričo.

Nenadoma se scena spre-meni. Dekle sunkoma odrine od sebe cigarete in kozarec s konjakom:

»Moja mama. Grem. Nasvi-denje zvečer!«

Fantje zardijo. Nakatere po-siljuje smeh, na pol srame-žljiv, na pol hudomušen. Po-mislim na otroke, ki se na ulici igrajo »velike«, potem pa se oglasi strogi materin glas. Le, da na ulici ne pi-jejo konjaka.

Dekle steče k materi. Ob-jem. Gledam pozorno in vem: dekle igra. Na obrazu ji be-rem sram, nejevoljo. Otroški brez je čutili vmes. Pogledam mater. Vidim, da sem se zmo-til. Ni inženir. Sploh ni v služ-bi. Oblečena je pretirano praž-nje. Duh po dolgoletni av-

tobusni vožnji veje od nje. »Debela, kmečka ruta ji okle-pa zguban, od sonca ožgan obraz, ki je drastičen kontrast viharajočim dekletovim lasem, srebrnim škornjem in mini-krilu.

Na materinem obrazu je ogorčenje, jeza, strah, prese-nečenje, obžalovanje, zbe-ganost in ljubezen. Vse hkrati. Odideta.

Fantje so tiho. Po daljšem času reče čokati dolgočasec: »Cigarete ji odnesem zve-čer pred kino.«

Drugi meni:

»Kakšna čudna navada! Obi-ški so vendar za v nedeljo, ne pa sredi tedna.

Vsi se strinjajo.

Končno pride natakariča. Plačam. Počasi odhajam pro-ti izhodu.

Gruče dijakov prihajajo in odhajajo.

Pri vhodu se zdrznem: ob velikem stebri pred »Zvezdo« stoji gospa v debeli, kmeč-ki ruti. Vidim solze v očeh.

»Nič ji nisem hotela. Nič žalega.«

Nehote rečem:

»Ali vam lahko pomagam, gospa?«

Zena me odsotno pogleda.

Roka nervozno stiska robc.

Nič žalega, prav nič! Kaj sem naredila narobe? Zakaj je pobegnila? Moja hči po-begnila... moja lastna hči...

LEV

Na smrt sem bolna, zdravnika pa od nikoder

Ne bom s prstom poka-zal, na katerem vrhu sa-vinjskega vrha se je okoli voglov opotekala skoraj osemdeset let stara ženica, hropla v visoki vročini in v nemoči jokala.

— Na smrt sem bolna, zdravnika pa od niko-der...

Vse, ki smo to videli, ki smo slišali njen glas, pre-poln razočaranja, je trpka resnica globoko pretresla.

— Mati, pa zakaj ni zdravnika? smo rekli, ko je naš pogled precenil raz-daljo v dolino, koder se vije cesta, primerna za fi-čka in cejo ltmuzino.

— Saj sem poslala ponj... pa je rekel: Če zavlečete klatro drv v do-

lino, boste še tisto staro babnico privlekli...

Počasi je kobalila tja proti hišnemu pragu, za-kaj tista strupna vročina je menda pojefjala. Ko pa se je potem prijelja za podboje in še nekajkrat šla globoko po sapo, nam je končno le zabrusila resnico.

— Veste, med vojno je pa vse v hrube rinilo. O, prenekateremu sem takrat znala pregnati vročino. Ne vem, če je tale naš dohtar kdaj slišal, kako smo hri-bovci s partizani ravnali. Menda ne. No, se dom že sama pocaljala, no ja, če me dohtar ne mara...

-d-

p. p.
161

Prijetna topla bivališča

Dom upokojencev v Vele-nju velja za posebnost, pa ne zaradi svoje arhitekton-ske razčlenjenosti. Vanj in v njegovo življenje so uprte oči marsikaterega upokojenca v Sloveniji. Kako radi bi tu-di kje druge postavili nekaj podobnega; skromne, vendar svetle in tople domove za zakonce-upokojence na jesen njihovega življenja. Velenjski dom je praktično v stro-gem središču Velenja, a kljub temu na kraju, kjer vla-da dovolj miru. Glede tega se njegovi prebivalci zelo po-hvalijo.

23. stanovanj v domu je že

naseljenih, za 8 stanovanj pa še čakajo na ključce. Tu ni dolgih hodnikov z neštetimi vrati, da se ti zavrti v glavi in šele v treje najdeš pra-va. V velenjskem domu je na posamezno stopnišče ve-zanih 6 stanovanj. In kako je znotraj?

Prav s tem namenom sem odšel v Velenje, v dom, in tu slučajno potrkal na vrata z vizitko HAUPTMAN. V stanovanju niže se namreč ni nihče oglašil. Odprl je člo-vek — veder in živahnih oči in čisto slučajno sem nale-tel na pravega — bil je upravnik doma — upokoje-

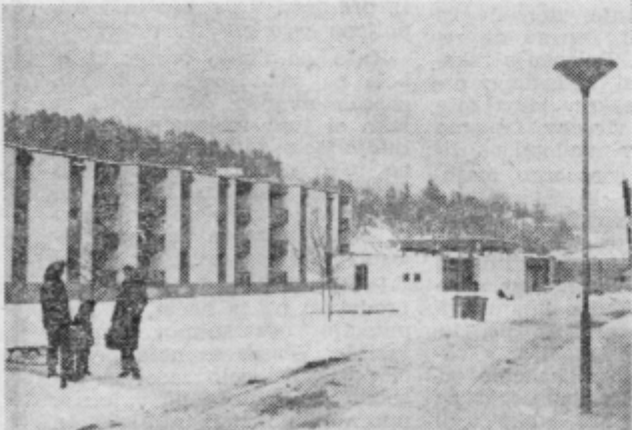
nec Jože Hauptman. Pozne-tikline. Prostori so funkcio-nalno povezani z delom do-ma, imajo pa tudi posebne vhode. Prostor pred klubom so že pripravili za pokrit vrt, kjer se bodo od pomladi do jeseni shajala omizja in tu ob-igrah in pomenkih preživ-ljala prijetne urice. Na pom-lad nameravajo pred domom upokojencev urediti še park; zasadili grmičje, cvetje — skratka polepsati okolje, ki jih obdaja.

Dela pri urejanju klubskih in društvenih prostorov gre-do lepo h kraju in hvaležni so marsikateremu velenjske-mu podjetju, da jim je pri-tem priskočilo na pomoč. Za-to tudi ne dvomijo, da ne bi mogli v teh lepih in toplih prostorih prirediti zares edin-stvenega silvestrovanja velen-jških upokojencev.

F. K.

DAROVALI KRI

V prvih desetih meseci-h letošnjega leta je darovalo kri 161 delavcev celjske Cin-karne. V zadnji akciji se je prijavilo 133 oseb od katerih so bile odklonjene samo tri. V sedanjem času vsesploš-nega pomanjkanja krvi gre še posebna zahvala predvsem krvodajalcem, poleg njih pa še kadrovske službi, sindikal-ni podružnici in tovarišu SVETLIČICU, za nesebično pomoč pri organiziranju ak-cije.

Pogled na dom upokojencev v Velenju s prizidkom za društvene in družabne prostore. Na pomlad pride pred ta lep dom še cvetje in okrasno grmičje.

OBVEŠČAMO

cenjene stranke, da poslovne enote banke:

- OSREDNJA POSLOVNA ENOTA V CELJU,
- CELJSKA MESTNA HRANILNICA V CELJU,
- PODRUŽNICA ZA KREDITIRANJE KMETIJSTVA V CELJU,
- PODRUŽNICA SLOVENJ GRADEC, SLOVENSKA BISTRICA, VELENJE
- TER VSE NJIHOVE EKSPOZITURE,

zaradi zaključnih del NE BODO POSLOVALE ZA STRANKE od 3. januarja do vključno 6. januarja 1968.

Vse poslovne enote banke pa bodo 6. januarja izje-moma poslovale po devizno-valutnih poslih in hra-nilni službi, razen podružnice Velenje, ki bo za stranke poslovala že 5. januarja 1968.

Dne 30. decembra 1967 bodo vse poslovne enote ban-ke poslovale za stranke.

KREDITNA BANKA
CELJE

Otroci dobili referendum

Naše glasilo je pripravam na zagorski referendum posvetilo vsestransko pozornost. V minulih šestih tednih smo v vsaki številki določili nekaj prostora tej akciji. Zato naj zaključimo še s tem, krajšim sestavkom, v katerem je treba priznati, da je zagorska šolska mladina bistveno prispevala k uspešnosti glasovanja občanov.

Pionirski odredi na zagorskih šolah so bili veseli pisma, v katerem se jim je predsednik občinske skupščine, Dušan Kolenc toplo in pristrčno zahvalil za njihov prispevek v pripravi na nedeljski referendum. Če nič drugega, potem so se vsaj prepričali, da občinska skupščina ceni njihovo delo, pozna vse njihove akcije, ki so jih izvedli v minulih nekaj tednih. Dejansko je moč reči, da so minuli referendum dobili učenci zagorskih šol.

PROIZVODNJA

Novembrski operativni plan so na trboveljsko-hrastniškem rudniku presegli za skoraj 4.000 ton, nakopali pa so 92.500 ton rjavega premoga. Rudniško storitev so prejšnji mesec zvišali na 1,95 ton na zaposlenega na delavnik. Na preseganje novembrskega operativnega plana je vplivala večja odzvem kotlovnega premoga s strani trboveljske termoelektrarne. Na trgu pa je bilo znatno večje povpraševanje po debelejših vrstah premoga, kot pa jih je bilo na voljo za prodajo.

Otroci niso kaj dosti pomišljali, ko so jih povabili k sodelovanju. Narobe: svojim staršem so podrobno obrazložili, da gre za njihove lastne koristi. Po vsej verjetnosti povsem drži ugotovitev, da so številni občani dobili najbolj točne informacije o načinu zbiranja denarja od svojih otrok. Bržkone ne bo odveč znova poudariti, da so bili pomenki otrok z njihovimi starši o sklicanju referenduma resni, podprti z raznimi številkami in nekaterimi dokazi. Otroci na osemletki Toplice so bili menda najbolj uporni, zato ni slučajno, da so njihovi starši v tem delu Zagorja, kot v Kisovcu domačega vsi na referendumu zapisali ZA!

Prav tako ne kaže pozabiti šolskih nalog, ki so jih pisali otroci na to temo. Ali pa fotografij, ki so jih učenci izdelali v okviru tehničnega pouka, iz katerih je bilo moč zelo razločno videti, v kakšnih mizernih okoliščinah vrsta otrok dobiva potrebno znanje. Učenci so zadnji dan pred referendumom odšli v sprejeto po zagorskih ulicah. S transparenti in pozivi so se zadnjič povabili občane, naj glasujejo zanje, za

zadovoljitev njihovih najbolj perečih potreb. Skratka: storili so vse, kar je bilo v njihovih mladih močeh za uspešen izid referenduma.

Občinska skupščina je vsem pionirskim organizacijam na zagorskih šolah podarila nekaj denarja. Nobenega dvoma ni, da so se pionirji razveselili tudi te pozornosti. Z denarjem bodo sami razpolagali. Medtem ko se bodo na tej šoli odločili za na-

NOVOLETNE PRIREDITVE ZA NAJMLAJŠE

S prireditvami ob novoletni jelki so v Trbovljah začeli 18. decembra. Učenci glasbene šole in pevski zbori iz šol so priredili nastope »S pesmijo v novo leto«, gledališče Svobode-center je uprizorilo Vurnikovo mladinsko igro »Pošta — balona«, vzgojiteljice iz varstvenih ustanov pa lutkovno igrice »Janko in Metka«. V kinematografih vrtijo v teh dneh mladinske filme. Dedek Mraz je obiskal ne le prireditve, temveč tudi otroke na Kleku, Čeda in Dobovcu. V teh krajih je Delavska univerza s potujočim kinom predvajala otrokom mladinske filme. Dedek Mraz je obiskal še najmlajše v vrtcih ter šolarje prvih in drugih razredov osemletk. Novoletne obdaritve in obisk dedka Mraza pa so pripravili tudi v nekaterih delovnih kolektivih.

kup knjig, bodo drugje sklopali o nakupu športnih potrebščin ali pa bodo denar varčevali za majski izlet prihodnje leto. Sicer pa to ni pomembno, kako bodo otroci obrnili denar. Zvedeli smo, da so številni pionirji s ponosom povedali doma svojim staršem, da so dobili priznanje, čeprav skromno, vendar jih niso pozabili...

Te dni tudi zagorska šolska mladina praznuje. Za nekaj dni se bodo oddahnili, da bi po Novem letu spet svežih moči sedli v šolske klopi.

Z nedavnim referendumom so se zagorski občani izrekli za to, da bi vsi otroci imeli tako lepe in svetle prostore, kakor jih že imajo šolarji osemletke Ivana Skvarča v Zagorju.

VIDA DOBNIK, ŠEF ODDELKA ZA IMOVINSKO ZAVAROVANJE PRI CELJSKI ZAVAROVALNICI GOVORI O

kasko zavarovanju

(Nadaljevanje iz prejšnje št.)

Tovornjaki, privatni sektor

Prostornina valjev v ccm, moč motorja v KM oz. nosilnost v tonah	Avtomobilska odgov. brez zav. vsot Letna premija
1. Dostavna vozila do 1 tone nosilnosti (kamioneti, tovorni tricikli z motorjem nad 50 ccm in podobno)	
do 100 ccm	134,40
nad 100 do 200 ccm	179,20
nad 200 do 500 ccm	224,00
nad 500 do 19 KM	268,80
nad 19 do 30 KM	313,60
nad 30	358,40
2. Kamioni, avtohladilniki brez naprav za hlajenje, damperji, kiperji, avtocisterne, sedlasti vlačilci in podobno	
nad 1 do 2 toni	358,40
nad 2 do 3	380,80
nad 3 do 4	403,20
nad 4 do 5	425,60
nad 5 do 6	448,00
nad 6 do 7	470,40
nad 7 do 8	492,80
nad 8 do 9	515,20
nad 9 do 10	537,60
nad 10	560,00

OSEBNA VOZILA — družbeni sektor:

Obvezno zavarovanje avtoodgovornosti — osebna vozila, družbeni sektor:

Prostornina valjev motorja v ccm	Avtom. odgov. brez vsot Letna premija
do 600	135,00 M. r. d.
nad 600 do 700	147,00 M. r. d.
nad 700 do 800	159,00 M. r. d.
nad 800 do 900	171,00 M. r. d.
nad 900 do 1000	183,40
nad 1000 do 1100	196,10
nad 1100 do 1200	208,80
nad 1200 do 1300	221,50
nad 1300 do 1400	234,30
nad 1400 do 1500	247,00
nad 1500 do 1600	259,70
nad 1600 do 1700	272,40
nad 1700 do 1800	285,10
nad 1800 do 1900	297,90
nad 1900 do 2000	310,60
nad 2000 do 2500	323,30
nad 2500 do 3000	336,00
nad 3000	348,70

Sklepanje pogodb za leto 1968

Delovne organizacije zagorske občine pospešeno pripravljajo svoje proizvodne in druge programe za prihodnje leto. V glavnem so načrti pripravljeni in bodo o njih razpravljali ter sklepali organi samoupravljanja še pred koncem decembra. Meseca november in december sta bila za skoro vsa zagorska podjetja v znamenju podpi-

sovanja ustreznih pogodb z njihovimi poslovnimi partnerji. V nekaterih podjetjih so začeli posvečati proučevanju trga še prav posebno skrb in pozornost, saj ni dvoma da utegnejo pospešene raziskave omogočiti delovnim organizacijam načrtnjšo proizvodnjo. Pri tem se vrsta podjetij srečuje s številnimi težavami.

NA KRATKO

SKUPNA SEJA OBEH RUDNIKOV

Pred kratkim, neposredno po referendumu, na katerem so rudarji pozitivno odločili za združitev zasavskih premogovnikov, sta se v Zagorju sešla upravna odbora trboveljsko-hrastniškega in zagorskega rudnika. Med drugim so na skupni seji ocenili rezultate referenduma in ugotovili, da je izid glasovanja pomembna vzpodbuda za začetek skupnega poslovanja in gospodarjenja. Ker bo treba do konca leta opraviti precej organizacijskega in drugega dela, so na seji imenovali nekaj komisij, se pogovorili o drugih ukrepih, ki jih kaže storiti v teh dneh in sprejeli nekatere smernice za prehod na skupno gospodarjenje po Novem letu.

PRECEJ UDELEŽEN-CEV NA LJUBLJANSKI REVIJI

Prebivalci zasavskih revirjih so imeli na voljo kar peto posebnih vlakov za udeležbo na ljubljanski drsalni reviji, ki se je včeraj, 27. decembra poslovila od hale Tivoli. Med obiskovalci iz Zagorja so bili razen odraslih tudi številni otroci višjih razredov osemletk, iz Trbovelj pa dijaki srednjih šol in drugi. Seveda so mladi zasavski občani izkoristili priložnost za ogled zabaviščnih in drugih prostorov na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču. Posebno doživetje pa je bila za vse obiskovalce drsalna revija, zlasti posamezni nastopi in posamične točke.

UREJANJE KOMUNALNIH ZADEV

Z doslej zbranimi prispevki za uporabo mestnega zemljišča v občini Zagorje ob Savi, je komunalno podjetje, kot izvajalec del opravilo vrsto popravil. V minulih mesecih so uredili pločnike v središču Zagorja, asfaltirali avtobusno postajališče v Toplicah, uredili kanalizacijo in nekatere poti v Kisovcu, dovozne poti v Zagorju in drugod. Zaradi prepočasnega stekanja denarja letos seveda ne bo mogoče realizirati celotnega sprejetega programa. Vendar bodo na prihodnjih zborih volivcev občanom dali podrobno poročilo o trošenju denarja, zbranega na račun teh prispevkov in vrednost opravljenih del, kot tudi pregled nad izvršenimi in neopravljenimi deli. V zadnjih mesecih ugotavljajo v Zagorju pospešeni dotok denarja za te namene.

ZAGORJE

POČASTITEV JUBILEJA TOVARIŠA TITA V ZAGORJU

Uspela proslava

Sekretariat občinske konference ZKS in Zveza združenj borcev NOV oziroma združenje rezervnih podoficirjev in oficirjev sta pred kratkim na slovesni akademiji počastili 30-letnico prihoda tovariša Tita v vodstvo KPJ in rojstni dan JLA.

Kot drugod v zasavskih revirjih, so tudi v občini Zagorje ob Savi dostojno proslavili jubilej tovariša Tita, ob 30-letnici njegovega prihoda na čelo KPJ. V proslavi so se vključili tudi učenci višjih razredov zagorskih osemletk. Pisali so naloge o vlogi tovariša Tita za razvoj KPJ in današnjo socialistično skupnost enakopravnih jugoslovanskih narodov. Ogledali so si film o tovarišu Titu, otroci osemletke na Izlakah pa so na posebni skupni proslavi tega jubileja in dneva JLA gledali film: v Imenu revolucije.

Na osrednji proslavi v delavskem domu je mladinski pevski zbor »Vesna« izvedel kantato Radovana Gobca: Dobro srečo, domovina!, ob spremeljavi orkestra nižje glasbene šole iz Domažal. Recitatorji so podali nekaj uspešnih pesmi borb in zmag naših narodov, o liku tovariša Tita in njegovi vlogi za razvoj KPJ, zmagu ljudske revolucije in povojno izgradnjo Nove Jugoslavije pa je govoril eden izmed predvojnih komunistov občine Zagorje ob

Savi. Sekretariat občinske konference ZKS je nekaj najboljših nalog šolarjev nagradil z lepimi knjižnimi nagradami.

Posebej velja omeniti prispevek nekaterih starejših komunistov in udeležencev NOB, ki so v minulih dneh obiskali zagorske šolarje in jim v neposrednem, nevezanem razgovoru pripovedovali o mladem kovinarju ki je pred 30 leti začel pot obnove Partije, z neizmerno vero v tedanje komuniste in delovnega človeka, z zaupanjem v jugoslovanske narode, da bodo kos svoji zgodovinski nalogi osvoboditi sebe izpod vseh jarmov. Otroci so jim bili hvaležni.

-m-

NOVOLETNO RAZPOLOŽENJE V OBČINI ZAGORJE OB SAVI

V pričakovanju najlepšega praznika leta

Več ali manj lepo okrašena in urejena izložbena okna, gneča v trgovinah in dragih poslovnih lokalih, prve prireditve v delavskem domu in začetek obhodov dedka Mraza zelo nazorno kažejo, da se tudi Zagorjani pripravljajo na skorajšnje slovo od leta 1967. Sli smo med ljudi in prisluhnili njihovim željam, skrbem pa tudi pričakovanjem, ki jih že na stečaj odpira leto, ki prihaja — leto 1968.

V veselem pričakovanju Novega leta, se te zadnje decembrske dni tu in tam prikrade večja ali manjša nejevolja. Občani se rahlo jezijo, ker nekatere trgovine niso tako dobro založene, kot so pričakovali. Skrbne mame, ki bi rade presenetile svoje malčke, niso imele največje izbire igračk. Spet drugi so nekoliko nejevoljni, ker si niso pravočasno preskrbeli vstopnic za silvestrovanje v delavskem domu. Tretji si belijo glave, s čim obdariti svojece, znance, prijatelje... skratka, marsikdo se bo oddahnil šele na sam zadnji dan v letu, saj ni, da bi človek prestopil na sam prag Novega leta obtežen z vsakodnevni nadlogami in mo-

rečimi skrbmi. Močno nas je imele, da bi nekoliko pobliže zvedeli za novoletne želje zagorskih delovnih ljudi, da bi spoznali, kaj si obetajo od leta 1968 in, kaj pravzaprav pričakujejo od obdobja, ki bo imelo spet 365, več ali manj delovnih dni?

Prisluhnili smo gospodinjstvom v trgovinah, delavcem v nekaterih podjetjih, mladini in drugim. Največ pogovorov ljudi se je nanašalo na to, kako in kje bodo pričakali Novo leto. Te dni so namreč odločitve že dozorele. Nekaj sto Zagorjanov se bo poslovilo od leta 1967 v delavskem domu. Precej ljudi se je odločilo za praznovanje v hotelu »Kuma«, pa v Medijskih toplicah na Izla-

kah, v gostišču na Vidrgi, v »Proletarcu« in drugih gostinskih in javnih prostorih. Seveda pa bo največ občanov preživel najlepšo noč v letu v krogu svojih dragih, znancev in prijateljev. Prihodnji dnevi, vse do nedelje 31. decembra, bodo v glavnem v znamenju priprav na Silvestrsko noč, na novoletno praznovanje. Nekateri delovni kolektivi bodo prenehali s svojim delom že v petek, kajti sobota je tu in tam že uveljavljena kot dela prost dan. Po pravilu bodo trgovska podjetja in gostinski lokali pač prepolni ljudi od zore do mraka. Zadnja nedelja v letu, bo, vsaj tako nam zatrjujejo trgovski delavci, za njih po vsej verjetnosti najbolj naporen dan.

Novoletnim željam in pričakovanjem se pridružuje tudi naš časnik, s posebno željo, da bi vas naše glasilo tudi v letu 1968 še bolj zadovoljevalo, kot Vas je v letu, ki se poslavlja.

-an-

Predsedniku Zveze komunistov Jugoslavije, Josipu Brozu — Titu, so poslali z razširjene slavnostne seje revirske konference Zveze komunistov, ki je bila v Trbovljah 20. decembra, v imenu komunistov in delovnih ljudi zasavskih revirjev naslednje pismo:

Tvoj revolucionarni lik in Tvoje delo, nerazdvojno in trajno povezano z navori delavskega razreda in delovnih ljudi vse Jugoslavije za izgradnjo resnično socialistične družbe in skupnosti narodov, nam je bil svetel vzgled v predvojnem razrednem boju, v narodno osvobodilni vojni in revoluciji in povojni socialistični graditvi. Pot, ki si nam jo pokazal Ti in Tvoja generacija komunistov — revolucionarjev, nas navdihuje z optimizmom in vero v bodočnost, ki bo pripadla nam mlajšim in naši mladini.

Danes, ko stojimo v jeku družbene in gospodarske reforme, v boju za kontinuiteto revolucionarnih pridobitev delavskega razreda, so vse naše misli in akcije usmerjene k odpravljanju in preseganju vsega tistega, kar nas na tej poti zavira, ter graditvi tistega, kar bo omogočilo, da bodo naši delovni ljudje do popolnosti razvili in uresničili svoje samouporabljavske pravice in dolžnosti ter utrdili načela delitve po delu in socialističnega humanizma.

V Trbovljah, 20. decembra 1967. »

Revirski komite Zveze komunistov je v zadnjih dneh posredoval organizacijam in članom Zveze komunistov informacijo o drugi seji revirске konference ZKS, v kateri so v celoti objavljena »Stališča revirske konference v zvezi z zaključki IX. plenarne CK ZK Slovenije o nalogah komunistov v nadaljnjem izvajanju družbene in gospodarske reforme.«

»Stališča revirske konference v zvezi z zaključki IX. plenarna CK ZK Slovenije o nalogah komunistov v nadaljnjem izvajanju družbene in gospodarske reforme.«

Ustrezna sedanja organizacijska oblika perspektivnemu razvoju krajevne samouprave?

V Trbovljah so že leta 1961 začeli ustanavljati krajevne skupnosti z namenom, da bi z njihovo pomočjo reševali probleme, ki zadevajo občane. Zdaj deluje v tej revirski občini 6 krajevnih skupnosti, zraven njih pa še eno stalno predsedstvo zbora volivcev.

V Trbovljah poudarjajo, da sicer zdaj ni bistveno vprašanje, ali je krajevnih skupnosti preveč ali premalo, za-trjujejo pa, da je treba ob upoštevanju ocene opravi-ljenega dela ugotoviti pred-vsem, ali ustreza sedanja or-ganizacijska oblika potrebam perspektivnega razvoja kra-jevne samouprave. Zagotoviti bi bilo namreč treba, da bi vzpostavili takšne organiza-cijske oblike, da bodo kra-jevne skupnosti delovale na celotnem področju občine in da se njihov delovni program in razvoj začrta za daljše raz-dobje, hkrati pa bi morali razviti oblike neposredne sa-mouprave občanov tako, da bodo sposobne reševati vsa pomembnejša vprašanja, ki zadevajo občane, s krepitvijo narodnega dohodka pa bi bi-lo treba večati tudi material-

cijske oblike, da bodo krajevne skupnosti delovale na celotnem področju občine in da se njihov delovni program in razvoj začrta za daljše razdobje, hkrati pa bi morali razviti oblike neposredne samouprave občanov tako, da bodo sposobne reševati vsa pomembnejša vprašanja, ki zadevajo občane, s krepitvijo narodnega dohodka pa bi bilo treba večati tudi material-

Ze dober teden dni je v Trbovljah že pravi novoletni vrvež. Vrstijo se prireditve za najmlajše, trgovska podjetja so lepo uredila izložbe, po mestu je razpostavljenih več novoletnih jelk, na katerih so izobešene raznobarne žarnice itd.

Za uvod v novoletno praznovanje je pripravila glasbena šola koncert s pesmijo v novo leto, sledili pa so trije nastopi mladih pevcev. Doslej so se zvrstile tudi lutkovne predstave »Janka in Metka«, ki so jo pripravile tovarišice iz vzgojno varstvene ustanove. Jutri in pojutrišnjem pa se bo v delavskem domu predstavilo gledališče Svobode-Center z delom Franceta Vurnika »Pošta balona«.

predstavniki delovnih kolektivov, ki imajo patronat nad pionirskimi odredi, in izroča jo kolektivna darila za najmlajše Trboveljčane. Sicer pa so poskrbeli za razpoložnje tudi trgovci, saj je izbira blaga boljša, pa tudi cene nekatere stvari, kot so živila, katerim antiklom so znižali

Večina Trboveljčanov pa se je tudi že odločila, kje bo preživel silvestrov večer. Na prireditve so vabili gostinski obrati ter planinski in turistični domovi v okolici.

Tudi v kinematografih predvajajo filme za najmlajše. V delavskem domu bodo danes zavrteli »Dolino bobrove«, v Svobodi II pa »Nesigurnega delfina«, v Zasavju pa danes in jutri »Kraljestvo krivih ogledal«. Od jutri do nedelje pa bo potujoči kinodolavske univerze obiskal Čede, Klek in Dobovec ter predvajal film »Vragoljan iz Tomersa«.

Šole obiskujejo te dni tudi

Občane Trbovelj bo občinska skupščina obveščala s pomočjo »Celjskega tednika«. Tako so sklenili odborniki občinske skupščine, ko so obravnavali obveščanje občanov, istočasno pa so zagotovili v proračunu tudi potreben denar za odkup 1.500 izvodov »Celjskega tednika« za razdobje enega leta.

Na Trgu revolucije v Trbovljah grade nov, sodoben hotel. Nedavno tega so zaključili na njem z gradbenimi deli. Foto: S. Busić

SEJA REVIRSKE KONFERENCE ZK IN SEKRETARIATOV

20. decembra je bila v Trbovljah razširjena slavnostna seja revirske konference ZK in sekretariatov občinskih konferenc ZK Hrastnik, Trbovlje in Zagorje. Na seji so bili tudi nekateri predvojni komunisti iz revirjev.

Na seji je govoril član Centralnega komiteja ZKJ in sekretar revirskega komiteja ZKS, Marijan Orožen, o 30-letnici Komunistične partije Jugoslavije oz. ZKJ pod vodstvom tovarisha Tita. Posebej aktivnosti, ki se odvijajo v teh dneh v organizacijah ZK pa tudi zunaj njih v tem, da člani Zveze komunistov, mladina in ostali delovni ljudje v svoji zavesti izpopolnijo spoznanja o bistvenih lastno-

stih in kvalitetah našega revolucionarnega gibanja, o trajnih izvozih njegove ustvarjalne sile, o njegovi kontinuiteti in v zvezi s tem o velikanski zgodovinski vlogi tovariša Tita v boju naših narodov in delavskega razreda za socializem.

Član CK ZKJ in sekretar revirskega komiteja ZK, Marjan Orožen, je med drugim tudi poudaril, da je opravi revirski proletariat s komunisti v okviru revolucionarnega boja delavskega razreda Jugoslavije zgodovinsko pomembne naloge. To je bilo mogoče predvsem zato, ker je partijska organizacija v revirjih znala v toku revolucionarnega boja ustvarjalno uresničevati Titovo smer delovanja med širokimi množicami. Zaradi tega so revolucionarni kadri iz revirjev uživali med množico in v komunistični organizaciji velik ugled. Zato tudi ni slučaj, da sta bila na V. konferenci iz-

KOMPAS

POZDRAVNO PISMO TOVARIŠU TITU

Na osrednji proslavi 30-letnice prihoda tovariša Tita v vodstvo KPJ in dneva JLA, v domu TVD Partizan so sodelovali: godba na pihala in pevski zbor DPD „Svobode II.“, recitatorji šole heroja Rajka in drugi.

Slavnostni govor o jubileju tovariša Tita in rojstnem dnevu JLA je imel predsednik Zveze združenj borcev NOV, prvoborec Maks Jakopič. Maks Jakopič je podrobno orisal čas, ko je tovariš Tito prevzel vodstvo KPJ

ter poudaril njegovo veliko vlogo za to, da je bila Partija pripravljena na začetek in izbojevanje ljudske revolucije. Ustanovitev JLA je bila delo tovariša Tita, kot so vsi zgodovinski dogodki tako med NOB, kot po vojni ne-

ločljivo povezani z osebnostjo tovariša Tita.

V kulturnem delu programa sta godba na pihala in moški pevski zbor zaigrala in zapela več borbenih in delavskih pesmi, učenci osemletke narodnega heroja Rajka pa so recitali pesmi o Titu in ljudski revoluciji. Navzoči so z velikim odobravanjem sprejeli pismo s pozdravi tovarišu Titu. V pismu so hrastniški komunisti in delovni ljudje ter nekdanji borci toplo čestitali tovarišu Titu ob 30-letnici njegovega priho-

da na čelo KPJ in 50-letnici njegovega revolucionarnega dela in mu zaželeli še veliko plodnih in ustvarjalnih ter srečnih let za dobro jugoslovanske socialistične skupnosti.

Z nedavno osrednjo proslavo so v Hrastniku zaključili prireditve v počastitev jubileja tovariša Tita. Med drugim, so na delovnih sestankih krajevnih organizacij ZKS podrobneje osvetlili pot tovariša Tita, po njegovem prihodu na čelo KPJ.

Še nekaj dni dela v starem letu in tudi tovarišici, ki delata v hrastniški steklarni v oddelku za kontroliranje steklenih izdelkov bosta za nekaj časa odpobile svoje od naporenega dela utrujene oči. Srečno novo leto tovarišici in čim manj »črepinje« ...

V HRASTNIŠKIH TRGOVINAH TE DNI ZA 40 DO 50 ODS. VEČJI PROMET

Kaj kupujejo občani?

Potrošniki se zanimajo predvsem za razne gospodinjske stroje, tekstilno blago in druge artikle. Splošno Trgovsko podjetje Hrastnik je občanom pripravilo veliko nagradno žrebanje z dobitki v skupni vrednosti 28.000 Ndin.

Kot je bilo pričakovati, se tudi pred letošnjimi novoletnimi prazniki hrastniški potrošniki usmerjajo v nakupe pralnih strojev, sesalcev, televizorskih in radijskih sprejemnikov, tekstilnega blaga in drugih artiklov. Dobro gredo v denar volneni izdelki, trikotarja, perilo, plašči in čevlji. Videti je, da so trgovine razmeroma dobro založene, čeprav tu in tam ljudje ne dobijo vsega, kar želijo.

Splošno trgovsko podjetje Hrastnik je namesto običajnih popustov, letos pripravilo veliko nagradno žrebanje za svoje kupce. Med dobitki, ki jih bodo izžrebali 10. januarja prihodnje leto, so, med drugim, tudi moped, pralni stroj in drugo potrošno blago.

Sicer pa po sodbah predstavnikov Splošnega trgovskega podjetja tudi letošnji december obeta dosti večji promet, kot druge mesece. Računajo, da bodo v tem mesecu izžrebali za 40 do 50 odstotkov več denarja, kot v povprečju in v primerjavi z drugimi meseci. Zato bodo po vsej verjetnosti letos dosegli nad 23 milijonov ND prometa.

Podobno je tudi v obeh samopostrežnih trgovinah, kjer

so vzorno uredili izložbena okna in skušajo ustreči ljudem z izbranimi potrošnimi predmeti. Ljudje so doslej pokupili veliko daril za svoje otroke, prijatelje in znance tudi v sosednjih Trbovljah in Celju.

Seminar za sindikalne delavce

Občinski sindikalni svet je sklenil pripraviti dvodnevni seminar za člane svojega ple-numa in sindikalnih odborov podjetij hrastniške komune. S tem bo vodstvo te družbenopolitične organizacije realiziralo eno izmed svojih programskih naporov za prihodnje obdobje. Sindikalni delavci naj bi na seminarju obravnavali dvojce osrednjih zadev: mesto, vlogo in naloge sindikalnih organizacij v pogojih izvajanja družbene in gospodarske reforme in naloge za razvoj samoupravljanja in delitve po delu.

-an-

DELOVNE ORGANIZACIJE V HRASTNIKU TUDI LETOS NISO POZABILE NA MLADE OBČANE

Večja pa tudi manjša podjetja v Hrastniku so pred leti prevzela patronate nad posameznimi osemletnimi in oddelčnimi šolami in otroško-varstvenimi ustanovami. Ta oblika povezovanja delovnih organizacij s šolskimi skupnostmi se je vsestransko uveljavila. Delavski sveti so tudi ob letošnjem praznovanju Novoletne jelke sklenili posredovati šolam in otroškim ustanovam kolektivna darila, nekaj denarja pa so prispevali tudi za posamične obdaritve predšolskih otrok.

Resda so malone vsa podjetja v večjih ali manjših finančnih škripcih, toda doslej so se vsa, razen ene same izjeme, odločila tudi letos priskrbeti nekaj denarja tako za kolektivne obdaritve šolskih in otroških skupnosti, kot za posamične obdaritve predšolskih otrok. V Hrastniku so doslej vsako leto ob praznovanju Novoletne jelke posebej skromno obdarili predšolske otroke. Letos naj bi skromno darilce prejelo približno 600 do 700 malčkov. Občinska zveza prijateljev mladine je prejela od podjetij nad 30.000 ND za te namene. To je znatno manj, kot druge krat, ker je delavski svet hrastniškega rudnika sklenil letos sam obdarovati otroke svojih zaposlenih.

Razen tega so delovne organizacije namenile nekaj denarja za kolektivne obdaritve šolskih in predšolskih skupnosti. Prejšnja leta so kupili šolam tranzistorje, radijske sprejemnike ali druga dražja učila. Letos so se ponekod

odločili za nakup knjižnih zbirk, športnih rekvizitov ali pa bodo poslali šolam kar denarne zneske, ki naj bi jih šolske skupnosti najbolj srčno uporabile.

Potem takem niti letos de-

IZ TRBOVELJ PROSLAVA JLA

V delavskem domu je bila 21. decembra osrednja proslava ob dnevu JLA. Na njej so kulturni program izvedli delavska godba ter recitatorji iz gimnazije in TSS.

(vr)

ZNIZANE CENE SVINJSKEMU MESU

V prodajalnah Industrijskega podjetja »Mesa« iz Trbovelj prodajajo svinjsko meso po 10 N din za kg. Znižanje cen za 4 N dinarje pa bo veljalo samo do konca decembra.

RAZSTAVA PTIC

Pri Fortaju so si Trboveljčani lahko v desetih dneh ogledali zanimivo razstavo ptic pevk. Razstavljenih je bilo okrog 150 vrst ptic.

(vr)

NOVO MLADINSKO VODSTVO

Delegati občinske konference ZM so potrdili predlog za novega predsednika in sekretarja občinskega komiteja Zveze mladine, ker je dosedanjemu predsedniku Juriju Kovaču in sekretarju Cirilu Ureku potekel mandat. Novi predsednik je Stane Bizjak iz rudniškega obrata Trbovlje, sekretar pa politični delavec Andrej Zeleznik. To je prvič, da bo funkcijo v mladinskem vodstvu opravljal politični delavec z visoko šolo za politične vede.

(vr)

BILTEN

Občinski sindikalni svet Trbovlje je izdal 10. številko Biltena, kjer so podane naloge sindikatov v zvezi z izdelavo perspektivnega programa revirjev ter informacija o nezaposlenosti v revirjih.

(vr)

DARILA

Trgovsko podjetje Prvi junij iz Trbovelj je pred novim letom kupce, ki so v poslovalnicah podjetja nakupili za več kot 50 N din primerno obdarilo.

(vr)

Javne tribune članstva SZDL

Na pobudo Izvršnega odbora občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi so bile pred dnevi v Hrastniku javne tribune. Članstvo je obravnavalo aktualna vprašanja jugoslovanske zunanje politike, mednarodnih odnosov in problematiko sodobnega mednarodnega delavskega gibanja. Nekaj predavanj o tem je imel eden izmed članov vodstva sekcije za proučevanje zunanje političnih vprašanj pri Republiški konferenci SZDL Slovenije, na-

preostalih tribunah pa so o tem govorili domači družbenopolitični delavci. Občani so zastavljali več vprašanj s tega področja, kar kaže na veliko zanimanje za pereča mednarodna vprašanja. Ob tej priložnosti so na javnih tribunah obravnavali program civilne zaštite prebivalstva, upravni odbor sklada za izgradnjo objektov družbenega standarda pa je posredoval poročilo o letošnjem trošenju denarja za te namene.

-an-

ZDRAVJE, SREČO IN USPEH
v novem letu

Majolka

želi
GOSTINSKO PODJETJE

Delovnim kolektivom in občanom želijo mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva ter zdravja v letu 1968

Skupščina občine Hrastnik — Občinska konferenca SZDL Hrastnik — Občinski komite ZKS Hrastnik — Občinski sindikalni svet Hrastnik — Občinski komite ZMS Hrastnik — Občinski odbor ZZB Hrastnik

OBČINSKIH KONFERENC ZK HRASTNIK, TRBOVLJE IN ZAGORJE

vloga predsednika Tita

voljena v CK KP Jugoslavije kar dva člana iz revirjev.

Ko je govoril Marijan Orožen o nekaterih aktualnih nalogah revirskih komunistov je med drugim dejal:

— V naših organizacijah se še srečujemo z ostanki stare miselnosti o Zvezi komunistov in o njeni vlogi. Nismo še uspeli razviti spoznanje, da je težišče našega delovanja treba prenesti med ljudi, v naselja, v delovne in druge organizacije. Še zmeraj se dovolj ne zavedamo, da je merilo našega dela počutje ljudi in polno delovanje samoupravnega demokratičnega mehanizma. Uresničevalci vloge Zveze komunistov pa niso forumi in posamezniki, pač pa celotno članstvo ZK, ki sodeluje neposredno pri odločanju o vseh vprašanjih v samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah, vodstva Zveze komunistov pa mu pri tem pomaga-

jo, mu dajejo osnovno usmeritev ...

Te dni je za nami pomembna akcija, v kateri so samoupravljalci — rudarji, na čelu z največjim delom komunistov, dokazali, da se zavedajo, da je njihova perspektiva le v združenem delu, v skupni razvojni politiki in koncentraciji naporov, sredstev in kadrov na tista področja, ki omogočajo največji finančni in ekonomski učinek v dobro kolektiva, občinov revirskih dolin in celotne skupnosti. S svojo odločitvijo so dokazali, da pravilno razumejo gospodarsko in družbeno reformo. Visoko stopnjo zavesti so naši ljudje izpričali tudi na referendumu za financiranje razvoja šolstva ...

Ena od pomembnih nalog komunistov je, da se odločno zavzemamo za to, da dosežemo enotnost v osnovnih konceptih perspektivnega razvoja revirjev, ki vsekakor

ni in ne more biti v razdrobljenosti, marveč v medsebojnem povezovanju in združevanju vseh sil za čim hitrejši gospodarski in družbeni napredek. Ob tem je treba tudi razumeti, da ustvarjanje predpogojev za perspektivno povezovanje revirjev ne pomeni v tem trenutku ukinitve občin, ampak predvsem boj za krepitev samoupravljanja v delovnih organizacijah, boj za poglobljanje krajevne samouprave, ki naj v perspektivi privede do nove kvalitete komunalnega sistema. V tem smislu moramo angažirati celotno organizacijo ZK, zlasti na našo mladino ...

S seje so poslali predsedniku Zveze komunistov Jugoslavije, Josipu Brozu Titu, pozdravno pismo v imenu komunistov in delovnih ljudi zasavskih revirjev; pismo je prebral sekretar občinskega komiteja Zveze mladine Trbovlje, Andrej Zeleznik.

-nk-

ŽRTVE PROMETA

LOKOMOTIVA IN AVTOMOBIL

Proti Marija Gradcu se je po cesti III. reda peljal z osebnim avtomobilom BOJAN HOMSEK, rojen 1943. leta iz Radonju 6 pri Laškem. Na železniškem prehodu v Laškem so bile spuščene zapornice, ker pa voznik zaradi zasnežene in spolzke ceste ni mogel zaustaviti, je zapeljal pod zapornicami in jih dvignil. Na progi je zapeljal v trenutku, ko je iz Zidanega mosta pripeljal z lokomotivo 25-033 ALOJZ ŽNIDARŠIČ. Lokomotiva je zadela avto in ga rinila pred seboj 53 metrov po progi, dokler se ni zaustavila. Voznik, ki je bil sam v avtomobilu je dobil tako hude poškodbe, da je na kraju nesreče umrl. Osební avtomobil, je bil popolnoma uničen.

SREČANJE NA OVINKU

Voznik osebnega avtomobila VILI OGRAJENSEK je vozil iz Mozirja proti Lučam, ko mu je na nepreglednem ovinku v Raduhi pripeljal nasproti s tovornim avtomobilom JOŽE SPENDE. Cesta je bila ozka in poledenela, zato sta vozila trčila. Ogledalo, ki je na tem delu ceste, je bilo zamrznjeno in tako ni moglo služiti svojemu namenu. Tovornjak je ostal nepoškodovan, na osebnem avtomobilu pa je škoda za 5000 N-dinarjev.

ZAVOZIL V POTOK

Iz Mozirja je proti Ljubnemu vozil z osebnim avtomobilom SILVESTER TURNSEK. V vasi Grušovi je pričelo vozilo zanašati zaradi poledenela ceste, da je zavozil s ceste ob mostu v potok, kjer je obstal na kolesih. Škoda je za približno 2.000 N-dinarjev.

NA STREHI

Prometna nesreča se je zgodila na cesti IV. reda na Polzeli. Voznik osebnega avtomobila FRANJO KAJSER je vozil proti tovarni »Garanta«. Zaradi zasnežene, gladke in neposipane ceste ter neprimerne hitrosti ga je zaneslo s ceste, kjer se je vozilo obrnilo na streho. Škoda na avtomobilu so ocenili na 2500 N-dinarjev.

NIMAŠ PREDNOSTI

Voznik osebnega avtomobila LJUBO NARAKS je pripeljal iz Velenja v Šoštanj, medtem pa CIRIL ZAGRAĐIŠNIK, ki je z osebnim avtomobilom pripeljal po cesti Matije Gubca na prednostno Kajuhovo ulico, ni upošteval prometnega znaka »Nimaš prednosti«. Prišlo je do trčenja. Na vozilih je škoda za 8.000 N-dinarjev.

NEPREVIDNO PREČKANJE

Proti Celju je vozil avto-bus, ki ga je upravljala FRANC VISJEJ. Med Zaloem in Sempetrom je pred avtobusom neprevidno prečkal cesto pešec MIHAEL DROLC, katerega je voznik avtobusa kljub zaviranju zadel. V celjski bolnišnici so ugotovili, da je dobil pretres možganov.

ŠTIRJE LAŽE POŠKODOVANI

Z Ljubecne je proti Teharju vozil na redni progi avto-bus z voznikom JOSIPOM TURNARJEM. Na ozki, podeleni cesti v megli mu je pripeljal nasproti s tovornim avtomobilom KAREL LABOHAR. Voznika se nista mogla srečati, ne ustaviti. Pri trčenju so bili laže poškodovani štirje potniki v avtobusu: IVAN JOŠT, NEŽA SPES, TOMISLAV PERLIČ in MARIJA HOJNIK. Na vozilih je škoda za 15.000 N-dinarjev.

USODNO SANKANJE

Voznik osebnega avtomobila AMTONIM RESNIK je vozil po gozdni poti iz Smehele proti Mozirju. Pri hiši št. 109 v Mozirju sta mu pravokotno pripeljala s sankami na cesto otroka JOŽE IN BERNARDA CESAR. S sankami sta zadela v prednje kolo avtomobila. Pri tem je bil teže poškodovan Jože.

**STRANKAM.
OBČANOM
IN BRALCEM
CELJSKEGA
TEDNIKA
ŽELI SREČNO,
ZDRAVO IN
USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1968**

**OBRTNO
PODJETJE**

**MIZAR
CELJE**

SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT — SPORT

Ob retrospektivi pogled naprej

Marjana Lubej in Drago Žuntar — najboljša športnika leta

Se nekaj dni in znova se bomo poslovali od starega in pozdravili novo leto. To je tudi čas, ko ocenjujemo delo v preteklosti in sprejemamo načrte za prihodnje. Enako velja za športnike.

V celjski občini se lahko pohvalimo, da smo z delom občinske skupščine po splošnih volitvah v predstavnika telesa dobili, po nekaj letih samostojen svet za telesno kulturo. Vsekakor pridobitev, ki jo je treba pozdraviti in oceniti kot pripravljenost skupščine, da čim več prispeva k reševanju te izredno pereče družbene problematike. Pereče in odgovorne, saj se v glavnem nanaša na mlade ljudi. Svet čaka nekaj odgovornih nalog, med njimi vsekakor sprejem perspektivnega programa razvoja telesne kulture v občini in sprejem načel za financiranje te dejavnosti. Merila za to so več ali manj znana, zdaj jim bo treba dati le konkretno obliko in jih uveljaviti v življenju. Na videz zelo enostavno, v praksi pa bo vsekakor drugače. Pomembnost dejavnosti kvaliteta in množičnost morajo dobiti svoje prednosti. Politika splošnega izenačevanja ni več vzdržna.

Ce je občinska zveza za telesno kulturo doslej vodila in usmerjala politiko telesno-vzgojne dejavnosti in skrbeli za strokovno plat, ji po novem ostaja samo poslednja naloga, torej strokovno delo. Očitno je, da bo morala forsirati cenena in kvaliteta občinska tekmovanja in poiskati najprimernejše oblike za vzgojo strokovnih kadrov. Tu je v zadnjem času nastal zaradi objektivnih razlogov zastoj. Očitno je, da po starem ne bo moglo iti naprej. Poiskati bo treba druge oblike vzgoje vadiateljev in trenerjev, saj so starnjeni večdnevni ali celo večtedenski seminarji povsem nesprejemljivi. In še nekaj, nedavni občni zbor je priporočil, da naj bi organizacijo občinskih ali drugih tekmovanj prevzela društva in klubi. To pobudo bi morali uresničiti, če hočemo zabeležiti večjo aktivnost tudi med osnovnimi organizacijami. Skrb za kvaliteto pa je med drugim odvisna tudi od razpoložljivih finančnih sredstev. Kljub omejitvam, bo treba tudi na tem poprišču nakazati smer prihodnjega dela.

In če bi za hip bežno ocenili dejavnosti po kvaliteti, je nesporno na prvem mestu kraljica športov — atletika. Četudi je letos celjska atletika v kvaliteti nazadovala, moramo izreči priznanje mladim ekipam in seveda vsem tistim, ki so z njimi delali. Upajmo, da je minuli občni zbor prinesel v društveno delo resnično prelomnico in da bo odslej osnovni cilj — borba za kvaliteto. Rokometaši so tik pred zaključkom jesenskega dela prvenstva v slovenski ligi zavzeli mesto, ki jim pripada. Na vsak način predstavljajo vrh slovenske kvalitete. Isto velja za odbojkarice celjskega Partizana, ki bi lahko tudi v naslednji sezoni sodelovale v prvi zvezni ligi, pa so se temu priznanju raje odrekale. Povsem pravilno! V vrh republiške kvalitete sodi tudi hokej na travi. To je ekipa prizadevnih amaterjev, ki so našli v gabskem Partizanu vse možnosti za razvoj. Zato je prava škoda, da temu zanosu ne sledi republiški odbor za hokej na travi, ki je Celjane letos oškodoval tudi za sodelovanje v zaključnem delu tekmovanja za jugoslovanski pokal. Celjani so tokrat imeli izredne možnosti za uvrstitev med prve štiri najboljšie. Nogometaši očitno zaostajajo, četudi je ustanovni občni zbor Celja-Kladivarja napovedal drugače. Vendar, zamujeno je še moči dohiteti! Kegljači se solidno držijo pod vrhom. Vprašanje pa je, kaj bo, ko bodo prenehali veterani. Delo v plavalnem klubu je na najboljši poti, da bo iz množice zrasla kvaliteta. Podobno velja za vse zimске športe. To se zlasti za drsalne, ki so z otvortvijo umetnega drsališča dobili lepe pogoje za razvoj. Tudi smučarjem se odpirajo lepše perspektive, zlasti še, ko bo stekla gradnja zimsko športnega središča na Mozirski planini.

Klub za konjski šport več ali manj životari. Materialno vprašanje te organizacije bo treba rešiti. Gre pa za izredno prizadevne delavce, ki se niso ustrašili tudi najtežjih nalog. Isto velja za aéro klub. Tudi tu je denar tisti, ki uravnava celotno delo.

Prav tako se bo treba pogovoriti o mestu avto-moto športa! Ali je ta aktivnost res samo hobi posameznikov? Rekli bi, da ne in da ne sme biti, četudi gre zdaj za velike entuziaste, ki ne pomišljajo niti tedaj, ko morajo sami seči v žep.

Strelcem se položaj zboljšuje, zlasti bo urejen tedaj, ko bo povsem zaživelo strelšče Na gričku. Sahisti so že nekajkrat potrdili svojo življenjsko sposobnost in pravico do boljšega dela. Žal, pa se tudi tu vse ustavlja pri denarju. In končno, če govorimo o panogah in športih — škoda, da je v občini izumrl namizni tenis, da ne poznamo več niti ene dejavnosti berilnih športov itd.

Aktivnost v partizanskih društvih se usmerja v športne panoge, v zadnjem času pa čedalje več tudi v orodno telovadbo. Tu je tako imenovani okrajni center napravil zelo veliko in dal nekaj hvaležnih pobud za vzgojo mladih orodnih telovadcev. Sicer pa bi si tu želeli več javnega dela, več javnih nastopov in akademij.

To je le nekaj bežnih, resnično bežnih in nepopolnih misli ob sklepu letošnje dejavnosti. K tem bi morali dodati še investicije. Kljub reformi in štednji smo tudi letos dobili nekaj novih objektov. To velja za notranjo ureitev tribune na atletskem stadionu, za tribuno na umetnem drsališču, zatem za rokometno igrišče pri Skalnih kleti ter za šolski igrišči pri prvi osnovni in administrativni šoli. Letošnja investicijska dejavnost je znašala okoli sto milijonov starih dinarjev, kar navsezadnje ni malo, četudi je potrebn in želja nešteto. Po dograditvi objektov, ki sta bila na prioritetni listi, to je umetnega drsališča (tu manjka še streha) in tribune na atletskem stadionu, bo treba misliti na dom Partizana, morda na zimski plavalni bazen, keglišče itd.

Ce bi za konec iskali še najboljšega športnika leta, bi brez pomisleka rekli takole: med ženskami — Marjana Lubej, pri moških — Drago Žuntar. Torej dva atleta, ki sta letos požela nekaj odličnih uspehov. To še zlasti velja za Lubejevo.

In za sklep: vsem amaterskim telesnovzgojnim delavcem iskrene čestitke za opravljeno delo z željo, da bi tudi v prihodnje stali v prvih vrstah. Iskrene čestitke tudi vsem aktivnim športnikom. Vsem skupaj pa — veliko uspehov in osebnih sreč.

M. BOŽIČ

Športno in tovariško srečanje v Gaberjih

V počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade je TVD Partizan Celje-Gaberje pripravil zanimivo srečanje svojih starejših članov s pripadniki celjske garnizije JLA. Šlo je za športno in tovariško srečanje, ki bo vsem udeležencem ostalo dolgo v spominu. Zato ni naključje, če so se domenili za tradicionalna tekmovanja in za trajnejše sodelovanje.

Pripadniki garnizije in starejši člani gabskega Partizana so se na športnem polju srečali v namiznem tenisu in odbojki. Medtem ko se je dvoboj z malo belo žogico končal v korist Partizana s

5:2, so bili v odbojki boljše pripadniki garnizije. Tekma se je končala v njihovo korist z 2:1.

Takoj za tem je bilo še tovariško srečanje, na katerem je predsednik gabskega Partizana, Pavle Božič čestital pripadnikom garnizije k dnevu 22. decembra, razen tega pa predal ekipi JLA zastavico, vsem pa še spominska darila. Za to pozornost se je v imenu pripadnikov JLA zahvalil kapetan Milutinović, ki je prav tako izročil predstavnikom partizanskega društva darila.

-mb

Po I. L. Idriessu: **Brodolomca na Koralnem morju** Riše Miha Alič

47. Jakec je zagledal zbirko lepo izdelane in razvrščenega deškega orožja. Prsti so ga srbeli, da bi ga čimprej preizkusil. Otpaval ga je in se navdušen spraševal, ali je vse to zares njegovo. Hvaležno se je ozrl k »očetu«, ki se mu je veselo hahljal iz Pamoyinega kota, kjer so stale košare s hrano, kotlički in lonci, iznad njih pa so visela njena lepa travnata krila.

Zdaj je torej doma. Mali Evas je zaspal

v Pamoyinem naročju. Jakcu so se orosile oči: le kako dolgo bo ta prijazna koliba njun dom? Sklenil je, da bo dober starejši sin, da bo storil vse, kar Duppa od njega pričakuje, in tako bo nemara le rešil Evasa in sebe. Moral se bo skrbno pripravljati za beg, z vso opreznostjo, da ne bi zbudil suma, moral se bo naučiti običajev in jezika in si čimprej najti prijateljev med temnopoltimi vrstniki.

Da, malemu Billu — Evasu bo dobro. Hitreje se je učil jezika, nikdar se ni zgrozil niti ob početjih Cut-cutovih divjakov. Zadovoljen se je igral z deco in ni se bal odraslih. Da, Evas bo tudi na Meru kmalu ljubljeneček vseh, kot je bil na drugih otokih. In Jakec se je odločil, da bo tudi sam postal vrl otočan — nekoč bo že prišla rešitev.

NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

Čaka vas 15 lepih nagrad

Veliko število reševalcev nagradne križanke nas je vzpodbudilo, da smo tudi za novoletno številko pripravili nagradno križanko. Med reševalce, ki bodo pravilno rešili novoletno križanko, bo žreb razdelil 15 nagrad:

1. nagrada — 10.000 S din,
2. nagrada — 8000 S din,
3. nagrada — 7000 S din,
4. nagrada — 6000 S din,
5. nagrada — 5000 S din
6. nagrada — 4000 S din,
7. nagrada — 3000 S din,
8. nagrada — 2000 S din,
9. do 15. lepe knjižne nagrade.

Izrezana križanka bo kupon za udeležbo pri žrebanju. Rešitve pošljite najkasneje do petka, 12. januarja 1968 na naslov: CELJSKI TEDNIK, Celje Gregorčičeva 5, p.p. 161 (levo spodaj pripišite na kuverti KRIŽANKA)

Ne pozabite: vaš točen naslov mora biti obvezno napisan na belem robu ob križanki!

Vsem reševalcem križank lep pozdrav in prijetno novoletno praznovanje.

UREDNIŠTVO C. TEDNIKA

voza, 75. prometna zveza; znoj, 76. reči, 79. izrazoslovje, strokovno besedje, nauk o terminih, 80. sredstvo informacij; publikacije; način razmnoževanja, 82. glavni števnik 83. nadav, delno plačilo ob sklenitvi pogodbe, 85. oslov glas, 86. svetloba, razsvetljava, 87. cela, vseobsegajoča, 88. tovarna, žival, 90. osebni zaimek, 91. trak, cona, 92. krajevni prislov, 93. strn;

95. preprečevati, 97. vrsta ladje, 98. lojena sveča, 100. zbor šestih pevcev ali godbenikov; skladba za šest glasov ali instrumentov, 103. monarhistična oblika vladavine, 109. znak za prvinu astat, 110. avto, ki ga najamemo za prevoz oseb, 112. za naprej, naprej, 114. glavno mesto balkanske države, 115. kratka teroristične organizacije v Franciji (Organisation de l'Armée secrète), 117. pokrit, poravnani, zavarovan, 118. drug izraz za mesec maj, 119. rodna hiša, 121. divji, takšen, ki ga niso cepili, 124. avstralski noj, 125. Otoman, pripadnik evropskoazijske države, 126. stroj; mreža, 129. številka, 130. kratka slovenskega tednika; dva enaka soglasnika;

131. pripadniki številnega ljudstva, ki dobiva vedno močnejšo vlogo v Afriki in Aziji, 133. kratice za izvršni svet, 135. polotok v jugovzhodni Aziji, prvotna domovina

ljudstva pod 131. vodoravno, 137. groza; zemeljski pas, 139. puč, prevrat, 140. preprost, 143. vprašalnica, 144. oddelek, del srca, 145. ženska, ki za šport skače iz letala, 146. kemična prvinna (znak Th), 147. osrednja reka v Srbiji; znana vrsta cigaret; reka v Češkoslovaški (levi pritok Donave), 148. kratica za mestni odbor.

NAVPIČNO: 1. naš materni jezik, 2. deklamator, pripovedovalec, 3. prav tak, 4. copranje, 5. žebelj, ki drži kolo na osi; sveder za vrtanje lukenj na osi, 6. glagol premikanja, 7. kratka vest, zapisek, 8. impresija, dojem, 9. znak za prvinu erbij, 10. obrat za izdelavo mlečnih izdelkov, 11. daljša oblika števnik pod 82. vodoravno, 12. reka in mesto v Prekmurju, 13. del kolesa, 14. odporen proti rji, 15. zdravnik za ušesne bolezni, specialist za otitrijo, 16. okrajšava za opomba, 17. besednjak, poučni slovar, 18. naslovna vloga iz znane Gotovčeve opere, 19. oporoka, 20. ribiške priprave; konice; 21. obloga tal;

22. kratka organizacije komunistov v SFRJ, 26. žensko ime, 28. kratica za in tako, 34. kar samo, 35. veznik, 36. biti v agoniji, 40. ovalna skleda, 43. star izraz za pivo, 45. tekstil, 47. letala z enojnimi krili, 49. kratica za slovenski pravopis, 51. okoli, 54.

— Očka, koliko konjskih moči pa ima krava?

praviljična dežela, okrajšava za oziroma, 57. staro blago, navlaka, 59. oznaka za avtomobile iz največjega mesta Slovenije, 60. svojilni zaimek, 62. razprava, pretres, obravnava, debata, 64. državni organ, ki vodi evidenco nad zemljišči in izdaja mapne kopije (dve besedi), 66. presenečenje, 68. geometrijski pojem; kakor, 70. nikalnica, 72. kadar, 73. isto kot 72. navpično;

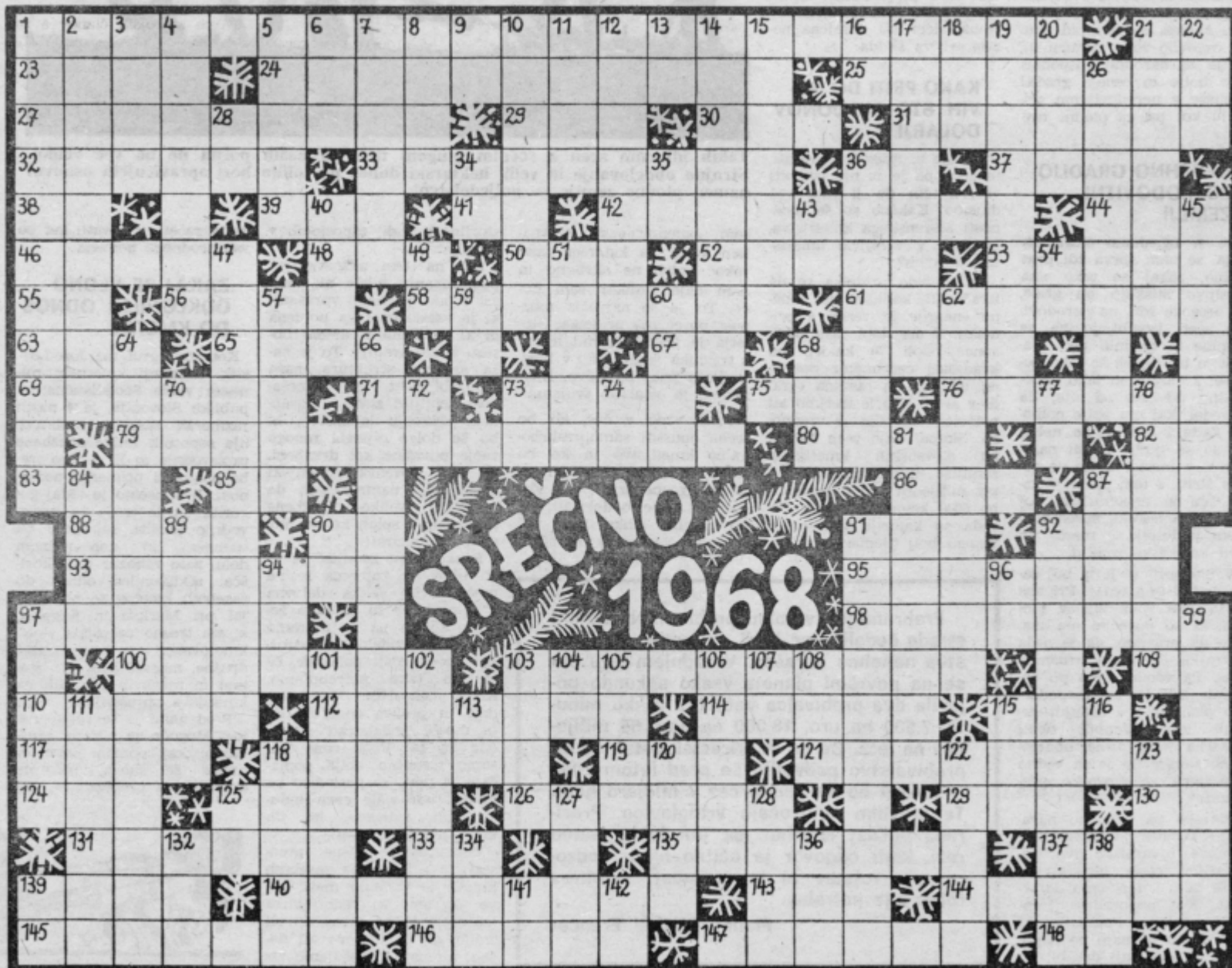
74. znak za prvinu litij, 77. dve črki, ki tvorita tudi rimsko šest; osebni zaimek, 78. nasprotno od laž, 81. prebivalec pokrajine v vzhodnem delu Hrvaške, 84. padavina v jasnih nočeh, 87. pihati, krajši izraz za vejati, 89. moško ime, ime pisatelja Hemingwaya, 90. okrajšava za onkološki, 91. skupnost otočij v vzhodnem in jugovzhodnem Pacifiku, 92. divjaško pustošenje, brezumno uničevanje kulturnih vrednot, 94. črka, ki je ni v naši abecedi, a

jo večkrat uporabljamo, 96. znak za prvinu renij, 97. ozke poti, 99. napad, poskus političnega uboja, 101. snov, materija, 102. vojak, ki pripada oklopnim enotam, 103. reka na Dolenjskem, 104. kvartaški izraz (nazaj), 105. rdečasta žitarica, 106. speleolog, raziskovalec podzemlja, 107. latinski veznik, 108. nasprotno od noter;

111. oborožena sila ali njen del, 113. število 3,14 (Ludolfovo število), grška črka, 115. tri zaporedne črke abecede, 116. SJ, 118. majhen maček, 120. važno pristaniško mesto v Alžiriji, 122. del poti, razvojna stopnja, presledak, 123. vulkan v Italiji, 125. znak za prvinu terbij, 127. ptice s košatim repom, 128. na ta način, 132. nadav, delno plačilo, ob sklenitvi pogodbe, 134. trištevlično število, 136. nočni lokal, 138. organi vida, 139. nada, upanje, 141. sto kvadratnih metrov, 142. EJ, R.G.

VODORAVNO: 1. novoletno voščilo (pet besed), 1. kratica za Ljubljanski zvon, 23. žensko ime; nedelavna; pomembna reka v vzhodni Sibiriji, 24. trištevlično število, 25. držalo za pero, 27. določiti carino, 29. velika reka v Nemčiji, 30. glavno mesto sosednje države, 31. listnato drevo, 32. nazivati z vi, 33. otok in republika v severnem Atlantiku, 36. okrajšava za ustaven, 37. partizansko ime predsednika republike, 38. latinski veznik, 39. odeja, 41. znak za prvinu erbij, 42. raztelesenje; veda o ustroju telesa, 44. nizek ženski glas, 46. ljubljansko pokopališče pesnikov in pisateljev; kraj umrlih; 48. naselje, manjši kraj, 50. nerabljen; kratica naših oboroženih sil med zadnjo vojno, 52. obsežen, nemajhen precejšen, 53. rožni venec, 55. okrajšava za število, 56. številka ena, 58. kdor lepi lepake, 61. dežela v jugovzhodni Afriki, 63. hiod; štor, panj, 65. kraljevske ptice, 67. okrajšava za včasih, 68. gora severozahodno od

Bovca, znana po krasnih smuških terenih (2585 m), 69. prebivalka prednjeazijske države, 71. kratica za zveza komunistov, 73. del

Smeh pred sto leti

DOBER ZAGOVORNIK

Dva potepuha sta bila nekoč obsojena: eden zato, ker se je drznil krasti o belem dnevu, drugi pa, ker je kradel v temni noči, ko mirni ljudje spe. Ko je zagovornik slišal obsodbo, je vstal in zaklical:

»Kdaj, za boga, naj pa krade pošten človek?«

NAPREDEK

Profesor: »Pri umetnih gnojilih je tak napredek, da bo človek kmalu lahko v žepu nosil gnoj za celo njivo!«

Kmet: »Ob letu pa ves pridelek v drugem!«

Tudi »nepoklicani« prihajajo k mizi...

Angleški meščanski ekonomist Malthus je v preišljevanju o prihodnosti človeštva prišel do spoznanja, da bo človeštvo, ki se množi mnogo hitreje, kot se povečujejo pridelki na poljih in prireja v hlevih, na koncu pomrlo od lakote, če ne bo zaustavilo silnega tempa razmnoževanja, če človeštvo ne bo preprečevalo rojstev. »Zakaj pa prihajajo k mizi, če jih nihče ne vabi?« je menil za uboge in za tiste, ki so »nepoklicani« prihajali na svet.

Kasnejši raziskovalci so ga imenovali črnogledca, ki ne upošteva istočasnega razvoja tehnike in znanosti, ki človeku odkriva nove možnosti prehrane.

In kaj lahko rečemo o slovenskem kmetijskem prostoru, kjer pridelujejo našo hrano, katere še zlepa ne bo mogoče zamenjati z umetno?

Prof. dr. inž. Bogdan Vovk: »Predvidevati moramo, da bo tudi naša dežela kmalu prišla v hudo stisko z zemljo, zato se bomo neizbežno morali lotiti načrtnega varstva tal.«

Prof. inž. Rudolf Turk: »Če bomo tudi v prihodnje ravnali tako, kot delamo zdaj, se bom začel spraševati, če ni morda imel Malthus prav.«

Doc. inž. Dušan Ogrin: »Vsako leto izgubimo 0,3 odst. obdelovalne zemlje. Če bo šlo tako naprej, se moramo vprašati, kako bo leta 2000, ko bo Slovenija imela že čez 2,2 milijona prebivalcev.«

Se je čas za plat zvona. Kljub neslutnemu razvoju znanosti je še daleč čas, ko bo kemik lahko vzkliknil ob retortih: »Iz vodika, dušika, kisika, ogljika in žvepla sem naredil beljakovino, kakršno želite. Jejite, kolikor hočete, zelo je okusna, prav taka kot tista v jajcih ali v mesu!« Še dlje pa je čas, ko bo to naredil tako poceni, da bo s ceno lahko tekmoval z rastlinami, ki za to delo potrebujejo moč sončne svetlobe, ki je eden od virov življenja na zemlji.

Rastline pa potrebujejo prostor, kjer rastejo in se razmnožujejo. Če se zmanjšuje kmetijski prostor, se s tem zmanjšuje naš življenjski prostor. »Izguba kmetijske zemlje je nepovratna,« poudarja dr. Vovk. Zato mislimo na to sedaj, ko je še čas. Angleži so že pred drugo svetovno vojno izračunali, da je za narodno gospodarstvo bolje in ceneje graditi letališče v nerodovitnem gričevju kot pa na plodni ravnici.

NENEHO GRADIJO PO RODOVITNI ZEMLJI

Če si ogledamo stara naselja, se nam sprva zdi prav čudno, zakaj se tako strmežljivo stiskajo ob griče, ob bregove rek, na nerodoviten svet, izogibljajo pa se ravnine in plodnih polj. Takrat je bil človek še tako povezan z naravo in tako neposredno odvisen od nje, da je vedel, kaj mu polje pomeni. Zadnjih sto in še nekaj let so se ljudje začeli naseľjevati v mesta, ki so se začela širiti, s tem pa se začel tih in nepomirljivi boj med urbanizacijo, spreminjanjem podeželja v mesto, in med kmetijsko zemljo.

V Sloveniji se je ta boj začel ostriti šele sedaj. Pri nas le tretjina ljudi živi v mestih, ki so povečini majhna, tako da pravimo, da je naša pokrajina še malo urbanizirana. Pa vendar smo po cenitvah zavoda za gospodarsko planiranje v zadnjih desetih letih izgubili okoli 10.000 ha kakovostne obdelovalne zemlje, ki je za vedno izgubljena za človeško prehrano.

Potrebe pa nenehno naraščajo. Graditi je treba nove domove, tovarniške dvorane, skladišča, ceste, igrišča, objekte za t. i. terciarno dejavnost. Kot napoveduje francoski sociolog Fourastie, ki ga v svetu poznajo po napovedih o prihodnji družbi, bo

po vpeljani avtomatizaciji v kmetijstvu zaposlenih le še deset odstotkov prebivalcev. Ljudje bodo živeli v večjih naseljih, ki bodo nenehno grabila po kmetijski zemlji. Takrat bo v terciarnih dejavnostih zaposlenih celih 80 odst. ljudi, prav te dejavnosti pa zahtevajo zgostitev prebivalstva. Še veliko bo spopadov med tistimi, ki gledajo te stvari dlje, in med onimi, ki vidijo samo trenutne koristi. Zemljo je treba varovati tudi zaradi poznejših rodov!

Kmetijske zemlje pa ne izgublamo samo z zazidavo, marveč tudi z odhajanjem ljudi v doline in z opuščanjem kmetij. Hribovski svet postaja s tem prazen tudi za turistično dejavnost. Toda ta tok se s primernimi ukrepi da ustaviti in ustaviti ga bo treba, sicer bo narejena nepopravljiva škoda.

KAKO PRITI DO NOVIH STO MILIJONOV DOLARJEV

Zemlje ni mogoče povečati, mogoče pa je iz nje iztisniti več, s tem da ji tudi več dajemo. Kakšne so še možnosti slovenskega kmetijstva, izražene v valjovitih ameriških dolarjih?

Iz količine pridelka se dá izračunati, kolikšen del sončne energije je vezan v pridelku. V eni dobi rasti odda sonce okoli 70 kalorij na kvadratni centimeter površine, od tega pa rastlina vgradi v svoje telo le tretjino ali polovico odstotka te vrednosti. Skupaj daje vseh 950.000 ha slovenskih kmetijskih zemljišč toliko kalorij kot pet milijonov ton premoga s po 5000 kalorij na tono. Seveda so kalorije v hrani v mnogo bolj plemeniti obliki.

Prehrana je svetovni problem. Na Zemlji strda čedalje več ljudi. Prirastek prebivalstva nenehno narašča. V prirastku letu sta se na površini planeta vsako sekundo pojavila dva prebivalca več, 125 vsako minuto, 7.500 na uro, 18.000 na dan, 65 milijonov na leto. Če bo ta prirastek ostal, se bo prebivalstvo podvojilo še pred letom 2000 — takrat bo na Zemlji čez 7 milijard ljudi. Te številke povzročajo vrtočlavo. Prezirana pošast Malthus se jim lahko samo reži, kajti odgovor je očitno njen: nadzorovanje rojstev ni le možnost, omejitev rojstev je potreba...

Planet, Michel Francet

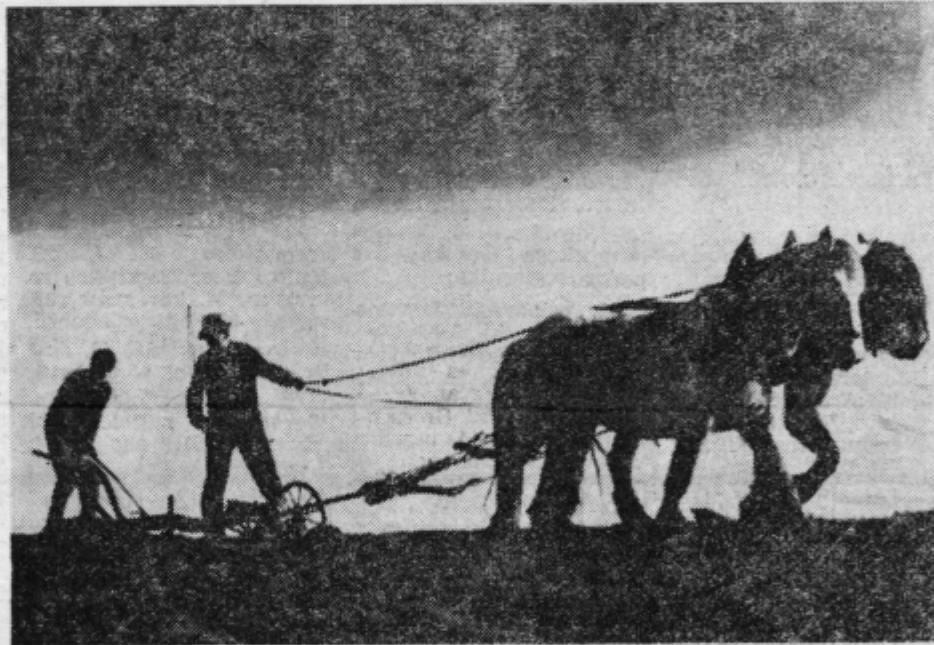
Ze precej časa nam je znano, da so najvažnejše še neizkoriščene možnosti v na-

ne rezultate daje sodobna raba in gnojenje travnikov; poskusi in praksa kažeta uspehe, ki jih tudi strokovnjaki niso pričakovali.

Izračunano in dokazano je, da je mogoče z gnojenjem pridelke na naših travnikih in pašnikih podvojiti, s pravilno pašno kosno rabo travinja pa še toliko povečati, da bi na leto lahko pridelali eno milijardo škrobnih enot več, to pa zadostuje za prirejo 200 milijonov kilogramov žive teže goveda, ki je vredno 100 milijonov ameriških dolarjev. Za tak uspeh bi potrebovali le za 5 do 6 milijonov dolarjev za uvoz, lahko pa trdimo, da izgubimo na leto četrtilijarde dolarjev samo zaradi tega, ker svojega bogastva ne znamo izkoristiti.

ŠE NAS BO TEPLA RAZDROBLJENOST

Da bi te možnosti v čim večji meri izkoristili, je treba preiti na sodobno gospodarjenje v kmetijstvu, to pa pomeni, da moramo izrabiti proizvodne zmogljivosti tal in močno povečati delovno

Takih idiličnih scen z ročnim plugom tudi po naših poljih ne bo več veliko. Strojno obdelovanje in velik hektarski donos pa toliko bolj opravičujeta osnovni namen plodne zemlje — poljedelstvo!

šem zanemarjenem travnatem svetu, za katerega tako rekoč sploh ne skrbimo in nam daje, kolikor sam hoče. Tu je še največja možnost povečanja pridelka. Stoletja je travnik krnil njivo: s travnika je šlo seno v hlev, iz hleva gnoj na njivo, travnik pa je ostal ob svojem.

Prišli smo v čas, ko bo treba opustiti samopreskrbovalno kmetijstvo in ko bo treba po vseh zemljiščih sodobno gospodariti: več vlagati in bolj obdelovati, da bo zemlja lahko tudi več vračala. Naravnost neverjet-

storičnost ljudi, zaposlenih v kmetijstvu.

Žal na tem znanstvenem posvetovanju nihče ni posegel v eno bistvenih vprašanj, ki je vseslovenskega pomena in ki se samo v širšem obsegu lahko urejuje. To je naša agrarna struktura, naša razdrobljenost in pomešanost zemljišč zlasti v zasebnem sektorju lastništva, ki bo še dolgo obsegal mnogo večje površine kot družbeni. Če sam slovenski kmetijski prostor je namreč tak, da marsikje velike družbene proizvodnje sploh ne bo mogoče organizirati.

Razkosanost zemljišč je tisti okov, iz katerega se ne more izviti velika delovna storilnost, če to še tako želimo, s tem pa ne moremo zmanjšati pridelovalnih stroškov in povečati dohodka, če ga še tako potrebujemo. Kmet nekoristno razsipava delo in prelija znoj, ne da bi mogel pričakovati povračila za to. Višje cene mu samo trenutno bolje poplačajo ta trud, za posledico pa imajo tudi višje cene industrijskih izdelkov, ki jih kmet mora kupovati.

Pomanjkanje jasne predstave o prihodnosti zasebnih kmetij je v veliki meri krivo, da smo še vedno blizu križpotja in ne vemo dovolj trdno, ali bi šli levo ali desno, ali naj pospešujemo za-

Oktober je bilo v Ljubljani v okviru praznovanja 20-letnice ustanovitve agronske fakultete znanstveno posvetovanje o kmetijskem prostoru Slovenije, o družbeni vlogi kmetijstva ter o študiju in znanstvenem delu na področju kmetijskih ved. Naš sodelavec je v tem zapisu povzel nekaj najvažnejših prispevkov in skušal strniti najvažnejše misli o slovenskem kmetijskem prostoru, zakaj prepričani smo, da ugotovitve ne smejo ostati na univerzah in inštitutih, marveč jih morajo poznati vsi tisti ljudje, ki soodločajo pri posegih v naš življenjski prostor, žal pa se velikokrat sploh ne zavedajo daljnosežnosti svojih odločitev.

sebnost kmetijstva, tako da krepimo vezi med zasebnim in družbenim sektorjem lastništva, hkrati pa se bojimo, da mogoče ne spodbujamo teoretične zamisli o naši prihodnji družbi. Kolikor dlje bomo te stvari odpravili in si zatiskali oči pred resnico, toliko bolj bomo odpravili bistvena vprašanja, ki jih je

pomeni, če polovica ljudi ne dela samo zato, da ima tudi druga polovica kaj jesti. Kolikšna je delovna storilnost, če en človek pridelja hrane za dva in koliko je na primer v ZDA, kjer eden pridelja hrane za 15 do 20 ljudi.

Naše kmetije se še vedno v pretežni meri same preskrbujejo z vsem, zato se le desetina vse pšenice zasebnih kmetov pojavi na tržišču, vso drugo pa porabijo sami. Pridelujejo jo tam, kjer so, in tam, kjer niso ugodne razmere za njeno pridelovanje. V Jugoslaviji imamo še vedno poltretji milijon glav delovne živine in le okoli 50.000 traktorjev. Če bi uvedli več mehanizacije in delovno živino zamenjali s pitovno, bi to dalo veliko nove hrane za ljudi, hkrati pa bi spodbudilo industrijo kmetijskih strojev, ki velikokrat ne more prodati svojih izdelkov.

PROIZVODNO SODELOVANJE NI FRAZA

Ko razmišljamo, kaj narediti, kako pospešiti razvoj, moramo imeti pred očmi cel splet ekonomskih razmer pri nas. Če bi, denimo, podvojili zemljiški maksimum in s tem sčasoma precej povečali kmetije in zmanjšali njih število, to ne bi bilo navzkriž z našimi načeli, ko naj socialistični človek živi od svojega osebnega dela. Drugo vprašanje pa je, kam bi šlo pol ljudi, ki bi morali sčasoma z zemlje, kje bi jih zaposlili, če nimamo dovolj delovnih mest? Napredek torej tu ni mogoč, če hkrati ne napredujejo druge dejavnosti v gospodarstvu, ki odpirajo nova delovna mesta.

Zato v naših sedanjih razmerah ni nikakršna politična fraza pozivati k večjemu proizvodnemu sodelovanju med kmetijskimi delovnimi organizacijami in zasebnimi kmeti ter na sodelovanje kmetov v vaških skupnostih, kjer so kmetijske organizacije preveč odmaknjene od zasebnih kmetovalcev. Samo dobro sodelovanje, osnovano na obojestranskih koristih, bo lahko pripeljalo do intenzivnejše rabe kmetijske zemlje, do večje uporabe kmetijske mehanizacije, do večjih dohodkov. Temu se mora pridružiti še zdrava državna politika do kmetijskega tržišča in pravilno začrtana pot, ki se je moramo držati, zakaj:

Nova in nova usta prihajajo k naši mizi!

Inž. MARJAN LEGAN

NAMIŠLJENI BOLNIK

To, kar se mi zgodi zmede, kadar berem kak oglas, ki reklamira to in o posebno zdravilo, je res čudno! Komaj namreč tak oglas natanko preberem, že začutim, da imam tisto posebno bolezen, ki jo oglas omenja, in da me je napadla celo v svoji najnevarnejši obliki. Verjemite, da diagnoza zmeda do pičice ustreza tistemu, kar čutim, da je z menoj narobe.

Začelo se je, ko sem nekoga dne stopil v knjižnico Britanskega muzeja. Fotel sem namreč pogledati v neko knjigo, v kateri je pisalo, kako je treba zdraviti določeno lažjo bolezen, ki me je prav tedaj dajala. Menda je šlo za seneno mrzlico ali kaj. No, dobil sem tisto knjigo in lepo prebral v njej vse, kar je bilo treba prebrati. Ker pa sem imel ča-

sa na pretek, me je obšla skušnjava, da bi takole mimogrede in vsaj površno spoznal vse bolezni na splošno.

Ne spominjam se, o kateri bolezni sem najprej začel brati in na katere seznam »predhodnih simptomov« sem najprej vrgel pogled. Vem le to, da sem takoj vse tiste simptome ugotovil pri sebi, torej tudi bolezen. Sprva sem odrenel od strahu, potem pa obupano obračal še druge liste. Prišel sem do tifusa, prebral, kakšni znaki spremljajo to bolezen, in verjamite, da sem takoj odkril v sebi tifus (gotovo sem ga imel že več mesecev, pa sploh nisem vedel). Ni čudno, če sem se

nemudoma vprašal, kakšne bolezni neki še vse nosim v sebi. Pod Z sem našel zlatenico in spoznal, da sem prav za to bolezen nevarno bolan. Zdaj se bom pa za svoje bolezni resno pozanimal, priti jim moram do dna, sem sklenil. Zato sem začel brati o boleznih kar po abecednem redu. Natanko sem preštudiral malarijo: jasno, malaričen sem! Križa pa bo nastopila čez petnajst dni. Prav tako sem odkril v sebi kolero, in sicer tako s hudimi komplikacijami. Z difterijo pa sem se bržkone že rodil. Natanko in z veliko muko sem prelistal vso abecedo in nedvomno ugotovil, da je ni bolezni, o kateri bi lahko rekel: Nimam je!

Vdal sem se turobnim mislim, hkrati pa sprevidel, kako izredno zanimiv primer sem z medicinskega gledišča. Vsaka medicinska fakulteta, ki bi me dobila v roke, bi tako rekoč zadela terno. Samo pomislite! Če bi študentje lahko proučevali mene, bi jih sploh ne bilo treba študirati v bolnišnicah. Saj sem tako rekoč sama cela bolnišnica. Samo malo bi me pogledali in potipali pa lahko takoj in brez skrbi šli k diplomskemu izpitu.

Ko sem takole tuhtal in premleval samega sebe, sem se nazadnje vprašal, koliko dni življenja mi je sploh še odmerjenih. Eh, pregledal se bom, sem sklenil. Najprej sem si potipal žilo. Sprva je sploh nisem občutil. Potem sem vzel v roko uro in štel: 147 udarcev na minuto! Zdaj pa prislunimo sru. Verjamete, da ga nisem slišal! Srce kratko malo ni več utripalo. Zlomka, menda vendarle bije, le ugotoviti ne morem, sem pomislil. Potipal sem si čelo, potlej života od pasu do glave, pritiskal na bedra, šel z dlanjo po križu, toda ni-

kjer nisem nič slišal ne čutil. Aha, še jezik moram pogledati! Pomolil sem ga iz usta kolikor sem največ mogel, eno oko zaprl, z drugim pa poskušal pogledati jezik. Videl sem le konček, vendar je bilo tudi to dovolj, da sem lahko nedvomno ugotovil, da sem dobil škrlatinko.

Torej lahko vidite, kaj se je zgodilo z mano. V knjižnico Britanskega muzeja sem stopil srečen, vesel in zdrav kot dren, odhajal pa sem blede, slab, samo še senca samega sebe.

Kaj če bi stopil k zdravniku, svojemu dobremu prijatelju? Kadar mislim, da sem bolan, mi zmeri utrip, pogleda jezik in zastonj poklepeta z mano o zdravju in bolezni. Že večkrat mi je dejal v pogovoru:

»Zdravniku je potrebna predvsem praksa!«

No, zdaj bo imel v meni čudovit praktični primer. Bolj se bo izuril v zdravilstvu, kot če bi se ubadal z dva tisoč navadnimi bolniki, ki jih dajejo največ dve, tri bolezni.

Res sem ga obiskal. Vprašal me je:

»Torej, kaj te danes boli?«

»Veš, dragi prijatelj,« sem mu rekel, »ne bom ti kradel časa z naštevanjem legiona svojih bolezni. Le na kratko bom

Ljudska modrost

Resnica se ne more nikad z lažjo poljuti.

Resnični prijatelji so redko sejani.

Revež ne ve, kdaj je ne tek ali svetek.

Ribe ni treba učiti plavati.

Roka roko umije, a obe dve obraz.

povedal glavne simptome.

Zaupal sem mu torej, katere in kakšne bolezni sem vse odkril v sebi. Odprl mi je usta in pogledal votlino, mi otipal puls, potem pa mi prav po barsbarsko in ko sem se najmanj nadejal, s členki močno potrkal po prsih, nazadnje pa je še z glavo butnil vanje.

Ko je končal ta neusmiljeni pregled, se je usedel, napisal recept in mi ga dal. Papir sem vtaknil v žep, ne da bi ga prebral, in se poslovil.

Na ulico sem stopil v bližnjo lekarno in dal recept lekarnarju. Ta je pošilil vanj in mi ga takoj vrnil.

»Oprostite, takih zdravil pri meni ne boste dobili,« je rekel in me pomilovalno pogledal.

»Zakaj pa ne? Saj ste vendar apotekar, ali ne?«

»Seveda sem. Ampak če vam bi hotel ustreči po temle receptu, bi moral biti špecerist ali gostilničar. Kot apotekar pa vam res ne morem pomagati.«

Sele tedaj sem recept prebral. Pisalo je:

»Pol kilograma bifteka in liter črnega piva samo vsakih deset ur. Sleherno jutro deset kilometrov sprehoda. Najkasneje ob enajstih zvečer v posteljo. In nikar si ne tlači v betico stvari, o katerih sploh pojma nimaš.«

»Prijatelj! Ti ne veš, kako je,« — se oglasi Vencelj. — »Tudi jaz imam tega Kvasa rad, prav rad. Do te ure mu ne bi bil ni slabe misli prisodil in še zdaj upam, da je prazno, česar se bojim. Da je Marijan Kvasa sovražil ravno zaradi kaj takega, kar je gospod sodnik omenil, to vem zagotovo. Včeraj zjutraj mi je sam pravil.«

Sodnik se je vesel svojega ostroumja in pozabivši veliko resnost tega pogovora malo nasmeš obrnil. Pa koj se je spomnil, da to ni lepo in je dejal modro: Dva razloga sem imel, da sem to vprašanje postavil, gospodje! Prvi razlog ali kakor smo včasih rekli »indicium«, je bil ta, ker je Kvasa snoči pozno domov prišel; drugi, da ga danes nikjer ni videti. Zdaj je pa častiti gospod zdravnik še tretjega povedal. Preiskava se mora začeti.«

Zdajci je stric Dolef, ki se je bil šele zdaj zbudil, stopil v sobo in jel praviti novico, katero so že vedeli. Ker je bil na mestu hudobnega dejanja in še potlej v Polesku, je sodnik zapisal vse, kar je povedal. Sosebno važno se mu je zdelo, da je zvedel, kje se je vse to godilo, česar mu na Polesku niso bili povedali.

Odpravili so se vsi proti Skalam.

Tam na mestu so pregledali vsako potlačeno tjavo okrog tistega kraja, kjer je bilo pokrvavljeno.

Kri je bila videti na dveh krajih. Tudi boso nogo so na dveh krajih sledili.

To naslednje je nekoliko podrl sodnikove razloge in »indicije«, po katerih je hotel Kvasa dolžiti.

Pridružil se je bil preiskovavcem kmet iz vasi. Ta je trdil, da je snoči čul strel na tem mestu. Sodnik mu je ometal, rekoč da laže, zakaj Marijan je udarjen, ne obstreljen. Kmetič si iz spoštljivosti do gospoda ni upal svojeglavo trditi. Rajši je verjel, da se mu je sanjalo ali kaj takega. Ko je pa malo po grmovju okrog hodil, je našel puško, katero je bil prejšnji večer Kvas pri kamnu pozabil in Marijan potem po gošči zagnal.

Spoznali so Kvasovo puško in bila je izstreljena.

Josip Jurčič:

33

DESETI BRAT

Sodnik je imel četrty in peti vzrok. Dejal je, da mora Kvasa prijeti in v ječo odpeljati.

Drugi so molčali. Pet razlogov je govorilo zoper Kvasa in samo eden, bosonoga stopinja, za njega.

Znano je, da če enkrat začnemo koga na sumu imeti, podpira ta sum vsaka najmanjša stvarca iz sedanjosti in prejšnjih časov, tako se je tudi gospod sodnik medpotoma proti gradu začel domišljati, kaj se mu je vse o včerajšnjem Kvasovem obnašanju proti Marijanu in celi družini čudno zdelo.

Med tem je bil Kvas prišel domov. Stara Urša, ki mu je zajtrk prinesla, mu je pravila, kaj se je zgodilo z Marijanom. Iz Martinkovih besed in po tem pripovedovanju je obsodil, kako je ta reč. Namenjen je bil koj iti v Polesek in se prepričati, ali je res tako hudo, kakor dekla pravi. Vsekakor pak je sklenil molčati in ne izdati svojega ravno najdenega bratranca.

Kam so gospodje šli, tega mu Urša ni vedela povedati.

Ravno je stopil iz veže, da bi šel na Polesek, ko ga srečajo sodnik, gospodar in drugi.

»Gospod Kvas!« — je začel sodnik s svojim najslavesnejšim glasom — »pojte z nami v grad nazaj, nekaj bomo govorili z vami.«

Ko so prišli v sobo, ga je gospod Mežon prijel za ramo in dejal: »V imenu cesarske postave vas dam jaz tukaj ukleniti in greste z menoj!«

Kaj takega Lovre pač ni pričakoval; zato je malo ospanil. To je sodnik opazil, namežikal je drugim in imel je šesti podpirajoči razlog ali indicij, da se ne moti. Koj pa je bil Kvas zopet miren in je dejal: »Ali ne smem vedeti, zakaj me doleteli ta čast, da moram uklenjen z vami?«

»Prosim, potrpite za odgovore — pravi sodnik. — »Če se mi vsi motimo, doboste popolno opravičenje. Za zdaj pa vsi dokazi proti vam govore in jaz kakor sodnik moram svojo dolžnost storiti.«

»Tedad storite svojo dolžnost!« reče Kvas.

»Ne, jaz vem, da je gospod Kvas tako nedolžen kakor jaz — je dejal stric Dolef. — »Samo recite, da z Marijanom niste imeli nič, in jaz vam bom verjel.«

Zdaj je Lovre vedel, česa ga dolže. Moral je ali v ječo za nekaj časa iti in ljudem vero pustiti, da je on hudodelec ali pa izdati desetega brata. Pomislil je na Manico in skušnjava ga je obšla, da bi govoril. Saj Martinek bo prej umrl, preden mu bo sodnija mogla kaj, mu je dejalo. In če umrje in Marijan umrje, ali ne bo sum na tebi ostal za vselej? Pa ne, to bi bilo nemožato!

»Ne bilo bi mi težko skazati vam, gospod sodnik, da me po krivem dolžite, ko bi hotel in smel govoriti. Grem z vami, saj se dolgo ne bom mudil, upam. Samo to vas prosim, da se gredoč oglasimo na Polesku. Jaz bi rad Marijana videl, kako mu je, in sicer imam še nekaj opravka, kateri me bo, kakor upam, opravičil,« reče Lovre.

Ugovora ni imel sodnik nobenega. Prosil je gospodarja, da bi šel nekaj časa z njimi. Birič je pristopil in izvelel železje, da bi Kvasa uklenil. Pa zdravnik Vencelj in drugi so po Kvasovem obnašanju in govorjenju že dvomili, da bi bil on kriv. Dejali so, da železja tukaj ni treba. Sodnik jim je pritegnil s to pogodbo, da Kvas s pošteno besedo obljubi, da ne bo skušal ubegniti, kar je tudi obljubil.

Od režijske skupine do solidnega podjetja

Celjski Remont je bil ustanovljen 1. maja 1957, kar pomeni, da je letos praznoval 10-letnico obstoja. Podjetje je nastalo iz režijske skupine, ki je štela šest članov in je delala v okviru Olepševalnega društva. Ko je opravila svoje delo na Starem gradu, se je osamosvojila. Kot vsak začetek je bil tudi začetek Remonta težak, kajti podjetje nikoli ni dobilo dinarja dotacije, niti posojila in je vseskozi poslovalo z lastnimi

sredstvi. Zato jih, kot pravi sedanjí direktor Franc Bebar, reforma ni našla neopripravljenega.

Spčetka so imeli velike težave s prostori. V hiši na Slandrovem trgu so si morali iz nekdanjega hleva urediti prvo pisarno in skladišča. V takšnih pogojih so delali zelo dolgo, saj je podjetje šele pred dvema letoma dobilo svoje upravne prostore ob Cesti na Ostrožno.

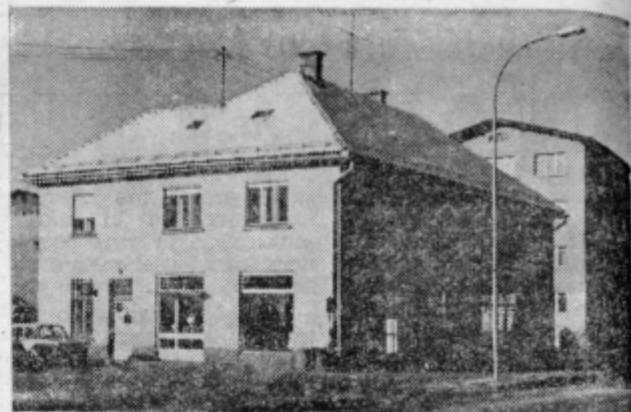
Hkrati z razvojem podjetja so naraščala tudi sredstva

poslovnega sklada, vendar so od leta 1958 do 1963 ustvarili le 20 milijonov, do danes pa že 156 milijonov starih dinarjev teh sredstev. Takšen vzpon je omogočil, da se je podjetje tehnično opremilo in čeprav so prvi kamion kupili šele pred štirimi leti, imajo danes že štiri povsem nove kamione ter opravljajo tudi službo javnega prevoza. Podjetje, kot pove že sam naslov, pa se ukvarja pred-

vsem z obrtno gradbenimi storitvami. Da bi mogli biti kos vsem zahtevam in delati strokovno, so v Remontu, ki šteje danes okrog 140 članov (števílo glede na sezonski značaj podjetja seveda ni konstantno), temeljito poskrbeli tudi za ustrezno kadrovsko politiko. Medtem, ko do leta 1962 niso imeli niti tehnika, jih imajo zdaj že šest, mnogi delavci pa obiskujejo zimske strokovne tečaje, oziroma se izobražujejo v večer- ni delovodski šoli. Tako je tehniški kader sposoben prevzeti vsakršno delo, ki sodi v dejavnost Remonta. Solidnost in hitro izvedbo pa omogoča tudi opremljenost; tako ima podjetje 2.500 kvadratnih metrov cevni gradbenih od- ro, od katerih je vzbudil največje zanimanje doslej v Celju gotovo najvišji oder ob zvoniku gotške cerkve na Slomškovem trgu.

Remont ima mizarsko delavnico, pečarstvo in teracerstvo, kot edini v Celju pa izvaja tudi montažo gipsanih stropov (Soča, Avto Celje, Aero itd.). V gradbeni dejavnosti uveljavljajo adaptacije, pri katerih lahko lokalni nemoteno poslujejo. Tako na primer celjska Drogerija med obnavljanjem ni bila zaprta niti uro, tudi ne Ljubski magazin ali prodajalna Borovo. Objekti, ki jih je adaptiral Remont, če naštejemo samo nekatere, so: trgovina Avto Celje, samopostrežna trgovina Soča (to so obnovili v rekordno kratkem času), Zeleniška postaja, upravna zgradba Zelenarne Store, prostori pod tribuno na stadionu Borisa Kidriča itd., vsem ko zdaj preurejajo celoten kompleks med »Solčavo« in »Volno«, tudi dvoriščni del. Čeprav je Remont delal že v Črni na Koroškem in celo v Makedoniji, opravlja vsaj 90 odstotkov vseh storitev na ožjem celjskem območju.

Ze samo teh nekaj podatkov priča o tem, da je Obrt-

Adaptacija prodajalne »Avto Celje« ob Ljubljanski cesti

no gradbeno podjetje Remont doseglo v zadnjem času velike uspehe in je njegova usmeritev pravilna. Kljub reformi in zmanjšani gradbeni dejavnosti trenutno ne vidijo strahu za svoj obstoj.

Finančno stanje je v podjetju zadovoljivo, četudi so težave pri izterjevanju dolžnikov. Višina osebnega dohodka na zaposlenega je v okviru povprečka gradbenih podjetij celjskega področja. Planirani bruto dohodek za letošnja znaša 600 milijonov starih dinarjev, računajo pa, da bo plan do konca leta presežen in da bo dosežen bruto dohodek nad 650 milijonov starih dinarjev.

V podjetju menijo, da je poslovanje s sedanjim številom zaposlenih najbolj uspešno in se zato ne namerava- jo širiti. Razen tega so medsebojni odnosi v takšnem kolektivu dosti bolj pristni; sporov ni, organi upravljanja pa imajo za svoje delo najboljše pogoje.

Omembe vredno je delo sindikalne podružnice, katera tesno sodeluje s samoupravnimi organi pri reševanju nastalih problemov, skrbi za rekreacijo svojih članov, po potrebi pa jim nudi tudi finančno pomoč.

Poleg tega, da je Remont materialno pomagal pri gradnji štorske šole in redno izpolnjuje obveznosti do srednjega šolstva, bo sredstva, namenjena za objavo noveletnih čestitk v časopisih, odstopilo ljubljanskemu Onkološkemu inštitutu.

Podjetje je od ustanovitve pred desetimi leti pa do danes prebrodilo dokaj težav, z vestnim in načrtnim delom pa si je pridobilo stalne investitorje ter tako zagotovilo svoj obstoj — vsaj tako menijo v podjetju Remont.

Obnova opatijske cerkve v Celju

Obnovljen vhodni del celjskega kolodvora

Kako bomo telefonirali v 1968. letu

Brez telefona, nepogrešljivega pripomočka, si ne moremo zamisliti današnjega sodobnega poslovnega življenja. Pod uporabo telefona si največkrat predstavljamo le aparat, ki ga imamo pred seboj. Včasih se spominimo tudi na telefonistke, katerih glas slišimo, predno smo dobili željeno zvezo. Vendar pa obstajajo poleg teh še zelo obsežne in zamotane naprave, ki posredujejo in sodelujejo pri vzpostavitvi telefonskih zvez. Predvsem so to avtomatske telefonske centrale, ter prenosne naprave, kabli in visokofrekvenčni kanali.

Izgradnja telefonskega omrežja mora potekati po točno določenih zakonitostih, ker bi sicer prišlo do zastojev v prometu. V ta namen je Skupnost JPPT izdelala »Generalni načrt izgradnje telefonskega omrežja SFRJ«, ki ga je leta 1964 obravnavala in sprejela Zvezna skupščina.

Po tem načrtu je celotno telefonsko omrežje Jugoslavije razdeljeno na 17 tranzitnih področij ter 76 omrežnih skupin (OMS), od katerih je 50 že vključene v avtomatski medkrajevni telefonski promet.

Slovenija je razdeljena na 9 omrežnih skupin, v njih središčih so tako imenovane glavne centrale (GC). Te so vezane na tranzitno telefonsko centralo (TC) v Ljubljani. Razen omrežnih skupin Celje, Maribor in Murska Sobota so vse ostale že vključene v avtomatski promet.

Ze 2 leti je v teku izgradnja naprav za povezanost vzhodnega dela Slovenije z ostalimi, že avtomatiziranimi kraji SFRJ. Oglejmo si nekaj značilnosti bodočega telefonskega omrežja.

Področje Stajerske bo vezano na TC Ljubljana s pomočjo visokofrekvenčnih sistemov, ki delujejo po koaksialnem kablu. Ta dovoljuje do 960 telefonskih kanalov, oziroma istočasnih pogovorov. Vse naprave so uvožene od renomiranih inozemskih tovarn Standard, Siemens, Ericsson in Lorenz, kar zagotavlja njihovo kvaliteto de-

lovanje. S tem je hkrati pojasnjeno, zakaj se je ta preprosta investicija časovno zakasnila. Izredno velika finančna sredstva, dolgi dostavni roki, zagotovitev deviznih sredstev in podobno, vse to je vplivalo na časovni potek gradnje.

Omrežna skupina Celje s karakteristično številko 063 bo vključena na TC Ljubljano s 60 zveznimi vodji. Za razbremenitev glavne pravice bo na razpolago še 20 takoj imenovanih prečnih zvez, to je direktnih vodov z omrežno skupino Maribor.

Kot smo že poročali, je bila v mesecu avgustu leta 1966 vključena v obratovanje glavna centrala Celje, na katero so danes vezane naslednje avtomatske centrale: Velenje, Šoštanj, Zalec, Slov. Konjice, Sentjur pri Celju, Store, Prebold, Polzela in Vojnik. V letu 1968 bodo zgrajene še ATC Laško in Rogaska Slatina s po 200 priključki ter povečana kapaciteta ATC Celje za 300 priključkov. ATC Zalec bo preurejena v vozliščno centralo, na katero bodo vezane centrale Prebold, Polzela in Vransko. Centralo v Slov. Konjicah bodo zamenjali z novo vozliščno tipa. Nanjo bodo vključene ATC Zreče in Loče pri Poljčanah.

Ker bo vključitev v avtomatsko telefonsko omrežje SFRJ izvedena že v prvih mesecih prihodnjega leta, si oglejmo še nekaj značilnosti bodočega avtomatskega medkrajevnega prometa. Vsak naročnik si bo vzpostavil zvezo sam, z izbiranjem karakteristične številke določene omrežne skupine ter nato številke naročnika, s katerim želi govoriti. Tako bomo za vzpostavitev zveze z nekim naročnikom v Ljubljani izbirali najprej 061 (karakteristična številka), nato pa na primer 316-766 (naročniška številka).

Zvezo z nekim naročnikom mariborske omrežne skupine bomo dobili z izbiranjem karakteristične številke 6 in nato naročniške številke. Telefonske pogovore s kraji, kjer so že ročne centrale, bomo še nadalje naročali na številki 900,

to je prijava medkrajevnih pogovorov.

Se nekaj besed o načinu tarifiranja v avtomatskem medkrajevnem prometu. Prej omenjeni generalni načrt je uzakonil nov, sodobnejši sistem tarifiranja, po katerem se naročniku zaračuna samo dejansko trajanje pogovora. Enota za merjenje tarife so takoj imenovani impulzi, današnja denarna vrednost impulza pa je 0,30 ND. Lokalni pogovor, to je pogovor na območju iste centrale, je časovno neomejen. Po končanem pogovoru se na števec naročnika, ki je zvezo vzpostavil, avtomatično evidentira en impulz.

Za pogovor, opravljen med naročnikoma dveh central istega vozlišča (npr. Polzela-Vojnik) se vsakih 30 sekund registrira en impulz. Za pogovor, opravljen med naročnikoma dveh različnih vozlišč (npr. Store-Velenje) se vsakih 18 sekund evidentira en impulz.

Za tarifiranje avtomatsko vzpostavljenih pogovorov med naročniki različnih omrežnih skupin pa obstajajo cone. Te so štiri ter so določene po medsebojni oddaljenosti glavnih avtomatskih central. Navedemo dva primera: če bo naročnik celjske OMS govoril z naročnikom Ljubljane ali Zagreba (I. cone) bo njegov števec registriral vsakih 15 sekund en impulz. Kadar pa bo naš naročnik klical nekega naročnika OMS Beograda ali Skopja (IV. cone), bo njegov števec registriral vsakih 6 sekund en impulz.

Montažna dela tega obsežnega investicijskega objekta se bližajo koncu. Z vključitvijo novih naprav bodo nagrajeni vloženi napori ter večletno delo PTT kolektiva Celje.

Vključitev OMS Celje v avtomatsko telefonsko omrežje SFRJ bo omogočila sodoben in kvaliteten telefonski promet naših krajev z ostalim območjem SRS ter drugih republik. Pomembnost tega dogodka preraste s tem meje našega ožjega področja, kar bo nedvomno vplivalo na celotno poslovno dejavnost.

DEKOR — SPECIALIZIRANA TRGOVINA ZA OPREMO STANOVANJ

Za lep in topel dom

Redke so zadeve, ki bi človeku vzele toliko časa kot razmišljanje o opremitvi stanovanja. To pa je povsem razumljivo, saj gre za življenjske nakupe stvari, ki bodo nekatere spremljale vse življenje. Pravijo, da pomeni lepa preproga več kot vse pohištvo v dnevni sobi in da dobi stanovanje pravo podobno šele takrat, ko smo okna zastrli s primernimi zavesami. Tudi številne druge drobnarije — posteljna pregrinjala, dekorativne blazine, stenske in talne obloge, prti in podobno štejejo med nujne dodatke vsakega stanovanja in siehernega doma. Take stvari smo včasih morali kupovati v večjih mestih, saj izbira v Celju ni bila tolikšna, da bi bili z njo lahko zadovoljni. Zadnje čase pa se je položaj bistveno spremenil in ne samo, da lahko stvari za opremo stanovanja kupimo v enem samem mestu, dobimo jih lahko v eni sami trgovini. Trgovsko podjetje Tkanina-Galanterija je namreč uredilo v Celju posebno trgovino za opremo stanovanj, Dekor v Stanetovi ulici.

Ko smo se pred dnevi ogledali v lično urejeni poslovalnici, da bi povprašali, s čim so se založili v predprazničnem obdobju, kar ni bilo konca naštevanka. Tako smo zvedeli, da je za potrošnike trenutno najbolj zanimivo noveletno znižanje cen preprog Tovarne Zrenjanin. Znižanje je tako občutno, da lahko na primer preproge, ki so prej stale 47 tisoč starih dinarjev, zdaj dobimo že za 29.900. In kar je najbolj raz-

veseljivo, znižane niso samo cene navadnejših preprog, temveč tudi tistih iz velurja, boucikleja in drugih tkanin. Toda ta popust ima tudi svojo drugo stran — trajal bo namreč samo do novega leta, zato resnično priporočamo vsem, ki bi želeli pocenji dobiti dobro preprogo, da obiščejo Dekor še pred novim letom. No, ker smo že ravno pri preprogih pa še to: v poslovalnici je izbira preprog izredno bogata. Tu dobiš najrazličnejše dimenzije, najrazličnejše kvalitete. Če pa bi si radi umislili še posebno praktično in toplo talno oblogo, potem se odločite za novost na našem trgu — TAPISON, ki po videzu spominja na preprogo, ga je pa možno pogrniti oziroma prilепiti na vso talno površino. V prvih dneh po novem letu bodo dobili tapison tudi v ploščicah in bo samolepljiv. Priporočajo ga zlasti za otroške sobe, ker se poleg vsega še odlično čisti, je topel in živahnih barv ter vzorcev. V Dekorju pa so kupcem na razpolago tudi vse druge vrste talnih oblog.

Med pocenjenimi artikli so tudi odlični damasti, ki so jih prej prodajali po 2035 dinarjev, zdaj pa po 1590. Radi bi vas opozorili tudi na volnene odeje za dve postelji — odeje so iz uvoza — ki stanejo samo 37 tisoč starih dinarjev in na garnituro posteljnega perila iz najboljšega damasta za samo 15 tisoč starih dinarjev.

Včasih je bilo za zaveso treba odšteti veliko denarja, zdaj pa ni več tako, saj lahko v Dekorju kupite diolen

zavese že po 2800 dinarjev meter — širine 2,80. Imajo pa tudi druge širine in pravzaprav vse zavese, kakršne so trenutno na jugoslovanskem trgu. K zavesam sodijo tudi dekorativne tkanine. Tudi teh je v Dekorju na kupe. Morda bi vas opozorili na tkanine tovarne Induplati Jarše, ki se odlikujejo po odlični kvaliteti in izredno modernih, toda prijetnih vzorcih.

Če se še niste odločili za to, kaj boste komu podarili za novo leto, potem vam morda lahko pomagajo v poslovalnici Dekor. Lepe okrasne blazine smo že omenili. Potem so tu še čudoviti namizni prti, različne set garniture, posteljno perilo in — brisače, domače in iz uvoza. Le-te so pred kratkim tudi znižali in sicer od 1700 na 1035 starih dinarjev.

Pa še na nekaj bi vas radi spomnili. Zidne tapete zadnji čas vse bolj izpodrivajo oplešne in klasično obeljene stene. V Dekorju so pripravili pestro izbiro tapet različnih proizvajalcev in seveda različnih vzorcev. Samolepljive tapete, ki bi jih mogli uporabiti za oblogo sten v pred-sobah, kuhinjah, pa tudi če želite podnje skriti kakšno že dotrajano polico ali kos pohištva, imajo čudovite lesne vzorce.

Seveda pa se v polnih pul-tih in lepo založenih prodajalnih policah Dekorja skriva še veliko takega, česar nismo našli. Priporočamo pa, da se pred vsakim nakupom stvari za opremo stanovanja, zglasite tudi tu.

Železarna Štore včeraj, danes, jutri

po ustnem izročilu sta se v letu 1809 v današnje Štore naselila dva Čeha, ki sta na mestu današnje železarne postavila malo kovačnico. V avstro-ugarskem času se je izkoroografskega razvoja mala livarna. Povod: odkritje železove rude pri Pištanju. Vendar se pri začetniški letalca na plošno omenja leto 1845, ko bil ustanovljen rudnik rjaga premoga v Pečovju, še bolj primerno pa je leto 1851, ko se je rudnik združil v železarno pod imenom »Berg-und Hüttenwerk Štore«. Izdelovali so razne odlitke, odkovke, valjane plošče, zakovice in druge proizvode, ki so bili zaradi svoje odlične kakovosti znani širom po deželi in tujini. V tistem času prajali za brodogradnjo v Prstu.

Obe svetovni vojni in razne gospodarske krize so pustile na železarni v Štoreh, vendar pa se je podjetje kljub temu širilo: leta 1912 je bila zgrajena nova 20 t SM peč, modernizirana je bila valjarna, podjetje pa je v letu 1914 dobilo še nekatere druge, manjše, vendar važne objekte. Leta 1938 je podjetje dobilo veliko cevno livarno, ki je bila do leta 1941 največja livarna v Sloveniji.

V okviru izgradnje bazične industrije Jugoslavije se je l. 1945 pristopilo tudi k obnovi železarne Štore. V začetku je šlo predvsem za usposabljanje obstoječih agregatov, pomenje pa so bili nekateri obrati modernizirani. Največja pridobitev v povojnem obdobju je vsekakor moderna

elektroredukcijska TH peč z zmogljivostjo okoli 150 t surovega železa na 24 ur, ki je bila zgrajena v letu 1954.

Danes je Železarna Štore metalurški kombinat, ki zaposluje preko 2000 ljudi. Podjetje izdeluje surovo železo in jeklo, izdelke iz sive in nodularne litine, valjane izdelke različnih dimenzij in profilov, kokile, valje in šamotne izdelke. Iz spodnje razpredelnice je razvidno, kako se je gibal družbeni bruto proizvod v letih od 1963 do 1966:

Leto	%
1963	100
1964	102
1965	121
1966	141

Novi gospodarski pogoji so narekovali potrebo po nadaljnji modernizaciji podjetja, ker so obrati v veliki večini danes že zastareli in se vse težje prilagajajo novim tržnim prilikam. Vsled tega je Železarna Štore pristopila k obsežnem investicijskem programu, ki je danes približno v prvi polovici realizacije. Od predračunske vrednosti okoli 24 milijard S din je železarna do danes angažirala že preko 16 milijard S din sredstev v izgradnjo Store II. Spodnja razpredelnica nam kaže predvideno proizvodnjo po zaključnem odobrenem investicijskem programu.

Proizvodnja po letu 1971 v primerjavi z letom 1966 (Proizvodnja v letu 1966 = 100):

Naziv	
Elektroplavž	344
Jeklarna	285
Valjarna	299
Livarna nod. litine	204
Obdelani valji	364

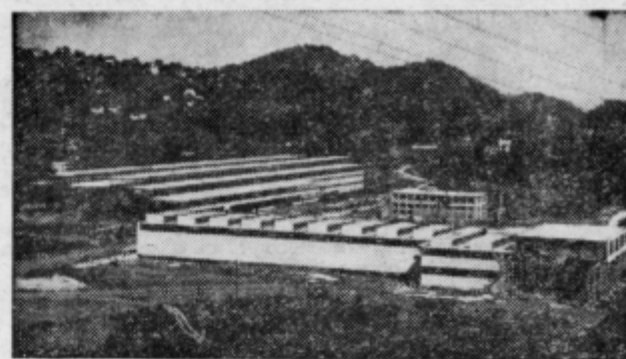
Pri proizvodnji, ki je razvidna iz gornje tabele, se bo povečal bruto produkt na 32 milijard S din, kar pomeni, da se bo ekonomski efekt podjetja povečal za okoli 3-krat.

Poglejmo si, kaj bodo delali v novih obratih:

Valjarna bo imela kapaciteto okoli 100.000 ton. Surovinska baza valjarne bo v novi lastni jeklarni, ki bo imela kapaciteto okoli 60.000 ton in ki bo prav tako zgrajena v okviru investicijskega programa na področju Store II. V novi valjarni (hala za njo, ki je domala že dograjena, meri 410 m dolžine in 75 metrov v širino — na sliki levo) bodo proizvajali paličasta jekla ter razna druga jekla vseh profilov in dimenzij, ki se danes zahtevajo na tržišču. Železarna je med prvimi v Jugoslaviji začela s proizvodnjo vzmetnih jekel za železniška vozila in avtomobilsko industrijo. Nekateri profili teh vzmeti so še danes absolutna domena Železarne Štore, vsled česar so vzmeti vsekakor pomemben perspektivni program nove valjarne.

Nova livarna specialne litine, ki jo železarna financira iz lastnih sredstev, bo že v začetku prihodnjega leta pripravljena za poskusno obratovanje (na sliki v ospredju). Njena največja specialnost so izdelki iz nodularne litine. Železarna Štore je bila med prvimi v Jugoslaviji, ki je osvojila izdelovanje te litine in jo uvrstila v svoj proizvodni program. Mimogrede naj omenimo, da je ta litina za-

radi svojih izrednih trdnostnih in odpornostnih lastnosti odkritje tega stoletja. Zaradi odličnih lastnosti pripisujejo temu materialu veliko bodočnost, saj je bolj odporen in bolj žilav, predvsem pa cenejši od jekla litine, ki jo je že danes na številnih področjih izpodrinil. Z izdelki iz nodularne litine oskrbuje Železarna Štore predvsem avtomobilsko industrijo, industrijo poljedelskih strojev, strojno industrijo, industrijo hidravličnih naprav, ter črno in barvno metalurgijo. Vozila mariborske tovarne TAM zapuščajo danes svojo tovarno opremljeni z ohišji diferencialov, krmilniki in pogonskimi ohišji, vztrajniki, gonili in raznimi zobniki iz nodularne litine, ki so bili izdelani v Železarni Štore. Tudi traktorji in poljedelski stroji, ki jih pošilja na tržišče tovarne 15. Oktobor — Kruševac, IMT — Beograd in Zmaj — Zemun, so opremljeni s celo vrsto izdelkov štorske livarne nodularne litine. Strojna industrija je stalni odjemalec raznih strojnih delov iz nodularne litine, od zobčnikov, sklopov, ležajev in ročic, do vilic, pokrovov, vrtilnih koles itd. Tudi hidravlična industrija naroča v Železarni Štore kompletne cilindre za kompresorje ter različne druge delove za hladilne naprave, kolenaste gredi, razna ohišja itd., vse iz nodularne litine. Za črno metalurgijo izdeluje Železarna Štore iz nodularne litine kokile, valje, livne plošče idr., pa tudi za barvno metalurgijo je v programu vrsta izdelkov iz tega materiala, ki je pokazal odlično odpornost

Pogled na Store II: v ospredju nova livarna specialne litine, desno hala nove valjarne, v ozadju transformatorska postaja.

proti vplivu raznih kemičnih preparatov. Nova livarna specialne litine, ki je zrasla na področju Store II in v kateri se bodo vsi ti izdelki odlej lahko izdelovali veliko hitreje in serijsko, ima vsled tega velike možnosti za nadaljnji razvoj in velike perspektive plasmana na domačih in tujih tržiščih.

Naslednja specialnost Železarne Štore je proizvodnja valjev, ki so potrebni črni in barvni metalurgiji, industriji papirja, gume, mlinski industriji in drugim. Tudi na tem področju je Železarna Štore v jugoslovanskem merilu opravila pionirsko delo. Danes najdemo štorske valje v vseh jugoslovanskih železarnah, v vseh jugoslovanskih mlinskih, v podjetjih kot so Tigar iz Pirota, Borovo, RIS iz Zagreba, nadalje v številnih opekarnah, pa tudi papirni trakovi podjetij »Fabrika hartija« Beograd in »Papirnica« Količev, drsijo preko štorskih valjev. Zaradi svoje kvalitete so si štorski valji zagotovili tudi ugledno mesto na tržiščih Indije, Bolgarije, Avstrije in drugod.

Specialni valjarniški izdelki, odlitki iz nodularne litine in valji so torej specialnost železarne v Štoreh. In prav ta karakter specialnosti, faktor, ki bo iz dneva v dan v današnjih pogojih gospo-

darjenja za podjetja večjega pomena, obeta Železarni Štore trdno mesto v prihodnjem obdobju.

Vse bolj ostri pogoji na tržiščih so podjetja slovenske črne metalurgije pripeljali do spoznanja, da je za uspešen razvoj poleg specialnosti potrebna še dosledna delitev delovnega programa in skupna poslovna politika. Vsled tega so že nekaj časa v teku pogovori za integracijo treh slovenskih železarn. Delavski sveti posameznih železarn so že sprejeli sklepe o ukrepih za pripravo elaboratov, ki bi iz ekonomskega, tehnološkega in organizacijskega vidika pokazali pozitivne strani take integracije. Organi upravljanja so torej načelno že rekli svoj »da«, dokončno pa se bodo člani vseh treh delovnih skupnosti odločili na referendumih, ki bodo prav gotovo že v teku prihodnjega leta. Slovenci bomo z združitvijo treh železarn dobili železarsko podjetje, ki bo takoj po svoji specialnosti in kvaliteti izdelkov, kakor tudi po svoji tradiciji in obsežnosti programa (skupna proizvodnja jekla bi bila po prvih izračunih v združenem podjetju okoli 850.000 ton jekla letno) prav gotovo sposobno konkurenčno nastopati tako na domačih, kakor tudi na tujih tržiščih.

PERC Leopold

Trgovsko podjetje »Moda« v Celju, ki šteje osem poslovalnic, je v zadnjem razvojnem obdobju uredilo ali preuredilo kar šest poslovnih prostorov. V prihodnjem letu načrtujejo še preureditev zadnjih dveh prodajaln. Vse to z namenom, da bi kar najbolje ustregli kupcem.

Načela sodobnega trgovanja terjajo takšno ureditev prodajnega prostora, da je poleg funkcionalnosti tudi miren in se v njem kupci počutijo prijetno in domače. Tega popreje nobena izmed osmih poslovalnic »moda« ni nudila in tako so v nekaj letih povsem spremenili notranjost in zunanjo poslovalnic »Manufakture«, »Vesne«, »Baby«, »Torbič«, »Stari trge« in pred nedavnim »Drogerijo«. V prihodnjem letu nameravajo preurediti še poslovalnico »Solčavov« in »Volno«.

Tako bodo uresničili velik obnovitveni načrt, ki bo že prihodnje leto zagotavljal kupcem veliko ugodnejše

možnosti izbire in prijetnejše občutke pri nakupovanju. Toda pri tem ne gre samo za spreminjanje videza in uvažanje sodobnih oblik strelbe ter prodaje, gre tudi za dosledno specializacijo poslovalnic skladno z načeli, ki jih terjajo sodobna ureditev življenja. Kupci si namreč želijo, da bi pri nakupu porabili čim manj časa in da bi našli iskane reči na svojem mestu. Še doslednejša specializacija poslovalnic trgovskega podjetja »moda« pa bo omogočila ravno uresničenje teh želja.

Ze zdaj je ta specializacija precej očitna. VESNA je trgovina, kjer

TRGOVSKO PODJETJE »MODA« IMA ŠE 2 KORAKA DO MODERNIZACIJE

Vse na svojem mestu

S specializiranimi prodajalnami bo lažje ustreglo potrošnikom

kupujejo večidel ženske, pred prazniki pa tudi moške, ki bi radi svojim ženam in znanam izbrali kakšno ustrezno darilo. Saj tudi lahko, kajti med številnimi vrstami kvalitetnega ženskega perila, oblek, vsakovrstnih pletenin in še mnoge druge lahke konfekcije, pač ni težko izbrati nekaj primernega, s čimer razveselimo ljubljeno osebo.

MANUFAKTURA je že mnogo kupcev razveselila za dolgo let z izbranimi zavesami, preprogami, posteljnino ali z veliko izbiro domačega in uvoženega metrskega blaga. Vsakdo, ki si opremlja nov dom ali si ga obnavlja, se pač napoti v manufakture, kjer najde vselej najprimernejše za svoj življenjski kotiček.

BABY je neizbežna nudnost za vse starše, ki imajo otroke do starosti štirinajstega leta, kajti prodajalna lahko vsakomur ustreže, da uresniči želje svojih otrok ali svoje, dokler se pričakujejo naraščaj. Vse za našega otroka — to je geslo prodajalne Baby.

DROGERIJA je sanjski svet za žene, ki želijo očuvati in izpopolniti svojo lepoto in pribežališče vseh, ki se bodo dis poklicno ali amatersko ukvarjajo s fotografijo in filmanjem. V obojem, kozmetiki in filmskem oddelku, najdejo kupci vedno najbolj iskane domače in uvožene izdelke.

STARI TRG lahko ugodi vedno tistim kupcem, ki išče-

jo priložnostno manj zahtevne izdelke, oblačila in drugo opremo za vsakdanjo manj pomembno rabo, ki si jo lahko privoščijo tudi za občutno znižane cene.

VOLNA je nedvomno že ena izmed najtežjih prodajaln, pa ne samo zategadelj, ker se je po dosedanjih možnostih usmerila v prodajo težke konfekcije, temveč tudi zaradi svoje lokacije. Prav zategadelj je nujno, da prodajalna čimprej dobi novo obliko, v kateri bo mogla dosti bolj ustrezno razviti svojo

specializacijo in še bolj zadovoljiti kupce, kakor jih je že doslej.

Obnovo se stiska poslovalnica TORBICA, sicer majhna, a zares specializirana prodajalna z usnjeno galanterijo od rokavic, torbic, do potvaljk in kovčkov ter še z raznimi drugimi izdelki za vsakdanjo rabo.

In potlej je še SOLCAVA, prodajalna ženskega in moškega perila ter vsakovrstnih pletenin, ki s svojimi izbranimi izdelki dopolnjuje splošno izbiro in zaokroženo zaključuje celoto tudi ta prodajalna bo s svojo preureditvijo dosegla še večji poudarek in mesto med celjskimi trgovinami.

Ze iz tega bežnega pregleda lahko ugotovimo, kako si trgovsko podjetje »moda« prizadeva, da bi kupcem olajšalo izbiro in iskanje izdelkov ter jim hkrati prihranilo dragocen čas, ki nam ga danes tako močno primanjkuje. Ob hkratni solidni posrednosti, s strokovnimi nasveti ob nakupu in s konkurenčnimi cenami pa si je podjetje pridobilo toliko kupcev, ki z zaupanjem spremljajo hitro modernizacijo poslovalnic in si od nje v prihodnje obljublja še večje ugodnosti in koristi.

Ves svoj napredek in razvoj je dolžan kolektiv samo slogi in spozornosti, ki so jo dosegli pred leti z integracijo in ji uspeli s časom vdihniti tolikšno vsebino in organiziranost, da je enot-

nost in sodelovanje v oporo vsakč, kadar komu kaj zastane. Poslovalnice si med seboj pomagajo in se tako rešujejo ob trenutnih zadrežah, kar je tudi edina prava pot v oblikovanju socialističnih odnosov.

Trgovsko podjetje »moda« s svojimi osmimi poslovalnicami ne misli, da je doseglo vse, kar je potrebno v sodobni trgovini, temveč se zaveda, da bodo potrebna še mnoga dejanja in ponovne obnove, ko bo prvi krog zaključen. Toda kljub odrekam in naporom upa, da bo moglo že prihodnje leto kupcem nuditi še dosti več, kakor jim je letos in jim zato tudi želi obilo zdravja, veselja in zadovoljstva v novem letu, da bi še dolgo mogli obiskovati trgovsko hišo, ki želi biti v vsem sodobna.

Prepočasen denar za hitre ceste

Denarja ni zadosti niti za redno vzdrževanje, kaj šele, da bi mogli načrtovati pomembne nove vozne poti

Denarja ni zadosti niti za redno vzdrževanje in obnavljanje, kaj šele, da bi mogli načrtovati pomembne nove vozne poti.

Kadarkoli se vozimo po naših cestah, nam je na ušnih ali vsaj v mislih zlobna beseda, kadar pa slišimo o kakšni podražitvi, ki naj bi prispevala v sklad za gradnjo cest, spet mislimo in govorimo zlobno. In dokler bo

zloba v naših mislih, ne bomo mogli upati na srečno vožnjo.

In dejstvo ostane kljub temu nesporno: za vzdrževanje in obnavljanje cest ni dosti denarja, kaj šele, da bi mogli v bližnji prihodnosti računati na stvarno gradnjo slovenske avtomobilske magistrale, če...

Da, če...

HITRA CESTA IN MI

V zadnjem razdobju so vedno bolj številni glasovi in časnikarski zapisi ter tudi razne republiške razprave o gradnji slovenske hitre ceste. Prav v ta namen je bila tudi nedavna podražitev benolina. Toda denar iz podražene benolina ob zdajšnjem ključu in delitvi dohodka, še dolgo ne bo zadostal za gradnjo slovenske magistrale. Prav zagledaj so v razpravah zelo pogosto tudi misli nekaterih vidnih republiških in tudi mnogih občinskih predstavnikov, ki se zavzemajo, da bi zmanjšali denar za vzdrževanje in obnavljanje obstoječe cestne mreže v korist gradnje slovenske hitre ceste.

Toda tudi v tem ni rešitev.

Za gradnjo slovenske hitre ceste bi potrebovali približno 270 milijard starih dinarjev. V republiškem cestnem skladu pa je letno na razpolago približno 14 in pol milijard starih dinarjev. Če bi ta denar pristeli k deležu, ki se bo zbral iz podražene benolina in iz nekaterih drugih virov, še vedno nismo dosegli zneska, ki bi v bližnji prihodnosti dovoljeval dokončno izoblikovanje, kaj šele dejansko gradnjo in dograditev slovenske magistrale. Če nečemo čakati na slovensko magistralo še petdeset let, si bomo pač morali prizadevati za druge vire denarja, ki bi jih morala najti republika tudi ob sodelovanju zveze.

močje 565 milijonov starih dinarjev za obnovo in 660 milijonov starih dinarjev za redno vzdrževanje cest na našem območju. Tudi v prihodnjih letih (po štiriletnem načrtu do leta 1970) ne moremo pričakovati od cestnega sklada kaj več za obnovo, medtem ko bo po računih vsota za vzdrževanje vsako leto za deset odst. večja.

Ta denar je namenjen cestam osmih občin nekdanjega celjskega okraja. Po vsotah bi mogli soditi, da je to območje že precej modernizirano, ker ne potrebuje več. Toda že kratka vožnja po cestah v teh osmih občinah nas prepriča, da smo še daleč na repu, kar lahko številke še podkrepijo. Na območju je namreč moderniziranih cest samo 36 odstotkov, a še med temi so mnoge (vsaj na odsekih) prekinjene, četudi so edine možne zveze z nekaterimi kraji.

Cesta Mestinje—Kumrovec, ki je močno obremenjena, ima 25 km nemodernizirane ceste. Do Logarske doline (iz številnih razlogov tako pomembna relacija) manjka še 25 km asfalta. Po

tudi v zvezah s slovensko Koroško.

Po zdajšnjih računih bo mogoče teh 565 milijonov starih dinarjev v prihodnjem letu uporabiti za gradnjo naslednjih delov cestišč:

Nadaljevanje ceste proti Logarski dolini, za kar bo potrebnih 160 milijonov starih dinarjev za dograditev treh kilometrov do Luč. Ta del ceste proti Logarski je trenutno eden izmed najbolj zahtevnih, saj bo potrebno skoraj vse tri kilometre kopati v živo skalo in graditi čvrste podporne zidove.

Asfaltne preproge na cesti prvega reda v smeri Celje — Slovenske Konjice — Tepanje bodo stale okoli 170 milijonov starih dinarjev.

Asfaltiranje cestnega odseka Sentjur — Črnomelj, vključno s saniranjem plazov v Zegru ter ojačanje makadamskega cestišča do Silvnice bo terjalo približno 180 milijonov starih dinarjev. Zatem je v načrtu še ojačanje asfaltne plasti Petrovče — Velenje, ki bo stalo 52 milijonov starih dinarjev, gradnja nekaterih podpornih zidov in sanacija plazov pa še okoli šest milijonov starih dinarjev.

njice imajo v dobrem sicer še 70 milijonov starih dinarjev pri skladu, a toliko nameravajo zbrati tudi sami, da bi uredili obvoznico mimo mesta, saj povečan promet na relaciji Celje — Maribor nikakor ne zmoro ostrega zavojja sredi mesta. Sentjurska občina zbira denar za asfaltiranje cestnega odseka Sentjur—Sele in skozi Ponikvo, za kar bo potrebno okoli 120 milijonov starih dinarjev. Občina Šmarje si prizadeva, da bi že zdaj zbrala nekaj denarja za asfaltiranje odseka skozi Podčetrtek in Imeno, oziroma da bi na račun denarja, ki je v štiriletnem načrtu sklada namenjen temu asfaltu, dobila vsaj zagotovilo, ki bi ji omogočil, da bi najela ustrezen kredit za asfaltiranje tega odseka ceste. Ta je za občino Šmarje še toliko bolj pomemben zaradi ugotovljenega povečanja turistov v Harinih Zlakah, kar bi ob boljši cestni povezavi in z drugimi načrti turističnega društva v Podčetrtku lahko v prihodnjih letih vrnilo bogate obresti iz obiskov v atomskih toplicah. Za ta dela je namenil republiški cestni sklad v načrtu okoli pet sto

današnje ozko grlo Celje — Breg — Polule.

Celjani smo se pred letom zelo razveselili novega mostu čez Savinjo in takratnih obljub, da bo v podaljškem mostu kmalu stekla moderna cesta proti Zagrebu. In res načrti za to cestišče so nekaj let narejeni, le da n jihče doslej šel tega odseka za tako kritičnega in bi se dokončno zavzel za njega ureditev.

Ze takrat, ko je bila odprta nova cesta od Rimskih do Zidanega mostu, se je začelo kazati, kako ozka je pot skozi Breg do Polul (še posebej mimo Belaja). Če bodo zdajšnji medobčinski dogovori za rekonstrukcijo ceste proti Krškemu privedli do skorajšnjih obnove te ceste, potem bo Belajeva ožina postala splošno smrtno nevarna (kakor je bil dolgo časa Butajev most!).

Zato bi kazalo, da se odločimo še prej, kje bi mogli najti denar za ureditev tega dela cestišča, ne pa da bi začeli o tem razmišljati šele takrat, ko bi Belajeva ožina postala podobno strašilo smrti, kakor je bil doslej Butajev most. Pred leti bi bile sicer možnosti, da bi polovico

VZDRŽEVANJE IN OBNAVLJANJE

Rekli smo, da je v Sloveniji letno na razpolago za vzdrževanje in obnavljanje cest približno 14 in pol milijard starih dinarjev. Ta vsota je sicer vsako leto približno za deset odstotkov večja, vendar sama zase še vedno sila majhna glede na njeno široko namembnost. Razdeliti jo je namreč potrebno na 6400 km cest prvega, drugega in tretjega reda. Po doslej uveljavljenih načelih gre polovica tega denarja za redno vzdrževanje, druga polovica pa za obnavljanje in rekonstrukcijo cest.

V Sloveniji imamo skupno komaj 2400 km moderniziranih cest, kar pomeni, da bomo potrebovali še dosti časa, če bomo hoteli modernizirati še vseh drugih 4000 km nemoderniziranih cest. Ob nesmotni in nenačrti porabi tega denarja, bi se nam mogoče primerilo, da jih ne bomo mogli nikoli modernizirati, ali pa da bi zanemarili še zdajšnje asfaltirane ceste. Če moramo s tem denarjem tako varčevati — praksa pa nam dnevno dokazuje, kako malo je moč storiti s tem denarjem — potem je še toliko bolj neumestna misel, da bi se odrekli temu denarju na račun neke v perspektivi zgrajene hitre ceste.

Poleg tega vemo, kako so slovenske gospodarske organizacije razpršene lokacijsko od začetne slovenske hitre ceste in zagledaj se takoj

pojavi še vprašanje, kako bodo te gospodarske organizacije prevažale svoje izdelke iz tovarne do slovenske magistrale oziroma surovine in drugo blago z magistrale do svojih podjetij. O slovenski hitri cesti ne smemo govoriti samo s stališča tujega turista, ki bi se mogel po njej hitro in udobno pripeljati v (ali še bolj verjetno skozi!) Slovenijo, temveč tudi (verjetno predvsem) s stališča domačega turista in gospodarstvenika, ki bosta morala poleg hitre ceste imeti tudi dobre zveze od svoje lokacije do te hitre ceste. Če pa menimo, da bodo mogle kasneje urediti drugovrstne zveze posamezne občine in gospodarske organizacije same, smo verjetno delali znova račun brez krčmarja.

Rešitev moramo iskati torej samo v skupnem financiranju take gradnje, kajti slovenska magistrala vendarle ni samo »slovenska«, temveč je celo mednarodna, vsa, kar pa jugoslovanskega pomena. In prav zato je nujno, da vsa jugoslovanska skupnost najde denar za gradnjo slovenske magistrale.

Mimo vsega je nelogično, da bi današnji uporabniki cest še kakšnih petdeset let vozili z zlobno mislijo v srcu po zanemarnjenih cestah in plačevali davek za tisto, kar bodo njihovi potomci morda mogli uporabljati nekoč v prihodnosti.

DOMAČI NAČRTI

Ze uvodno smo zapisali, da je celjsko Cestno podjetje že letos izvedlo nekatera dela, ki bi bila sicer po štiriletnem načrtu na vrsti šele prihodnje leto. Štiriletni načrti izoblikujejo slovenski republiški cestni sklad, ki ob sestavljanju teh upošteva predloge posameznih cestnih podjetij in občinskih skupščin ter za tem po svoji presoji določa prioriteto del skladno z razpoložljivim denarjem.

Naše območje je tako v letu 1967 dobilo od republiškega cestnega sklada milijardo in dve sto milijonov starih dinarjev za obnavljanje obstoječih asfaltiranih cest, asfaltiranje makadamskih cestišč ter popravila mostov, sanacijo plazov in podpornih

zidov. Poleg tega pa je bilo namenjenih iz republiškega cestnega sklada še šest sto milijonov starih dinarjev za redno vzdrževanje cest.

Skupno torej iz republiškega cestnega sklada milijarda in osem sto milijonov starih dinarjev, medtem ko so posamezne občinske skupščine in gospodarske organizacije še posebej naročila nekatera dela v skupni vrednosti milijardo in dve sto milijonov starih dinarjev. Tako je letos celjsko Cestno podjetje opravilo mnoga in raznovrstna dela v skupni vrednosti približno tri milijarde starih dinarjev.

Za leto 1968 bo dal republiški cestni sklad (po štiriletnem načrtu) za naše ob-

Pregledni zemljevid cest prvega, drugega in tretjega reda, ki spadajo v upravljanje celjskega Cestnega podjetja

memben je tudi nemoderniziran odsek Radmirje—Črnomelj (18 km) in odsek Šostanj—Sentvid (tudi 18 km). Nemoderniziranih je torej še približno sto kilometrov cest drugega reda, medtem ko je med cestami tretjega reda nemoderniziranih kar 349 kilometrov. Problematična je še vedno povezava z republiko Hrvaško, kajti še vedno manjka povezava od Rogatca do meje in nadaljevanje asfalta od Radeč proti avtomobilski cesti Ljubljana — Zagreb. Podobna težava je

To vsekakor ni dosti kilometrov, toda kaj več niti ni mogoče pričakovati ob pičlo odmerjenem denarju. Približno toliko novih del pa lahko pričakujemo še v letu 1969 in 1970.

Razumljivo je, da so potrebe dosti večje. Letos je bilo sicer denarja več, a so kljub temu mnoge občinske skupščine in gospodarske organizacije iz svojega denarja naročile še gradnjo potrebnih lokalnih cest, s čimer so ob dodatno prispevale k povečanju moderniziranih kilometrov.

SODELOVANJE OBČIN

Vse kaže, da bodo tudi v prihodnjem letu večidel vse skupščine sodelovale z lastnim denarjem in tako pripomogle še k večji modernizaciji cestnega omrežja. Toda prostega denarja v občinskih proračunih je vedno manj in zagledaj se skoraj povsod potrebne širše družbene akcije, sprejemanje samoprispevka in deleža vsakega posameznika.

Mimo poprej navedenih del v letu 1968 so v načrtu do leta 1970 samo še obnove starih asfaltov, obnove lesenih mostov in rekonstrukcija ceste skozi Pristavo in Imeno

milijonov starih dinarjev, ki pa bi jih smeli uporabiti šele leta 1970.

Občinska skupščina Laško zbira denar za ureditev ceste Laško — Marjagradec in skozi Šmarjeto proti Hrastniku. Zalec za odsek Polzele — Velenje in za smer Velika Reka. Občina Velenje pa za dokončanje ceste Šostanj — Gorenje.

Občinska skupščina v Celju je namenila dodaten denar predvsem za ureditev mestnih prometnih vozlišč. Med temi imata prednost vpadni križišči iz Ljubljane in Zagreba skozi Šmarje — Sentjur. Tako lahko v bližnji prihodnosti računamo, da bomo imeli v Celju na šlanirovem trgu in pred pošto dve moderni cestni križišči s semaforji in podobno, česar si mnogi vozniki domačini in tisti, ki vozijo skozi Celje samo enkrat, že tako koprneče želijo.

Za prihodnje urejanje celjskega mestnega prometa pa so odločilni tudi medobčinski pogovori za sofinanciranje rekonstrukcije in asfaltiranja ceste Celje — Krško. Ob realizaciji teh dogovorov bo postalo zelo kočljivo že

denarja prispeval republiški cestni sklad, zdaj pa je z novim zakonom določeno, da je za urejanje cestišč na mestnem območju odgovorna občina sama.

Vse to nikakor ne nakazuje kdove kakšnih lepih izboljšav v cestnoprometni ureditvi in varnosti prometa na našem območju, a vendarle so očitno vsaj zložni koraki naprej iz leta v leto. Zato je poslednjič pomislek: kako bi mogli reševati take in podobne probleme v prihodnje, če bi ves denar, ki s njim razpolaga republiški cestni sklad za obnovo, rekonstrukcijo in redno vzdrževanje, prelili v sklad za gradnjo slovenske hitre ceste. Nedvomno bomo vsi soglasni, da bi takšna odločitev pogojila samo večjo škodo zdajšnjemu cestnemu omrežju in posledično tudi večje število prometnih nesreč, človeških žrtev in materialne škode.

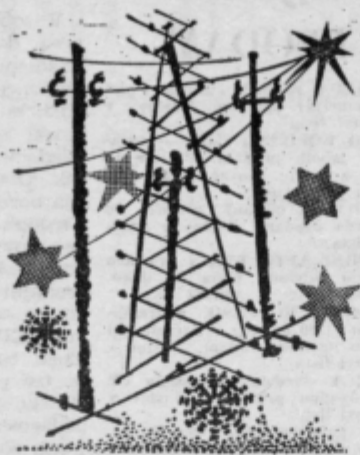
Kljub temu gleda kolektiv Cestnega podjetja v Celju s upanjem v prihodnost in s prepričanjem, da bo vendarle mogoče s skupnimi močmi rešiti še marsikaj, žel vsem uporabnikom cest na svojem območju srečno hojo in vožnjo v letu 1968!

Elegant

CELJE

1968

USPEŠNO
SREČNO
IN ZADOVOLJNO
NOVO LETO

SREČNO NOVO LETO ŽELI
ELEKTRO CELJE

USPEH IN ZADOVOLJSTVO V LETU 1968

želi
GROBELNIK DOMINIK, precizna mehanika, Celje

SREČNO 1968

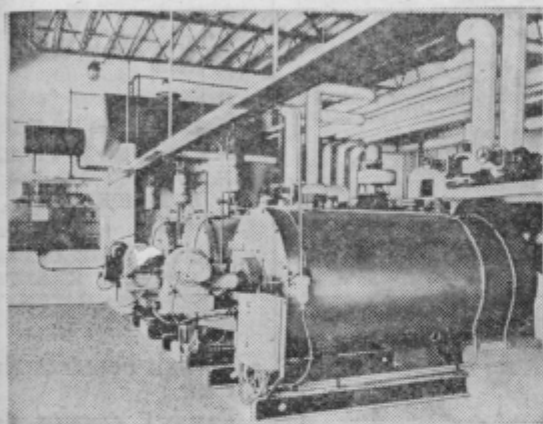

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
ROGAŠKA SLATINA

V NOVEM LETU ŽELIM
MNOGO SREČE

splošno kleparstvo in
vodovodno instalaterstvo
AVGUST ŠTOK

VSEM POSLOVNIM
PARTNERJEM
IN BRALCEM
CELJSKEGA
TEDNIKA

ŽELI SREČNO
NOVO 1968

Splošna vodna skupnost

SAVINJA CELJE

vam želi mnogo uspehov in sreče /
v letu 1968

SREČNO VOŽNJO
V LETU 1968 VAM ŽELI

avtoelektrikarstvo
in pralnica
LUDVIK GRAJŽL

OBILO SREČE IN
ZADOVOLJSTVA
V NOVEM LETU
ŽELIJO:

Branislav
Andelkovič,
dežnikarstvo, Vodnikova,
Celje

Jože Teodorovič,
čevljarstvo, Aškerčeva,
Celje

Franc Meško ml.,
krojaštvo, Prešernova 6,
Celje

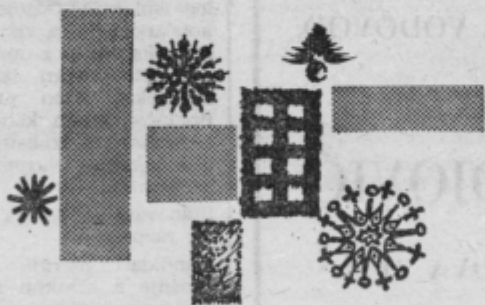
Jakob Krajnc,
čevljarstvo, Zidanškova,
Celje

Sonja Vrečko,
modistinja, Tomšičev trg,
Celje

elektroinstalaterstvo,
Mihael Velenšek,
Mariborska, Celje

Viktor Bevc,
splošno čevljarstvo,
Zidanškova, Celje

SREČO, USPEH IN ZDRAVJE
V LETU 1968 VAM ŽELI

CELJSKA OPEKARNA

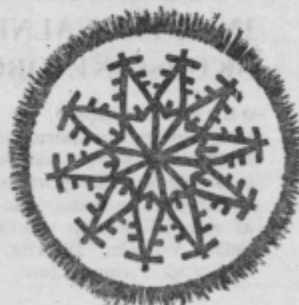
Izdelamo vam vsakovrstne zlatarske izdelke po naročilu solidno in po konkurenčnih cenah ter strokovno popravimo vsak zlat nakit. V Novem letu vam želimo vse najlepše

Zlatarstvo — ROBERT KONČAN

OBILO POSLOVNIH USPEHOV
IN OSEBNE SREČE V LETU 1968

želi
OBČANOM IN BRALCEM TEDNIKA
KOMUNALNO PODJETJE

CESTE IN KANALIZACIJE
CELJE

SREČNO NOVO LETO
1968

ŽELI
DOLŽAN FRANJO

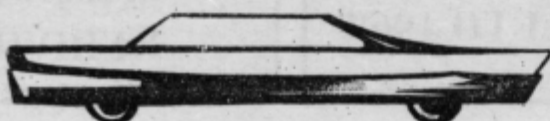
SPLOŠNO KLEPARSTVO IN
VODOVodne INSTALACIJE
LINHARTOVA — CELJE

USPEŠNO NOVO LETO
1968 VAM ISKRENO ŽELI

SPLOŠNO
KLJUČAVNICARSTVO
MILOŠ KLINAR

SREČNO, ZDRAVO IN VESELO 1968 VAM ŽELI

avto in splošno kleparstvo KARL KOSTOMAJ

Vse najboljše
v novem letu
želi svojim
partnerjem

ALPOS
ŠENTJUR

Zdravje, srečo
in uspeh v novem
letu 1968 vam želi

MoJa

MODNA
KONFEKCIJA
ŠENTJUR
PRI CELJU

KOMPAS

**PRED VSAKIM POTOVA-
NJEM SE POSVETUJTE
V POSLOVALNICI KOM-
PAS — CELJE, Tomšičev
trg 1, telefon 23-50.**

**VETERINAR-
SKA DEZUR-
NA SLUŽBA**

Od 29. 12. 1967
do 4. januarja
1968. Janez Čer-
nej, veterinar,
Kajuhova 11 blok
3 III — tel. 22-32

Od 5.—11. januarja 1968:
Marjan Tiselj, veterinar,
Celje, Savinjska 3 II (Savinj-
sko nabrežje), tel. 28-71.
Dopolodne kličite tel. št. 24-52!

VREME

**VREMENSKA NAPOVED ZA
ČAS OD 28. DECEMBRA DO
7. JANUARJA**

Padavine pričakujemo okrog
28. decembra, od 30. decembra
do 1. januarja in od 4. do 6.
januarja. V ostalem suho. Spr-
va večjih ohladitev ne bo, to-
da kmalu po 6. januarju je
računati z nastopom hudega
mraza z burjo in snegom.
Dr. V. M.

IZLET

**Z
IZLET-
NIKOM
CELJE**

**NOVE
IZREDNO NIZKE
CENE
IZLETOV
V TUJINO**

Programi v poslo-
valnicah

izletnik

CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA

V vseh turističnih krajih na celj-
skem turističnem področju je do-
volj prostih ležišč v hotelih in pri
privatnikih. Rezervacije so potreb-
ne le za hotele Evropa in Celeia
v Celju ter Pako v Velenju ob so-
botah, nedeljah in praznikih. V
zdraviliščih je dovolj prostih mest,
veljajo znižane cene. Gostišče na
Starem gradu nad Celjem je zapro-
to, odprti pa so Planinski dom v
Logarski dolini, Mozirska koča na
Golteh, Dom na Gori Oljki ter
Smohor nad Laškimi.

PRIREDITVE

V hotelu Celeia v Celju ter Pa-
ka v Velenju imajo vsak dan ra-
zen nedelje odn. ponedelja ples
in baski program. Plesno glasbo
imajo vsako soboto tudi v Samo-
strojni restavraciji v Celju, na
Dobri in v Rogaske Slatini. V
Nazariji je restrospektivna razstava
slikarja Jožeta Horvata Jakija v
njegovih novih privatnih galerijah. V
Celju je v Likovnem salonu raz-
stava slikarke Elde Piščanec, v Mu-
zeju revolucije pa Alberta Sirkca.

SILVESTROVANJA

Silvestrovanje bodo imeli v ho-
telu Pako Velenje, v hotelu Celeia
in Evropa v Celju, v Planinskem
domu Logarska dolina, v domu
na Gori Oljki, Kajuhovem domu
Šoštanje v zdraviliščih Rogaska
Slatina, Lasko in Dobri, v gostin-
skem podjetju Hmeljar Zalec.
Zdraviliško gostinsko podjetje
Rogaske Slatine bo imelo silve-
strovanje v Slovenskem domu,
Park hotelu, Soči in Pošti. Pov-
sod je še nekaj prostih mest, pri-
poročamo čimprejše rezervacije.

SNEŽNE RAZMERE

Celjska koča 20 cm snega, vleč-
nica dela; Logarska dolina 30 cm
snega na 10 cm stare podlage,
Mozirska koča 30 cm snega. Po-
dobne snežne razmere so tudi na
vseh ostalih postojankah in smu-
čiščih.

SLG CELJE

Četrtek, 28. dec. ob 10.30: S.
Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za osno-
vno šolo Šempeter.
Ob 16. uri: B. Brecht: SVEJK
V II. SVETOVNI VOJNI. Zaključena pred-
stava za CINKARNO Celje.

Petek, 29. dec. ob 10.30: S.
Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za os-
novno šolo Griže.
Ob 13.30: S. Škufca: TR-
NULJCICA. — Zaključena
predstava za osnovno šolo
Store.
Ob 16. uri: S. Škufca: TR-
NULJCICA. — Zaključena
predstava za LIBELO Celje.

Sobota, 30. dec., ob 10. uri:
S. Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za
osnovno šolo Rogaska Sla-
tina.
Ob 16. uri: S. Škufca: TR-
NULJCICA. Delno zaklju-
čena in izven abonmaja.
Predprodaja vstopnic dan
pred predstavo od 18.30 do
19.30 in na dan predstave

dve uri pred začetkom. Re-
zervacije po tel. 29-60.

Nedelja, 31. dec. ob 9. uri: S.
Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za ME-
TKO Celje.

Četrtek, 4. jan. 1968, ob 15.30:
S. Škufca: TRNULJCICA. Iz-
ven abonmaja. Predpro-
daja vstopnic dan pred
predstavo od 18.30 do 19.30
in na dan predstave dve
uri pred začetkom.

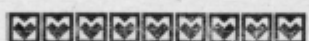
Petek, 12. jan., ob 19.30: S.
Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za III.
osnovno šolo Celje.

Sobota, 6. jan., ob 10. uri: S.
Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za Za-
vod Ivanke Uranjekove
Celje.
Ob 15.30: B. Brecht: SVEJK
V II. SVETOVNI VOJNI.
I. šolski abonma in izven.
Vstopnice so še na razpo-
lago. Rezervacije po telefo-
nu 29-60.

Ponedeljek, 8. jan., ob 15.45:
S. Škufca: TRNULJCICA. Za-
ključena predstava za
osnovno šolo Šmartno ob
Paki.

Četrtek, 11. jan., ob 19. uri:
Sofokles: KRALJ OIDIPUS.
Predpremiere. III. mladins-
ki abonma.

Petek, 5. jan., ob 16. uri: S.
Škufca: TRNULJCICA. Premiera.
Premierski abonma in iz-
ven.

NAJLEPŠE DARILO ZA SVOJCE V INOZEM- STVU JE C TEDNIK

**INSTALATERSTVO ZA VODOVOD,
KANALIZACIJO
I GASNA POSTROJENJA**

JELENKO BOJOVIĆ

**BEOGRAD - TREČA NOVA 31 -
JAJINCI**

vam s svojimi uslugami za
gradnjo novih in popravilo
starih greznic jamči s kvali-
tetnim delom po najnovejši
metodi, z dolgoročno garanci-
jo, minimalnimi stroški.

ŽELI

**VSEM SVOJIM POSLOVNIM
PRIJATELJEM, HIŠNIM SVE-
TOM, BRALCEM CELJSKE-
GA TEDNIKA, PODJETJEM,
USTANOVAM, VSEMU DE-
LOVNEMU LJUDSTVU NAŠE
REPUBLIKE IN USTVAR-
JALCEM NOVEGA MIRO-
LJUBNEGA SVETA**

SREČNO NOVO LETO 1968

Mali oglasi PRODAM

LAHKEGA KONJA starega 5 let
(garancija) prodam. Naslov v
upravi lista.

VEČJO KOLICINO finih — obra-
nih jabolok prodam. Dostop do
hiše z avtom. Kovač, Loke, Pla-
nina pri Sevnici.

PISTOLO za ubijanje prašičev in
goveda prodam. Naslov v upra-
vi lista.

TOVORNI AVTO TAM v voznem
stanju prodam. Cena po dogo-
voru. Naslov v upravi lista.

NEDOGRAJENO HIŠO z zemlji-
ščem (1300 kv. m) v Začretu pri
Celju ugodno prodam. Naslov v
upravi lista.

PRASICA »švedskega« težkega 170
kg ugodno prodam. Naslov v
upravi lista.

LEPO nabožno sliko 55 x 45 cm.
delo akademskega slikarja Frana
Klemenčiča prodam. Vodnikova
11-II.

ZARADI preureditve kuhinje pro-
dam poceni dve leti star elek-
trični štedilnik EKA — AEG, s
treh ploščami in veliko peč-
co. Naslov v upravi lista.

TAKOJ vseljivo hišo z garažo, vr-
tom prodam. Marica Skale,
Spodnja Šmarjeta (Caterjeva
vas) n. Škofja vas pri Celju.

NEDOGRAJENO HIŠO v Sentjurju
prodam. Naslov v upravi lista.

ENOSTANOVANJSKO vseljivo hi-
šo (parket — vodovod) v Zagra-
du pri Celju prodam ugodno. —
Hojnik, M. bor, Smetanova 34.
V Celju prodam takoj delno ta-
koj vseljivo enonadstropno hišo
— proti takojšnjemu plačilu.
Informacije v pisarni Dr. Milku
Hraščev, Celje, Trg V. Kongre-
sa št. 4.

VILO pri Umagu, vseljivo maja
1968 ugodno prodam. Ponudbe
pod »Na obroke«.

PARCELO na lepi legi v Celju
prodam. Ponudbe na upravo li-
sta pod »Blizu centra«.

KUPIM

ZEMLJO do 1000 kv. m za grad-
njo, v bližini Celja kupim z go-
tovino. Pismene ponudbe pošli-
te na naslov: Jakob Rajh, Celje,
Vruncova 25/d.

OGRODJE motornega kolesa »Da-
nuvija« kupim za rezervne dele.
Pismene ponudbe z navedbo ce-
ne pošlijte na naslov: Stanko
Zupanc, Primož 41, Sentjur.

ZAPOSLOITEV

GOSPODINJSTVO pomočnico za
dopoladansko pomoč sprejemem
tako. Ručigaj, Oblakova 3.

STANOVANJA

SOBO s posebnim vhom iščem.
Naslov v upravi lista.
POSTENO deklo išče prazno ali
opremljeno sobo v Celju ali
okolici. Naslov v upravi lista.
NA STANOVANJE sprejemem so-
stanovnico. Nerat, Celje, Miklo-
šičeva 3.

USPELA AKADEMIJA

V soboto je bila v Narod-
nem domu v Celju uspeša
akademija v počastitev 30
obletnice Titovega vodstva
KPJ, ki jo je organiziral Ob-
činski komite ZMS Celje. Na
akademiji je govoril predsed-
nik Občinske zveze Zdrže-
nja borcev NOV Jaka Rojšek.
Nastopil je tudi pevski zbor
I. osnovne šole pod Vodstvom
Jožeta Koreša, dijaki štirih
srednjih šol pa so se pome-
rili v tekmovalju iz zgodov-
vine KPJ, posebej glede na
vlogo tov. Tita. Prvo mesto
je osvojila ekipa Gimnazije,
sledijo pa ekonomska šola,
pedagoška gimnazija in teh-
niška šola. Gledalci so uspe-
lo akademijo toplo pozdravili.

RAZNO

OGREVANJE večjo garažo v Ulici
29. Novembra ali Kersnkovi,
vzajem v najemi za 6 mesecev.
Ponudbe pod »Plačam vnaprej —
cena ni važna«.

KJE SI PRINC, ki si bil s kole-
gom dne 8. VIII. 1963 v Splitu?
Zaželen osební razgovor! Javi
se pod »Cvetje v jeseni«.

GALERIJA »JAKI NAZARJE« OD-
PETA DNEVNO RAZEN OB SO-
BOTAH IN PRAZNIKI od 10.
do 12. in od 17. do 19. ure!

GRADITELJI HIŠ, POZOR!
Izdelujem aluminijaste karnise,
okvire za rolete, razne ograje in
opravljam vsa stavbena ključavni-
čarska dela. Priporoča se MI-
LOŠ KLINAR, CELJE, Vruncova
14 — tel. 39-51.

**DELOVNA
SKUPNOST
SPLOSNE
BOLNIŠNICE
CELJE**

razpisuje prosto
delovno mesto
**GLAVNE
SESTRE**

oddelka za transfuzijo
krvi

Kandidat mora imeti po-
leg splošnih pogojev še
končano šolo za višje me-
dicinske sestre z opravlje-
nim strokovnim izpitom
in nekaj letno prakso.
Prednost imajo kandidati
s prakso iz transfuziolo-
gije oziroma v hospitalnih
ustanovah.

Stanovanj bolnišnica nima
na razpolago.

Kandidati morajo svoje
prošnje s kratkim življe-
njepisom poslati na upra-
vo Splosne bolnišnice Cel-
lje v roku 15 dni od dneva
objave.

izletnik

**1. POSLOVALNICE
CELJE, VELENJE,
MOZIRJE, KRASKO,
KRAPINA, HRASTNIK
IN ŠOSTANJ**

2. IZLETI PO DOMOVINI
IZLET V LJUBLJANO
NA AMERISKO DRSAJ,
NO REVIJO OD 12.—28.
DECEMBRA. VSTOPNI-
CA IN PREVOZ 27. AL
32 ND

3. IZLETI V TUJINO

Enodnevni:

NIZKE CENE

— CELOVEC — GOSPA

SVETA

38 Ndin;

— TRST preko Sežane

43 Ndin;

— TRST preko Gorice

48 Ndin;

— VISARJE 52 Ndin;

— VISARJE — TRST

66 Ndin;

— MARIA ZELL

53 Ndin.

Dvodnevni:

— BENETKE 150 Ndin;

— CELOVEC — VISAR-

JE — TRST 170 Ndin;

— BUDIMPESTA

205 Ndin.

**IZLETI SO IZ CELJA
IZ OSTALIH KRAJEV
DOPLAČILO RAZEN V
SMERI VOZNE**

**4. V VSEH POSLOVALNI-
CAH:**
NABAVA POTNIH LI-
STOV, REZERVACIJE
SOB — ODDIH, SPAL-
NIKI — MENJALNA
SLUŽBA

izletnik

**OGLAŠUJTE
V CELJSKEM
TEDNIKU**

**VSEM SVOJIM ČLANOM,
REDNIM, IZREDNIM,
ČASTNIM, VSEM POSLOV-
NIM PRIJATELJEM IN
VSEM, KI KAKORKOLI
SODELUJEJO IN POMA-
GAJO ZVEZI SLEPIH
ZELIMO SREČNO IN
USPEHOV POLNO NOVO
LETO 1968.**

**ODBOR ZVEZE
SLEPIH, CELJE**

POTROŠNIKI

**NUDIMO VAM EDINSTVENO
PRILOŽNOST ZA NAKUP:**

— salonitnih plošč in kanalnih cevi proizva-
jalca »Salonit« Anhovo z 10% znižanjem
dosedanje cene,

— za pet odstotkov cenejši cement iz Cemen-
tarne Trbovlje,

— hidrirano apno s pet odstotnim popustom.
To znižanje velja samo za nakup iz našega
skladišča v Celju, Mariborska cesta, ob ta-
košnjem plačilu oziroma za podjetja pri na-
kupu z bariranim čekom.

Tako izredno ugoden nakup je možen samo

**OD 20. DECEMBRA 1967
DO 31. JANUARJA 1968**

VSE TO VAM NUDI

Kolektiv trgovskega podjetja

KURIVO - CELJE

ODDELEK ZA GRADBENE IN KOMUNALNE ZADEVE SKUPŠČINE OBČINE CELJE

obvešča občane, da je bil na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 8. 12. 1967, sprejet odlok o dopolnitvi odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, s katerim je razširjeno prispevno območje, ki zajema celotno ureditveno območje mesta Celja, Vojnika, Dobrne, Frankolovega, ki je komunalno opremljeno.

POZIVAMO

vse uporabnike oziroma lastnike zemljišč, stavb in delov stavb, ki jih zajema ta odlok, da do 15. januarja 1968 vložijo prijave koristne poslovne in stanovanjske površine, na oddelku za gradbene in komunalne zadeve Skupščine občine Celje.

Neizpolnitev te obveznosti je prekršek in se po 34. členu tega odloka kaznuje zavezanec-fizična oseba do 50 Ndin in pravna oseba do 1000 Ndin denarne kazni.

Podrobna pojasnila v zvezi s prijavami poslovnih in stanovanjskih površin dobite na oddelku za gradbene in komunalne zadeve Skupščine občine Celje, telefon št. 39-11, interna 72 in v sprejemni pisarni Skupščine občine Celje, kjer so na razpolago tudi potrebni obrazci za prijavo.

**ODDELEK ZA GRADBENE IN KOMUNALNE
ZADEVE SKUPŠČINE OBČINE CELJE**

Pionirji občine Ljutomer so praznovali

Pionirji občine Ljutomer so proslavili 25-letnico pionijskega gibanja. V nedeljo 17. dec. so se v Domu kulture predstavili javnosti. Vse pionijske oddaje so se predstavile v obliki dvanajstih šol v občini in se predstavile javnosti. Vse pionijske oddaje so se predstavile v obliki dvanajstih šol v občini in se predstavile javnosti.

nik občine Ljutomer tov. Ivo Sumak sprejel predstavnike pionirjev in njihove mentorje. Pionirji so mu izročili darila, ki so jih izdelali v kroških. Pionirji so mu pripovedovali o svojem delu, uspehih in težavah. Tov. predsednik je zavzeto poslušal njihove želje in prošnje in obljubil, da jih bo zastopal na sejah, na katerih bodo odločili, koliko sredstev bo namenjen vzgoji, izobraževanju, varstvu in zdravemu telesnemu raz-

voju otrok v občini Ljutomer. Pionirji so mu obljubili, da se bodo še vnaprej pridno učili in še z večjim veseljem sodelovali v jugoslovanskih pionirskih igrah.

A. N.

Tudi kmetje kupujejo na potrošniški kredit?

V lenarški občini je predvsem kmečko prebivalstvo, katerega kupna moč bi bila večja, če bi lahko kmetje dobivali blago tudi na potrošniški kredit, kot ostali delavci. Trgovsko podjetje »Potrošnik - Izbrar« Lenart proučuje možnost, da bi del lastnih sredstev namenilo za kreditiranje kmetov za nakup vseh vrst industrijskega blaga.

—ek

Prve družine se že selijo

V Lenartu so se že začele seliti prve družine iz poslopja na križišču med Mariborsko in Ptuijsko cesto. V teh dneh se bodo izselili tudi uslužbenci Trgovskega podjetja »Potrošnik - Izbrar«. Začasno bodo gostovali v poslopju Gostinskega podjetja Lenart, tam kjer je bila nekaj časa eksponirana mariborske banke. Omenjeno poslopje praznuje zato, da ga bodo lahko čimprej porušili, ker bodo za njim začeli graditi novo stanovanjsko-poslovno poslopje. Že nekaj časa rušijo poslopja na dvorišču omenjene stavbe.

—ek

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.15, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 29. DECEMBRA: 8.00 Glasbena matineja; 9.25 Branka Stigarija poje slovenske narodne; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti; 12.40 Popravljanje — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti; 12.40 Popravljanje — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti.

SOBOTA, 30. DECEMBRA: 8.00 Glasbena matineja; 9.25 Dvajset minut z našimi ansambli zabavne glasbe; 10.15 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti; 12.40 Popravljanje — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti; 12.40 Popravljanje — inž. Albin Stritar: Zvestim poslušalcem kmetijske oddaje ob kmetijski leti.

NEDELJA, 31. DECEMBRA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Marjan Marinc: »Strahopetuh«; 9.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo I.; 10.00 Se pomnite, tovariši... Mir-

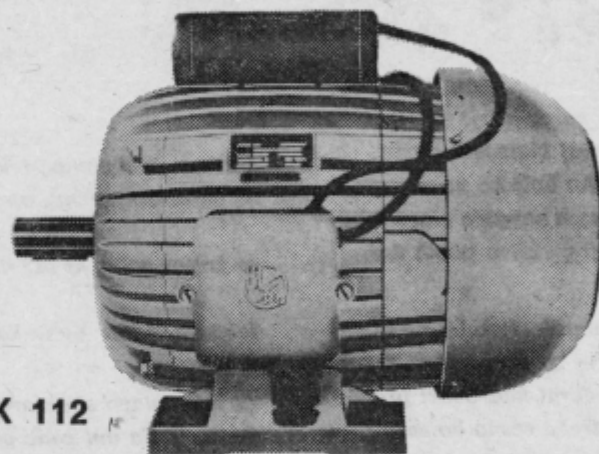
Za boljše gospodarjenje v kmetijstvu, za vsako vaško gospodarstvo pomeni veliko pridobitev

novi ENOFAZNI MOTOR ELEKTROKOVINE

tip ESKS 112 S 4

za dve konjski moči (1,5 kilovata) in s 1430 vrtljaji v minuti.

Olajšajte si delo! Z enim motorjem lahko poganjate več gospodarskih strojev: mlatilnico, cirkularno žago, slamorezno, žrmlje, brus, sadni mlin itd.

Tip ESKS 112

ELEKTROKOVINA

ENOFAZNI MOTOR ELEKTROKOVINE

je zgrajen za potrebe vaških gospodarstev, je enostaven in prenosljiv. Priključite ga na enofazno napeljavno za luč, kakor druge gospodinske aparate. Stroški za pogon elektromotorja so nizki. Poraba elektrike se obračunava po števcu in tarifi za gospodinjstvo.

Zahtevajte ponudbe v najbližji trgovini s tehničkim blagom, pri našem predstavništvu: LJUBLJANA, Titova 28, tel. 315-824

ali v naši tovarni.

ELEKTROKOVINA
MARIBOR, Tržaška 109
telefon: 31-120

TELEVIZIJSKI SPORED

NEDELJA 31. DECEMBRA
9.25 Poročila (Zagreb)
9.30 Zidane volje v Novo leto — (Ljubljana)
10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb)
10.45 Mokedajeva matineja — oddaja za otroke (Ljubljana)
Nedeljsko popoldne
Slovenski ansambli tekmujejo — posnetek javne radijske oddaje (Ljubljana)
11.15 Novoletni pozdrav (Ljubljana)
11.25 Karavana — reportaža — (Beograd)
11.55 Dolgo, vroče poletje — serijski film (Ljubljana)
11.45 Zgodba z novoletne jelke — (Ljubljana)
12.00 TV dnevnik s preklopi vseh TV postaj
12.00 Cik cak (Ljubljana)
12.10 Novoletna oddaja (Ljubljana)
12.30 Novoletne želje — glasbena oddaja (2.00) (Beograd)

stava zagrebske opere — (Zagreb)
22.55 TV dnevnik (Beograd)
ČETRTAK, 4. JANUARJA
17.10 Poročila (Ljubljana)
17.15 Tik tak: Zgodba o Ferdinandu (Ljubljana)
17.30 Račka — lutkovna igra — (Ljubljana)
18.00 TV obzornik (Ljubljana)
18.20 V narodnem ritmu (Beograd)
18.45 Po sledih napredka (Ljubljana)
18.45 Po sledih napredka (Ljubljana)
19.05 Splet — humoristična oddaja (Beograd)
19.45 TV próspekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Beograd)
20.30 Cik cak (Ljubljana)
20.35 Miza kratkega filma — (Ljubljana)
21.05 Balet — Sedem smrtnih grehov (Ljubljana)
21.40 Aktualna tema (Ljubljana)
22.00 Zadnja poročila (Ljubljana)
PETEK, 5. JANUARJA
17.25 Poročila (Ljubljana)
17.30 Moj prijatelj Prica — serijski film za otroke (Ljubljana)
18.00 TV obzornik (Ljubljana)
18.20 Mladina poje — perški festival v Celju (Ljubljana)
19.05 Brez parole (Ljubljana)
19.35 Zgodba o konjaku — kult. ni film (Ljubljana)
19.55 Cik cak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Beograd)
20.30 Cik cak (Ljubljana)
20.35 Orfej — franc. celovečerni film (Ljubljana)
22.00 Zadnja poročila (Ljubljana)

PONEDELJEK 1. JANUARJA
9.45 Novoletna čestitka in poročila (Beograd)
9.05 Madžarski TV pregled (Beograd)
9.20 Novoletne želje — ponovitev (Beograd)
11.25 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb)
11.50 Rezerviran čas (Zagreb)
12.05 Dunaj: Novoletni koncert — prenos (EVR)
13.20 Risanke (Zagreb)
13.30 Garmisch: Smučarski skoki — prenos (EVR)
15.30 Novoletna oddaja (Beograd)
18.30 Iz leta 1967 v 1968 — reportaža (Ljubljana)
19.20 Tradicionalno srečanje sosedov (Ljubljana)
19.30 TV dnevnik (Beograd)
19.30 Novoletna oddaja TV Sarajeva in Zagreb (Zagreb)
1.00 Poročila (Zagreb)

SOBOTA 6. JANUARJA
13.35 Innsbrück: Smučarski skoki — prenos (do 15.30) (EVR)
17.35 Iz tedna v teden (Ljubljana)
18.00 TV obzornik (Ljubljana)
18.30 I. Tavear: Visočka kronika — III. del (Beograd)
19.20 Sprehod skozi čas (Ljubljana)
19.45 Zoo (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Beograd)
20.30 Cik cak (Ljubljana)
20.35 Obrt — humoristična oddaja (Beograd)
21.35 Videofon — zabavno glasbena oddaja (Zagreb)
21.50 Gideon — serijski film — (Ljubljana)
22.40 TV dnevnik (Beograd)
23.00 Hokej Medveščak: Kranjska gora — posnetek (Zagreb)

TOREK 2. JANUARJA
9.20 Poročila (Zagreb)
9.30 Novoletna oddaja TV Sarajeva (Zagreb)
12.00 Novoletna oddaja tv Titograd (do 13.00) (Beograd)
14.45 Madžarski ciganski ansambel — ponovitev (Zagreb)
15.00 Od zore do mraka — oddaja JA (Beograd)
15.30 Telesport (Zagreb)
16.10 TV Magazin — ponovitev — (Zagreb)
17.30 Svet v letu 1967 (Beograd)
18.15 Lucija — celovečerni film — (Ljubljana)
19.45 Cik cak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 Novoletna oddaja (Ljubljana)
22.00 Novoletna oddaja (Skopje)
23.00 Novoletni ritmi — do 24.00 (Ljubljana)

SREDA 3. JANUARJA
17.05 Madžarski TV pregled (Beograd)
17.20 Poročila (Skopje)
17.25 Lutkovna serijska igra — (Skopje)
17.45 Kje je, kaj je (Beograd)
18.00 TV obzornik (Ljubljana)
18.20 Zdrženje radovednežev — oddaja za otroke (Zagreb)
19.05 Glasbeni zaslon (Beograd)
19.45 Zoo (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Beograd)
20.30 Cik cak (Ljubljana)
20.35 G. Verdi: Rigoletto — pred.

Vaše zaloge

so mrtev kapital v skladiščih! Razprodajte jih in pomagajte si z denarjem, ki ga boste dobili na ta način! Obvestite javnost in kupce, koliko odstotkov popusta ste namenili za blago iz zaloga! Pri tem vam najbolj učinkovito pomaga oglas v lokalnem tedniku!

Koteks Tabus

IMPORT EXPORT
LJUBLJANA

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV!

Podjetje KOTEKS - TOBUS

je za vse prinašalce svinjskih kož tudi v letošnji odkupni sezoni pripravilo

NAGRADNA ŽREBANJA

z nad 4000 lepimi dobitki

Zrebanja bodo 20. januarja in 20. aprila 1968.

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV

Pazljivo oderite vsakega prašiča in kože oddajte najbližji zbiralnici KOTEKS-TOBUSA ali kmetijski zadrugi.

Prejeta potrdila, ki vam prinašajo pravico do udeležbe na razpisanih žrebanjih, pa skrbno hranite!

Izid nagradnega žrebanja bo objavljen v dnevnem tisku in po radiu.

VSEM POSOVNIM PARTNERJEM IN DELOVNIM KOLEKTIVOM ŽELIMO MNOGO USPEHOV V NOVEM LETU 1968

Trgovsko podjetje s tehničnim blagom na veliko in malo

TEHNO-MERCATOR

Celje, se priporoča za nakup in vas tedensko obvešča

GOSPODINJE!

VAS ČAS JE ZLATO, zlato je pa denar. Eno tu, drugo si boste prihranili, če boste uporabljali sodobna in kvalitetna pralna ter čistilna sredstva, ki vam jih v največji izbiri in po konkurenčnih cenah nudi poslovalnica »MAVRICA«. Stanetova 19.

POROČILO

1967

V to poročilo »je zajeto le nekaj bistvenih stvari, in suho bolj ko ne našeto, kar nam zapušča staro leto za perspektivo novih dni.

V minulih dneh bil na tapeti (jaz — na preprogi — rekel bi) je večkrat kadrovski problem. »To treba resno bo začeti že reševati in ljudem kvalificiranim že dati mesto, ki gre jim,« slišali smo često. Dobili smo kup analiz izza okroglih in oglatih miz, a praksa svojo pot ubira in analize ignorira.

Mednarodna delitev dela v tujino vabi še ljudi, med njimi mnogi so odšli, ker tam denarnica je bolj

debel, ker marka ali šiling več velja, ker skratka dinarju klofuto primazati hoteli bi z valuto, in še, ker kdo težko živi doma recimo vsaj od pol milijona (rešitev zanj — denarja tona).

Standard se dviga, zanj skrbi na vsakem oglu nova loterija, občan za nekaj dinarjev dobi mercedes, opel in amija. Če sreča tu postavi ga na led, drugje spet najde ravnotežje; tovarni pošlje nekaj etiket, pa ne dobi, če kaj dobi, nič

težje. Tako si zida grad v oblake in za lokacijo sploh ni mu mar, kot znano gradnje take prihranijo mu skoraj ves denar in so cenejše od jugomonta, če pač ne upoštevamo — remonta!

Kulturi in prosveti gre na bolje, kar je razveseljiv pojav, kulturnike in prosvetarje kolje zdaj le problem, kda jim kaj več bo dal.

Občanu je v pomoč reklama za glystantin, miral, axal

in yeti in trulerx gobo, ki vse dela

tako da človek nima kaj

Če hoče glavo si zavarovati, če misli, da mu pade pod kolo, si mora nanjo pokrivalo dati, ki garantirano pod avtom obdrži oblike in potemtakem prav zato ohrani tudi glav oblike...

Dobilo Celje je svoj bar in končno še striptiz, da slana bi bila vsa stvar, smo izvolili tudi miss.

»Mi moramo imeti specifično in našo miss (ne kot v zapadnem svetu), ki se prijavila bo na razpis, in ko stopila bo pred komisijo, da družbeno politično jo

V tem je razloček!« so dejali in zraven še dodali:

»Saj vemo, da zapadna miss ni rezultat družbenih analiz!«

A kar zadeva še striptiz, pripombe padajo, da striptizete v velenjskem baru bolj odpete so kakor v celjskem, da zato

tja tudi bolj Celjani hodijo, da ne, ker v Celju bi se človek bal,

da ga morda bo kdo spoznal...

Uspela končno je združitev podjetij IFA in Libela, ko namreč odločitev med zaposlenimi je dozorela. Ker Avto od Motorja se

razdruži, ker avto brez motorja ne pelja, dezintegracija si ta po letu dni zasluži vsestransko raziskavo in temeljito obravnavo. Za nov pogon dobila Avto in Motor politični bencin — ukor.

Velenjski kemo kombinat odneslo je po Paki, pokazal jasno je elaborat, ki naredili so ga strokovnjaki, da bolje vreči je v vodo milijard povrhu nekaj deset, ker namreč bi še več tako jih investirali v nekakšen plin, pa bi zainvestirali se do ušes in ne bi mogli sploh iz teh

Cutilo najbolj škode bo sadove podjetje, ki dela trakove.

Smo doživeli nekaj

reorganizacij; Pankrác na primer je postal Pankracij!

V poletnem času vodovod se v Celju zopet je osušil, to, kajpak, dalo je povod, da marsikdo se je pridušil.

Obnova OF doma razburila je celjskega duha, saj menda res ni dvoma, da je »trdnjava« ta nekoč bila nemškutrski svetilnik, fašistični budilnik, kot menda pravi Gerhard May, služabnik »hakenkrojca«, ki v Avstriji živi sedaj...

Če »sturnis« zmazek ta krasijo, če ga ne moremo podreti, je prav, da zvezda (in ne grb)

spet sveti (teh referendumov je vedno več domišljijo: Slovenci vendar tu živijo!

Po zraku Celje je Chicago in kot je slišati, celo nad njim,

zato zdaj ves »fabriški« dim bo šel lepo na vago...

Če res v kubiku zraka SO₂, je smrtonosna količina, naj prizadeto gospodarstvo da nam iz postavk »plinina« denar za plinske maske, ... da bomo kot otroci na

Japonskem nosili te okraske!

Na Celjski žičnica spet vleče, kot pravijo — ljudi za nos, zato, da več ne bo na vrhu

gneče, ji bodo še dodali — vprežni voz.

Dandanes so ugotovili, zaupaj le še živi konjski sil!

Pred pošto nam prometni vozec tako je zavozljal vozlišče, da je voznik vozniku kozel, če si izhoda hitro ne poišče.

Promet nasploh to leto terjal je zopet dolgo vrsto žrtev, občan, ki ni previdno dirjal, na cesti je obležal tudi mrtev.

Res se ne ve, kam vsak tako

zakaj v onstranstvo si tako

Prvenstvo veteranov nam ni

kakšne pomembne rezultate, je pa zato vsaj pokazalo, kako lahko tekmuje ate, čeprav ne lahko, se razume; tu ne pomaga, kar kdo ume, ampak, kar mišica mu da in zraven tudi moč srca. A kdor na ramah nosi leta, ta z vsakim dnem vse teže

Na Zalskem referendum so

(teh referendumov je vedno več ker so, kot reče se, uspeli, problem bo šolstva kmalu pred Izrednega pomena je

spoznan, da vir, ki ne usahne, le občan

in da občan, ki financira, dejansko sebe samega podpira!

Oméniti je tisto reč faranov, ker dá lahko nam svet (l) i zglej kak mora biti dnevni red, da obiskan bo zbor občanov.

Vse to ni vse, le malo vséga, a drugo ta okvir presega. Kar manjka, naj razprava

dopolni največjo srečo Tednik vam

žel DRAGO HRIBA

izletnik

VSAK MESEC NOV MEDNARODNI DANCING PROGRAM ob 23 uri, razen v nedeljo

ZA DOMACINE, IZLETNIKE, POSAMEZNIKE I SKUPINE

HOTEL CELEIA v Celju ob glavni cesti